

Aktualizace Příručky pro oblast životního prostředí / Příručky ekologa

Vážení obchodní přátelé,

zasíláme Vám jarní aktualizaci publikace *Příručka pro oblast životního prostředí / Příručka ekologa*. Stav legislativních změn je **k 21. 5. 2014**. Vydání aktualizace bylo zpožděno, protože změny předpisů byli vydány až v posledním období. Rozsah aktualizace je 96 stran.

- **Zpracované předpisy (legislativní změny za období prosinec až květen 2013):**

- o 465/2013 Sb. Vyhláška o stanovení vzoru návrhu na zápis do Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik a obsahu roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik
- o 414/2013 Sb. Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence rozhodnutí, opatření obecné povahy, závazných stanovisek, souhlasů a ohlášení, k nimž byl dán souhlas podle vodního zákona, a částí rozhodnutí podle zákona o integrované prevenci (o vodoprávní evidenci)
- o 35/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady
- o 48/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu
- o 49/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 24/2011 Sb., o plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik
- o 61/2014 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a některé další zákony
- o 62/2014 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech
- o 64/2014 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu
- o 66/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 450/2005 Sb., o náležitostech nakládání se závažnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků
- o 87/2014 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

- **Z Aktuálních informací**

- Hlavním obsahem jarní aktualizace je zpracování změn v oblasti chemických látek, odpadů, vod a ovzduší. V aktuálních informacích je uveden přehled změn, které nastaly ve sledovaném období. Dále je uveden přehled legislativních změn s anotacemi předpisů, připravované legislativní změny, změny ostatních vybraných právních předpisů včetně připravovaných a další informace.
- Na Doprovodném CD máte dále jako obvykle vedle aktuálních právních předpisů k dispozici také publikaci v aktuální elektronické verzi ve formátu PDF. E-book umožňuje prohledávání textů pomocí funkce Hledat. Pro každou aktualizací periodu v rámci roku je zvolena samostatná barva (**aktuální změny jsou označeny modrou barvou**), lze tak snadno vysledovat vývoj v legislativě podnikové ekologie v průběhu roku.

Celý přehled změn a aktualit je uveden v kapitole Aktuální informace – květen 2014.

Věříme, že Vám tato aktualizace, naše odborné publikace a informační servis www.EKOnoviny.cz pomohou při Vaší práci na úseku podnikové ekologie a ochrany životního prostředí.

S pozdravem

Ing. Zdeněk Fildán
ENVI GROUP s.r.o.

Návod na začlenění aktualizace do publikace

Příručka pro oblast životního prostředí / Příručka ekologa

Aktualizace 5-2014 (data k 21. 5. 2014)

Identifikace			Vymout		Vložit		✓
Část	Kapitola	Označení stany	strany	počet listů	strany	počet listů	
-	Titulní list	-	-	1	-	1	
	Obsah doprovodného CD	Obsah CD, strana	vše vymout		vše vložit		
	Aktuální informace	Aktuální semináře, strana	1-2	1	1-2	1	
	Aktuální informace	Aktuální informace - listopad 2013, strana	vše vymout				
	Aktuální informace	Aktuální informace – květen 2014, strana			vše vložit		
A	A-CHLP, Kapitola 6.0	A-CHLP, kapitola 6.0	1-4	2	1-6	3	
	A-ZH, Kapitola 8.0	A-závažné havárie, kapitola 8.0	3-6	2	3-6	2	
	Příloha č. 1	Část A, Příloha č. 1, strana	1-2	1	1-2	1	
	Příloha č. 4	Část A, Příloha č. 4, strana	1-6	3	1-6	3	
B	Kapitola 4.0	Část B, kapitola 4.0, strana	25-26	1	25-26	1	
	Kapitola 6.0	Část B, kapitola 6.0, strana	3-4	1	3-4	1	
	Kapitola 7.0	Část B, kapitola 7.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 8.0	Část B, kapitola 8.0, strana	3-4	1	3-4	1	
	Kapitola 16.0	Část B, kapitola 16.0, strana	1-2	1	1-2	1	
C	Kapitola 5.0	Část C, kapitola 5.0, strana	5-8	2	5-8	2	
	Kapitola 14.0	Část C, kapitola 14.0, strana	1-8	4	1-8	4	
	Související předpisy	Část C, Související předpisy, strana	1-2	1	1-2	1	
D	Kapitola 5.0	Část D, kapitola 5.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 7.0	Část D, kapitola 7.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 8.0	Část D, kapitola 8.0, strana	3-4	1	3-4	1	
	Kapitola 12.0	Část D, kapitola 12.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 13.0	Část D, kapitola 13.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 15.0	Část D, kapitola 15.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Příloha č. 2	Část D, Příloha č. 2, strana	1-4	2	1-4	2	
	Příloha č. 4	Část D, Příloha č. 4, strana	1-2	1	1-2	1	
E	Kapitola 10.0	Část E, kapitola 10.0, strana	1-2	1	1-2	1	
F	Kapitola 1.0	Část F, kapitola 1.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 2.0	Část F, kapitola 2.0, strana	1-2	1	1-4	2	
	Kapitola13.0	Část F, kapitola 3.0, strana	13-14	1	13-14	1	
	Kapitola 11.0	Část F, kapitola 11.0, strana	1-2	1	1-2	1	
H	Kapitola 4.0	Část H, kapitola 4.0, strana	1-2	1	1-2	1	

chemické látky a přípravky - prevence závažných havárií - odpadové hospodářství

PŘÍRUČKA

PRO OBLAST

ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

využívání a ochrana vod - ochrana ovzduší – integrovaná prevence - obaly - EMS

květen 2014

Název díla: **Příručka pro oblast životního prostředí / Příručka ekologa**

Autor: **Ing. Zdeněk Fildán**

Vydání: **38. (data k 21. 5. 2014)**

Rok vydání: **2002 – květen 2014**

Autorská práva: **Ing. Zdeněk Fildán**

Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část díla nesmí být jakoukoliv formou (tiskem, jako fotokopie, elektronicky nebo jiným způsobem) šířena, rozmnožována či zpracována bez předchozího písemného souhlasu vlastníka autorských práv.

Výjimku tvoří část díla, která je umístěna na doprovodném CD k publikaci. Tato část může být použita a kopírována **pro vlastní potřebu** vlastníka publikace. Kopírování, šíření a další zpracovávání této části pro jinou než vlastní potřebu nesmí být prováděno bez předchozího písemného souhlasu vlastníka autorských práv.

Vydal: **ENVI GROUP s.r.o.**

Příčná 2186

347 01 Tachov

tel. 606 638 325

e-mail: info@envigroup.cz

www.envigroup.cz

Obsah doprovodného CD

I. Přílohy příručky přesunuté na CD:

Část A – Chemické látky a přípravky:

- Příloha č. 18 Hlášení o vzniku závažné havárie (příloha č. 1 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
Příloha č. 19 Konečná zpráva o vzniku a dopadech závažné havárie (příloha č. 2 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
Příloha č. 20 Seznam kódů pro sestavení konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie (příloha č. 3 k vyhl.č.255/2006 Sb.)
Příloha č. 21 Návod pro vyplnění poznámek (příloha č. 4 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
Příloha č. 22 Postup zpracování a rozsah analýzy a hodnocení rizik (Příloha č. 1 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 23 Obsah částí a kapitol bezpečnostního programu (Příloha č. 2 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 24 Obsah částí a kapitol dokumentu bezpečnostní zprávy (Příloha č. 3 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 25 Obsah částí a kapitol dokumentu o posouzení bezpečnostní zprávy (Příloha č. 4 k vyhl. č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 26 Postup zpracování a struktura vnitřního havarijního plánu (Příloha č. 5 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 27 Obsah kapitol dokumentu podkladů pro stanovení zóny havarijního plánování (Příloha č. 6 k vyhl.č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 28 Obsah informace určené veřejnosti v zóně havarijního plánování (Příloha č. 7 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)

Část B - Odpady:

- Příloha č. 7 Zrušeno zákonem č. 169/213 Sb. (původně Příloha č. 8 k zákonu č.185/2001 Sb.)
Příloha č. 8 Obsah provozního řádu a provozního deníku zařízení
Příloha č. 9 Žádost o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady
Příloha č. 10 Výstražné symboly nebezpečnosti podle zákona č. 350/2011 Sb.
Příloha č. 11 Obsah identifikačního listu nebezpečného odpadu
Příloha č. 16 Hlášení – Zařízení na využívání a odstraňování odpadů (Příloha č. 22 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)
Příloha č. 17 Hlášení – Sklárky odpadů (Příloha č. 23 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)
Příloha č. 18 Hlášení – Shromažďovací místa nebezpečných odpadů a sběrová místa a sklady odpadů (sběrné dvory) (Příloha č. 24 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)
Příloha č. 19 Evidenční list pro přepravu nebezpečných opadů po území ČR
Příloha č. 20 Seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na sklárky všech skupin a používat jako technologický materiál nebo využívat na povrchu terénu a odpady, které lze na sklárky ukládat jen za určitých podmínek (Příloha č. 5 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 21 Podmínky, které musejí splňovat odpady ukládané na sklárky (Příloha č. 4 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 22 Třídy vyluhovatelnosti
Příloha č. 23 Průběh kontroly
Příloha č. 24 Příklad žádosti o upuštění od odděleného shromažďování
Příloha č. 25 Dodatek I Basilejské úmluvy o kontrole a pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování
Příloha č. 26 Seznam nebezpečných odpadů
Příloha č. 27 Metodický pokyn pro vedení evidencí a ohlašování podle zákona o odpadech
Příloha č. 35 Podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (Příloha č. 11 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 36 Zrušeno - původně příloha č. 9 vyhlášky č. 294/2005 Sb.
Příloha č. 37 Hodnocení odpadů upravených stabilizací před jejich uložením na sklárku (Příloha č. 7 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 40 Technické a provozní požadavky v oblasti skladování a zpracování elektroodpadu (Příloha č. 7 vyhl. č. 352/2005 Sb.)
Příloha č. 41 Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů vč. hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok (Příloha č. 8 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
Příloha č. 42 Metodický pokyn pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce

Část C - Ochrana a využití vod:

- Příloha č. 3 až 7 Zrušeno
Příloha č. 11 Emisní standardy ukazatelů přípustného znečištění odpadních vod (Příloha č. 1 NV č. 61/2003 Sb.)
Příloha č. 13 Zrušeno
Příloha č. 14 Zrušeno
Příloha č. 15 Zrušeno
Příloha č. 17 až 22 Zrušeno
Příloha č. 23 Poplatkové Hlášení / Přiznání za zdroj znečišťování (vypouštění odpadních vod)
Příloha č. 24 Obsah havarijního plánu (podle vyhlášky č. 450/2005 Sb.)

Příloha č. 25 Identifikační údaje a vlastnosti zvláště nebezpečných závadných látek pro účely vedení záznamů podle § 39 odst. 6 vodního zákona a identifikační údaje a vlastnosti závadných látek uváděné v seznamu závadných látek v havarijním plánu v případě neexistence bezpečnostního listu nebo identifikačního listu nebezpečného odpadu (Příloha č. 2 k vyhlášce č. 450/2005 Sb.)

Příloha č. 26 až 31 Zrušeno

Část F – Nakládání s obaly:

Příloha č.1 Roční výkaz o obalech a odpadech z obalů za rok

Příloha č.2 Roční výkaz o opakovaně použitelných obalech, které vyhovují kritériím § 13 odst. 2 zákona o obalech

Příloha č.3 Roční výkaz o obalech pro jedno použití (jednocestné obaly) a o obalech pro opakované použití, které nesplňují kritéria § 13 odst. 2 zákona o obalech

Příloha č.4 Roční výkaz pro osoby uvádějící na trh a/nebo do oběhu méně než 0,3 tun obalů/rok

II. Dokumenty, vzory, žádosti, formuláře:

Provozní a havarijní řády, ostatní příklady dokumentace

- Provozní řád vnitřní kanalizace
- Provozní řád skladu pevných hnojiv
- Provozní řád skladu kapalných hnojiv
- Provozní řád skladu přípravků na ochranu rostlin
- Provozní řád skladu nebezpečných chemických látek a přípravků
- Provozní řád skladu ropných látek
- Provozní řád úpravný odpadních vod
- Havarijní plán podle vyhlášky č. 450/2005 Sb.
- Obsah provozního řádu vodovodu podle TNV 75 5950, Obsah provozního řádu kanalizace podle TNV 75 6911
- Program použití kalů
- Provozní řád olejového hospodářství (sklad LTO)
- Provozní řád vodovodu
- Obsah havarijního plánu k vyplnění podle vyhlášky č. 450/2005 Sb.
- Provozní řád čistírny odpadních vod (ČOV)
- Provozní řád odlučovače ropných látek
- Provozní řád sběrného dvora odpadů
- Provozní řád zařízení na sběr a výkup odpadů
- Provozní řád zařízení na využití odpadů
- Provozní řád zařízení na úpravu odpadů (drtící zařízení na stavební odpady)
- Provozní deník zařízení
- Provozní řád vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší (výroba PUR pěny, vstřikování plastů, lakovna)
- Příklady žádostí o povolení vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší
- Příklady technické dokumentace k žádosti o povolení vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší

Část A – Chemické látky a přípravky

- Bezpečnostní karta Aceton, Acetylén, Propan-butan, Technický benzín, Kyslík
- Bezpečnostní pokyny pro práci s dráždivými a zdraví škodlivými látkami a přípravky (laky)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s dráždivými látkami a přípravky (barvy)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s dráždivými látkami a přípravky (lepidla)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s extrémně hořlavými látkami a přípravky (acetylén, PB)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s toxickými látkami a přípravky (tvrdokov)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s vysoce hořlavými látkami a přípravky (organická rozpouštědla)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s žíravými látkami a přípravky
- Bezpečnostní pokyny pro práci se zdraví škodlivými látkami a přípravky (tvrdidla)
- Záznam o klasifikaci přípravku
- Základní zásady bezpečného zacházení s chemickými látkami
- Postup při vzniku mimořádné situace
- Výstražné symboly označení nebezpečných vlastností (Pozn.: pro označování látek a přípravků musí být použity symboly bez písmenného označení v piktogramu)
- Grafické symboly pro tvorbu bezpečnostní dokumentace – viz příloha č. 16 části A (Pozn.: tyto grafické symboly nebezpečných vlastností lze použít pouze pro potřeby vnitřní dokumentace. Pro označování látek a přípravků musí být použity symboly bez písmenného označení v piktogramu – viz Výstražné symboly)
- Vzor bezpečnostního listu dle REACH
- Protokol, osnova, prezenční listina školení
- Školení pracovníků – učební text
- Příručka První kroky pod nařízením EU REACH - informace pro výrobce, dovozce a uživatele chemických látek
- Příručka REACH
- Bezpečnostní karty (písemná pravidla podle zákona č. 258/2000 Sb.):

Aceton	Acetylen	Chemopren	Fosforečnan sodný	Fridex
Hydroxid sodný	Iso-propanol	Kyselina sírová	Kyslík	Loctite (různé druhy)
Mazací tuk	Motorová nafta	Motorový benzín	Olej hydraulický	Oleje motorový, převodový, hydraulický
Propan-butan	Ředidlo C6000, S6006	Savo	Síran železitý	Sířičitan sodný
Styrén	Technický benzín	Topný olej		

- Test znalostí z oblasti podnikové ekologie
- Informační materiály:

Prospekt k tématu REACH & CLP 2010: Zásadní rok pro registraci a oznámení chemických látek Jednejte hned!
Novela nařízení REACH (složka Právní předpisy A)
ECHA: Úvodní pokyny k nařízení CLP (CLP je nařízení ES č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí)
Informační materiály a prezentace ze seminářů ENVI GROUP k tématu chemické látky a směsi

- Příručka k nařízení CLP - evropské nařízení o klasifikaci, označování a balení chemických látek a směsí:
 - Nařízení evropského parlamentu a rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí včetně všech jeho novelizací
 - Seznam harmonizovaných klasifikací a označení nebezpečných látek dle uvedeného nařízení s možností vyhledávání (Prezentované chemické látky obsahují CAS, EINECS a indexová čísla, názvy látky, kódy tříd a kategorie nebezpečnosti, kódy standardních vět o nebezpečnosti, kódy výstražných symbolů a signálních slov, specifické koncentrační limity a multiplikační faktory.)
 - Klasifikace a označování látek nebo směsí
 - Nové výstražné symboly nebezpečnosti na chemických výrobcích
 - Bezpečnostní listy
 - Pokyny k nařízení CLP
 - Převodní tabulky
- Přednášky z cyklu Chemické látky a přípravky (autor: Ing. Hana Krejsová)
- Přednáška k novému chemickému zákonu 350/2011 Sb. (autor: Ing. Hana Krejsová)
- Plakát CLP
- Přednáška Běžný podnik a ADR
- Metodický pokyn Ministerstva zdravotnictví k vyhlášce č. 61/2013 Sb., o rozsahu informací poskytovaných o chemických směsích, které mají některé nebezpečné vlastnosti, a o detergentech

Část A – Zařazování prací (kategorizace)

- Zařazení do kategorií – návrh opatření
- Zařazení do kategorií – tabulka faktorů
- Metodický MŽP pro "Posouzení objektu nebo zařízení s vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a plnění obecných povinností" podle zákona č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií
- Metodický pokyn MŽP pro "Návrh na zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B" podle zákona č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií

Část A – Prevence závažných havárií

- Oznámení o zařazení objektu/zařízení
- Protokol o posouzení objektu/zařízení

Část B – Odpadové hospodářství

- Dodatek č. I Basilejské úmluvy
- Doprovodný doklad pro vývoz, dovoz, tranzit odpadů na zeleném seznamu
- Evidenční list pro přepravu nebezpečných odpadů
- Hlášení – Sklárky odpadů
- Hlášení – Údaje o shromažďovacích místech nebezpečných odpadů, sběrových místech a skladech odpadů
- Hlášení – Zařízení na využívání a odstraňování odpadů
- Hlášení o produkci a nakládání s odpady
- Identifikační list nebezpečného odpadu
- Katalog odpadů
- Příklad žádosti o netřídění
- Žádost o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečným odpadem
- Orientační přepočtová tabulka množství odpadů
- Školení pracovníků pro nakládání s odpady
- POH - příklady vykazovacích tabulek
- Program odpadového hospodářství původce odpadů
- Hlášení – elektroodpady
- Metodické pokyny a návody:
 - Manuál pro vedení evidencí podle zákona o odpadech
 - Metodický návod odboru odpadů Ministerstva životního prostředí pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce – obce
 - Metodický návod odboru odpadů Ministerstva životního prostředí pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce – mimo obcí
 - Metodický návod MŽP pro řízení vzniku stavebních a demoličních odpadů a pro nakládání s nimi
 - Oborový manuál pro prevenci a minimalizaci odpadu pro malé a střední podniky
 - Metodický pokyn pro zpracování základního popisu odpadů
 - Metodický pokyn odboru odpadů ke stanovení ekotoxicity odpadů
 - Metodické doporučení k nakládání s odpady ze zdravotnictví
 - Metodický návod pro plnění povinností původců odpadů, stanovenou § 16 odst. 1 písm. j) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, k vykonávání kontroly vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a životní prostředí v souladu se zvláštními právními předpisy a POH ČR, POH kraje a POH původce
 - Informační pomůcka k problematice nebezpečných odpadů
 - Sdělení Komise a Radě a Evropskému Parlamentu o Interpretacním sdělení o odpadech a vedlejších produktech pojem odpad
 - Praktický průvodce nakládáním s odpady a vedlejšími živočišnými produkty v potravinářském průmyslu

- Manuál prevence a minimalizace odpadů pro textilní průmysl
 - Manuál prevence a minimalizace odpadů pro papírenský průmysl
 - Manuál pro prevenci a minimalizaci odpadu pro malé a střední podniky
 - Manuál pro prevenci a minimalizaci odpadu pro povrchové úpravy kovů
 - Manuál pro nakládání s autovraky
 - Metodický pokyn o postupu při evidenci a prokazování nepřítomnosti PCB v hermeticky uzavřených elektrických zařízeních ve smyslu § 26 a § 27 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech
- Formulář pro vedení průběžné evidence odpadů s integrovaným katalogem odpadů (formát MS Excel)
 - Aplikace (sešit MS Excel) pro tisk etiket na nebezpečné odpady.
 - Identifikační listy nebezpečných odpadů:
 - 06 01 06 Jiné kyseliny
 - 06 02 05 Jiné alkálie
 - 07 01 04 Jiná organická rozpouštědla, promývací kapaliny a matečné louhy
 - 07 02 99 Odpady jinak blíže neurčené (kal z taveniny plastů)
 - 07 07 04 Jiná organická rozpouštědla, promývací kapaliny a matečné louhy
 - 08 01 11 Odpadní barvy a laky obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky
 - 08 01 13 Kaly z barev nebo z laků obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky
 - 08 01 15 Vodné kaly obsahující barvy nebo laky s obsahem organických rozpouštědel nebo jiných nebezpečných látek
 - 08 01 19 Vodné suspenze obsahující barvy nebo laky s obsahem organických rozpouštědel nebo jiných nebezpečných látek
 - 08 04 09 Odpadní lepidla a těsnicí materiály obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky
 - 11 01 11 Oplachové vody obsahující nebezpečné látky
 - 12 01 09 Odpadní řezné emulze a roztoky neobsahující halogeny
 - 12 01 12 Upotřebené vosky a tuky
 - 12 01 14 Kaly z obrábění obsahující nebezpečné látky
 - 13 01 10 Nechlorované hydraulické minerální oleje
 - 13 02 05 Nechlorované minerální motorové, převodové a mazací oleje
 - 13 02 08 Jiné motorové, převodové a mazací oleje
 - 13 05 07 Zaolejovaná voda z odlučovačů oleje
 - 13 07 01 Topný olej a motorová nafta
 - 13 08 02 Jiné emulze
 - 14 06 05 Kaly nebo pevné odpady obsahující ostatní rozpouštědla
 - 15 01 10 Obaly obsahující zbytky nebezpečných látek nebo obaly těmito látkami znečištěné
 - 15 02 02 Absorpční činidla, filtrační materiály (včetně olejových filtrů jinak blíže neurčených), čisticí tkaniny a ochranné oděvy znečištěné nebezpečnými látkami
 - 16 01 07 Olejové filtry
 - 16 05 07 Vyřazené anorganické chemikálie, které jsou nebo obsahují nebezpečné látky
 - 16 05 08 Vyřazené organické chemikálie, které jsou nebo obsahují nebezpečné látky
 - 16 01 13 Brzdové kapaliny
 - 16 01 14 Nemrznoucí kapaliny obsahující nebezpečné látky
 - 16 06 01 Olověné akumulátory
 - 16 06 02 Nikl-kadmiové baterie a akumulátory
 - 18 01 03 Odpady, na jejichž sběr a odstraňování jsou kladeny zvláštní požadavky s ohledem na prevenci infekce
 - 20 01 21 Zářivky a jiný odpad obsahující rtuť
 - 20 01 23 Vyřazená zařízení obsahující chlorofluorohydrovody
 - 20 01 35 Vyřazené elektrické a elektronické zařízení obsahující nebezpečné látky neuvedené pod čísly 20 01 21 a 20 01 23
 - Studijní materiál: Vedení a ohlašování evidencí podle zákona o odpadech
 - Studijní materiál: Vedení evidence odpadů při zpracování elektroodpadů a autovraků
 - Dotazník k prověření úrovně kontroly vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a ŽP podle § 16 odst. 1 písm. j) zákona o odpadech
 - Vnitřní směrnice pro nakládání s odpady
 - Příklady správného vedení evidence a ohlašování odpadů

Část C – Využívání a ochrana vod

- Metodický pokyn k nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech
- Vzorová žádost o povolení k odběru podzemních vod včetně pasportu studny

Část D Ochrana ovzduší

- Integrovaný manuál zásad správné zemědělské praxe
- Tabulka chladičů
- Metodický pokyn pro Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe vč. příloh č. 1-4
- Metodický pokyn ke sčítání a zařazování stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
- Užitečné pomůcky pro souhrnnou provozní evidenci a poplatky za zdroje znečišťování ovzduší: Převod souřadnic GPS, Výpočet tepla podle paliva, Emisní faktory pro čerpací stanice, Emisní faktory pro spalovací zdroje
- Prezentace ze semináře k problematice ISPOP
- Přednášky k oblasti Ochrana ovzduší - k původnímu zákonu (autor: Ing. Zbyněk Krayzel)

- Prezentace a výklad nového zákona k problematice látek, které poškozují ozonovou vrstvu (regulované látky) a fluorovaných skleníkových plynů (zákon č. 73/2012 Sb.).

Část E – Integrovaná prevence

- Formulář žádosti o vydání integrovaného povolení
- Příručka IPPC - Stručný průvodce provozovatele zařízení s praktickými výklady zákona o integrované prevenci
- IPPC - Výklady k příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci: Kategorie 4 – Chemický průmysl: Změna znění kategorie 4.1.h) a dopady na zařazování zařízení do působnosti zákona o integrované prevenci
- Přednáška – Novela zákona o integrované prevenci
- Formulář základní zprávy
- Formulář zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení

- Aktuální dokumenty k tématu Integrovaný registr znečišťování jsou na <http://www.irz.cz/obsah/dokumenty>
- IZR - Příručka pro ohlašování
- IZR - Otázky a odpovědi k IRZ: 1. část, 2. část, 3. část
- IZR - Otázky a odpovědi k IRZ: 4. část (specifické případy: zařízení pro nakládání s odpady a ohlašování do IRZ)
- IZR - Otázky a odpovědi k IRZ: 5. část (specifické případy)
- Stručný návod pro ohlašování do ISPOP včetně schématu pro hlášení do IRZ

Část F – Nakládání s obaly

- Průvodce systémem EKO-KOM
- Vstupní výkaz o produkci obalů pro společnost EKO-KOM, a.s.
- Metodika vyplňování vstupního výkazu
- Metodika vyplňování čtvrtletního výkazu
- Metodika označování obalů
- Smlouva o sdruženém plnění
- Podmínky uvedení obalu na trh
- Stanoviska MŽP k některým druhům "obalů"
- Roční výkaz pro osoby uvádějící na trh a/nebo do oběhu méně než 0,3 tun obalů/rok
- Roční výkaz o opakovaně použitelných obalech
- Roční výkaz o obalech pro jedno použití
- Roční výkaz o obalech a odpadech z obalů
- Změny ve značení obalů
- Výjimka ze zákona pouze pro producenty obalů do 300 kg
- Metodický pokyn odboru odpadů MŽP k provedení § 5 zákona o obalech
- Stručný průvodce podnikatele labyrintem zákona o obalech
- Příklad technické dokumentace k prokázání splnění povinností stanovených v § 3 a 4 z.č. 477/2001 Sb. o obalech
- Návod k vyplnění ročních výkazů o obalech a odpadech z obalu na základě vyhlášky č. 641/2004 Sb., o rozsahu a způsobu vedení evidence obalu a ohlašování údajů z této evidence
- Souhrnná zpráva z ověření správnosti výkazů o produkci obalů do EKO-KOMu (jsou zde uvedeny nejčastější chyby zjištěné při auditech správnosti ohlašování produkce obalů)

Část H – Ekologická újma

- Prezentace ze seminářů k ekologické újmě a hodnocení rizik
- Metodický pokyn MŽP pro provádění základního hodnocení rizika ekologické újmy
- Metodický pokyn MŽP pro provádění podrobného hodnocení rizika ekologické újmy
- Formulář pro základní hodnocení rizik ekologické újmy

Aktuální e-Book: Příručka podnikového ekologa

Kompletní vydání této příručky v elektronické verzi na Doprovodném CD. Publikace je ve formátu PDF a umožňuje prohledávání textů pomocí funkce Hledat. V této elektronické verzi můžete využít grafickou úpravu, kdy jsou aktualizací změny označovány barevně odlišným textem. Pro každou aktualizací periodu v rámci roku je zvolena samostatná barva, lze tak snadno vysledovat vývoj v legislativě podnikové ekologie v průběhu roku.

III. Právní předpisy:

Právní předpisy – část A Chemické látky a přípravky

- 350/2011 Sb. *Zákon o chemických látkách a chemických směsích (chemický zákon)*, ve znění zákona č. 61/2014 Sb.
- 402/2011 Sb. Vyhláška o hodnocení nebezpečných vlastností chemických látek a chemických směsí a balení a označování nebezpečných chemických směsí
- 162/2012 Sb. Vyhláška o tvorbě názvu nebezpečné látky v označení nebezpečné směsi
- 163/2012 Sb. Vyhláška o zásadách správné laboratorní praxe
- 61/2013 Sb. Vyhláška o rozsahu informací poskytovaných o chemických směsích, které mají některé nebezpečné vlastnosti, a o detergentech
- REACH: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006
- Novela REACH: Nařízení Komise (EU) č. 453/2010 ze dne 20. května 2010, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH)
- CLP: Nařízení EP a rady EU 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí
- 258/2000 Sb. *ZÁKON o ochraně veřejného zdraví*, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., 274/2001 Sb., 13/2002 Sb., 76/2002 Sb., 86/2002 Sb., 120/2002 Sb., 309/2002 Sb., 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 356/2003 Sb., 362/2003 Sb., 167/2004 Sb., 326/2004 Sb., 562/2004 Sb., 125/2005 Sb., 253/2005 Sb., 381/2005 Sb., 392/2005 Sb., 444/2005 Sb., 59/2006 Sb., 74/2006 Sb., 186/2006 Sb., 189/2006 Sb., 222/2006 Sb., 264/2006 Sb., 342/2006 Sb., 110/2007 Sb., 296/2007 Sb., 378/2007 Sb., 124/2008 Sb., 130/2008 Sb., 274/2008 Sb., 41/2009 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 301/2009 Sb., 151/2011 Sb., 298/2011 Sb., 375/2011 Sb., 466/2011 Sb., 115/2012 Sb., 223/2013 Sb., 64/2014 Sb.
- 428/2004 Sb. Vyhláška o získání odborné způsobilosti k nakládání s nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky klasifikovanými jako vysoce toxické
- 394/2006 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví práce s ojedinělou a krátkodobou expozicí azbestu a postup při určení ojedinělé a krátkodobé expozice těchto prací
- 361/2007 Sb. Nařízení vlády, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění 68/2010 Sb., 93/2012 Sb., 9/2013 Sb.
- 432/2003 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli, ve znění 107/2013 Sb.

Právní předpisy – část A Prevence závažných havárií

- 59/2006 Sb. *Zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky*, ve znění zákona č. 362/2007 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 488/2009 Sb., 61/2014 Sb.
- 103/2006 Sb. Vyhláška o stanovení zásad pro vymezení zóny havarijního plánování a o rozsahu a způsobu vypracování vnějšího havarijního plánu
- 250/2006 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví rozsah a obsah bezpečnostních opatření fyzické ochrany objektu nebo zařízení zařazených do skupiny A nebo do skupiny B
- 254/2006 Sb. Nařízení vlády o kontrole nebezpečných látek
- 255/2006 Sb. Vyhláška o rozsahu a způsobu zpracování hlášení o závažné havárii a konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie
- 256/2006 Sb. Vyhláška o podrobnostech systému prevence závažných havárií

Právní předpisy - část B Nakládání s odpady

- *Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech*, ve znění zákona č. 477/2001 Sb., 76/2002 Sb., 275/2002 Sb., 320/2002 Sb., 356/2003 Sb., 167/2004 Sb., 188/2004 Sb., 317/2004 Sb., 7/2005 Sb., 106/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 314/2006 Sb., 222/2006 Sb., 314/2007 Sb., 296/2007 Sb., 25/2008 Sb., 34/2008 Sb., 383/2008 Sb., 9/2009 Sb., 157/2009 Sb., 223/2009 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 291/2009 Sb., 297/2009 Sb., 154/2010 Sb., 31/2011 Sb., 77/2011 Sb., 264/2011 Sb., 18/2012 Sb., 85/2012 Sb., 165/2012 Sb., 167/2012 Sb., 69/2013 Sb., 169/2013 Sb., 344/2013 Sb., 64/2014 Sb.
- 376/2001 Sb. Vyhláška o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, ve znění vyhlášky č. 502/2004 Sb.
- 381/2001 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), ve znění vyhlášky č. 503/2004 Sb., 168/2007 Sb., 374/2008 Sb.
- 382/2001 Sb. Vyhláška o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě, ve znění vyhlášky č. 504/2004 Sb.
- 383/2001 Sb. Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 41/2005 Sb., 294/2005 Sb., 353/2005 Sb., 351/2008 Sb., 478/2008 Sb., 61/2010 Sb., 170/2010 Sb., 35/2014 Sb.
- 384/2001 Sb. Vyhláška o nakládání s polychlorovanými bifenylly, polychlorovanými terfenylly, monometyltetrachlordifenylmetanem, monometyldichlordifenylmetanem, monometyldibromdifenylmetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB)
- 237/2002 Sb. Vyhláška o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků, ve znění vyhlášky č. 505/2004 Sb., 353/2005 Sb.
- 99/1992 Sb. Vyhláška o zřizování, provozu, zajištění a likvidaci zařízení pro ukládání odpadů v podzemních prostorech, ve znění vyhlášky č. 300/2005 Sb.
- Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 100/1994 Sb. (Basilejská úmluva)
- 197/2003 Sb., Nařízení vlády o Plánu odpadového hospodářství České republiky, ve znění NV č. 473/2009 Sb., 181/2013 Sb.
- 294/2005 Sb. Vyhláška o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 61/2010 Sb., 93/2013 Sb.

- 352/2005 Sb. Vyhláška o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění vyhlášky č. 65/2010 Sb., 285/2010 Sb., 158/2011 Sb., 249/2012 Sb., 178/2013 Sb.
- 341/2008 Sb. Vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady)
- 352/2008 Sb. Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky), ve znění vyhlášky č. 54/2010 Sb.
- č. 374/2008 Sb. Vyhláška o přepravě odpadů a o změně vyhlášky č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), ve znění pozdějších předpisů
- č. 170/2010 Sb. Vyhláška o bateriích a akumulátorech a o změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů
- [465/2013 Sb. Vyhláška o stanovení vzoru návrhu na zápis do Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik a obsahu roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik](#)

Předpisy EU:

- NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS
- Nařízení Rady (ES) č. 1195/2006, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách

Těžební odpady:

- 157/2009 Sb. Zákon o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů, ve znění 168/2013 Sb.
- 428/2009 Sb. Vyhláška o provedení některých ustanovení zákona o nakládání s těžebním odpadem
- 429/2009 Sb. Vyhláška o stanovení náležitostí plánu pro nakládání s těžebním odpadem včetně hodnocení jeho vlastností a některých dalších podrobností k provedení zákona o nakládání s těžebním odpadem

Právní předpisy - část C Ochrana a využití vod

- 254/2001 Zákon o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 20/2004 Sb., 413/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 342/2006 Sb., 25/2008 Sb., 167/2008 Sb., 181/2008 Sb., 157/2009 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 150/2010 Sb., 77/2011 Sb., 151/2011 Sb., 85/2012 Sb., 350/2012 Sb., 69/2013 Sb., 275/2013 Sb., 303/2013 Sb., [61/2014 Sb.](#), [64/2014 Sb.](#)
- 40/1978 Sb. Nařízení vlády o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Beskydy, Jeseníky, Jizerské hory, Krkonoše, Orlické hory, Šumava a Žďárské vrchy
- 10/1979 Sb. Nařízení vlády o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Brdy, Jablunkovsko, Krušné hory, Novohradské hory, Vsetínské vrchy a Žamberk - Králíky
- 85/1981 Sb. Nařízení vlády o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvartér řeky Moravy
- 137/1999 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví seznam vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů
- 431/2001 Sb. Vyhláška o obsahu vodní bilance, způsobu jejího sestavení a o údajích pro vodní bilanci
- 432/2001 Sb. Vyhláška o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění vyhlášky č. 195/2003 Sb., 620/2004 Sb., 40/2008 Sb., 336/2011 Sb.
- 470/2001 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků, ve znění vyhlášky č. 333/2003 Sb., 267/2005 Sb.
- 471/2001 Sb. Vyhláška o technickobezpečnostním dohledu nad vodními díly, ve znění vyhlášky č. 255/2010 Sb.
- 20/2002 Sb. Vyhláška Ministerstva zemědělství o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody, ve znění 93/2011 Sb.
- 225/2002 Vyhláška o podrobném vymezení staveb k vodohospodářským melioracím pozemků a jejich částí a způsobu a rozsahu péče o ně
- 236/2002 Vyhláška o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území
- 241/2002 Vyhláška o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě, ve znění 39/2006 Sb., 209/2007 Sb.
- 293/2002 Vyhláška o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových, ve znění vyhlášky č. 110/2005 Sb.
- 590/2002 Sb. Vyhláška, o technických požadavcích pro vodní díla, ve znění 367/2005 Sb.
- 61/2003 Nařízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, ve znění 229/2007 Sb., 23/2011 Sb.
- 71/2003 Nařízení vlády o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod, ve znění 169/2006 Sb.
- 103/2003 Nařízení vlády o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech, ve znění 219/2007 Sb., 108/2008 Sb. – Zrušeno NV č. 262/2012 Sb.
- 125/2004 Vyhláška kterou se stanoví vzor poplatkového hlášení a vzor poplatkového příznání pro účely výpočtu poplatku za odebrané množství podzemní vody
- 142/2005 Vyhláška o plánování v oblasti vod (předpis ruší: 140/2003 Sb.)

- 450/2005 Sb. o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků, ve znění 175/2011 Sb., 66/2014 Sb.
- 23/2007 Sb. Vyhláška o podrobnostech vymezení vodních děl evidovaných v katastru nemovitostí ČR
- 262/2007 Sb. Nařízení vlády o vyhlášení závazné části Plánu hlavních povodí České republiky
- 203/2009 Sb. Nařízení vlády o postupu při zjišťování a uplatňování náhrady škody a postupu při určení její výše v územích určených k řízeným rozlivům povodní
- 393/2010 Sb. Vyhláška o oblastech povodí (ruší vyhlášku č. 292/2002 Sb.)
- 416/2010 Sb. Nařízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění odpadních vod a náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních
- 5/2011 Sb. Vyhláška o vymezení hydrogeologických rajonů a útvarů podzemních vod, způsobu hodnocení stavu podzemních vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod
- 24/2011 Sb. Vyhláška o plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik, ve znění vyhl. č. 49/2014 Sb.
- 49/2011 Sb. Vyhláška o vymezení útvarů povrchových vod
- 98/2011 Sb. Vyhláška o způsobu hodnocení stavu útvarů povrchových vod, způsobu hodnocení ekologického potenciálu silně ovlivněných a umělých útvarů povrchových vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu povrchových vod
- 155/2011 Sb. Vyhláška o profilech povrchových vod využívaných ke koupání
- 157/2011 Sb. Vyhláška, kterou se zrušuje vyhl. č. 159/2003 Sb., kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob
- 216/2011 Sb. o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl (pozn. ruší 195/2002 Sb.)
- 105/2012 Sb. Vyhláška o stanovení veřejných přístavů, ve kterých se rozrušují ledové celiny
- 123/2012 Sb. Vyhláška o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových
- 143/2012 Sb. Nařízení vlády o postupu pro určování znečištění odpadních vod, provádění odečtů množství znečištění a měření objemu vypouštěných odpadních vod do povrchových vod
- 178/2012 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků
- 262/2012 Sb. Nařízení vlády o stanovení zranitelných oblastí a akčním programu
- 252/2013 Sb. Vyhláška o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy (ruší vyhlášku č. 391/2004 Sb.)
- 414/2013 Sb. *Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence rozhodnutí, opatření obecné povahy, závazných stanovisek, souhlasů a ohlášení, k nimž byl dán souhlas podle vodního zákona, a částí rozhodnutí podle zákona o integrované prevenci (o vodoprávní evidenci)*

Vodovody a kanalizace:

- 274/2001 Zákon o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 20/2004 Sb., 167/2004 Sb., 76/2006 Sb., 127/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 281/2009 Sb., 275/2013 Sb.
- 428/2001 Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění č. 146/2004, 515/2006 Sb., 120/2011 Sb., 48/2014 Sb.
- 252/2004 Vyhláška, kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění vyhlášky č. 187/2005 Sb., 293/2006 Sb.
- 35/2004 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví náležitosti, forma elektronické podoby a datové rozhraní protokolu o kontrole jakosti pitné vody a vody koupališť, ve znění vyhlášky č. 134/2004 Sb.

Právní předpisy - část D Ochrana ovzduší

- 73/2012 Sb. Zákon o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech
- 257/2012 Sb. Vyhláška o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů
- 201/2012 Sb. Zákon o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 64/2014 Sb., 87/2014 Sb.
- 312/2012 Sb. Vyhláška o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší
- 330/2012 Sb. Vyhláška o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích
- 351/2012 Sb. Nařízení vlády o kritériích udržitelnosti biopaliv
- 415/2012 Sb. Vyhláška o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší
- 56/2013 Sb. Nařízení vlády o stanovení pravidel pro zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií a o emisních plakétách
- 91/2010 Sb. Nařízení vlády o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv

Předpisy EU:

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu

Právní předpisy - část E Integrovaná prevence

- 76/2002 Zákon o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění zákona č. 521/2002 Sb., 437/2004 Sb., 695/2004 Sb., 444/2005 Sb., 222/2006 Sb., 435/2006 Sb., 25/2008 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 85/2012 Sb., 69/2013 Sb., 64/2014 Sb.
- 288/2013 Sb. Vyhláška o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci (ruší vyhlášku č. 554/2002 Sb.)
- 25/2008 Sb. Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 77/2011 Sb.
- 145/2008 Sb. Nařízení vlády ze dne 26. března 2008, kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění 450/2011 Sb.
- NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr uniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES

Právní předpisy - část F Nakládání s obaly

- Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých dalších předpisů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb., 94/2004 Sb., 237/2004 Sb., 257/2004 Sb., 444/2005 Sb., 66/2006 Sb., 296/2007 Sb., 25/2008 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 62/2014 Sb., 64/2014 Sb.
- 111/2002 Sb. Nařízení vlády, kterým se stanoví výše zálohy pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů, ve znění NV 209/2010 Sb.
- 115/2002 Sb., Vyhláška o podrobnostech nakládání s obaly
- 116/2002 Sb., Vyhláška o způsobu označování vratných zálohovaných obalů
- 641/2004 Sb., Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence obalů a ohlašování údajů z této evidence

Právní předpisy - část H Ekologická újma

- 167/2008 Sb. Zákon o předcházení ekologické újmy, ve znění č. 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 85/2012 Sb., 64/2014 Sb.
- 17/2009 Sb. Vyhláška o zjišťování a nápravě ekologické újmy na půdě
- 295/2011 Sb. Nařízení vlády o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění

Poznámka k seznamu dokumentů:

Tučnou kurzívou jsou zvýrazněny nové dokumenty a právní předpisy.

Normální kurzívou jsou zvýrazněny novelizované právní předpisy a upravené dokumenty.

Poznámka k CD:

Jednotlivé dokumenty lze prohlížet přímo v prohlížeči kliknutím levým tlačítkem myši. Pro další úpravy lze soubor uložit do počítače kliknutím pravým tlačítkem myši a v kontextovém menu vybrat položku "Uložit cíl jako ..". Tyto pokyny platí obecně, postup ovládání se může lišit podle individuálního nastavení Vašeho počítače.

Právní předpisy jsou pro rychlé zobrazování a pro možnost další editace textu ve formátu TXT. Některé předpisy jsou k dispozici z důvodu nedostupnosti TXT verze s přílohami ve formátu PDF (k prohlížení je nutný Adobe Acrobat Reader). Všechny předpisy ze Sbírky zákonů ve formátu PDF jsou volně ke stažení na stránkách Ministerstva vnitra ČR (<http://www.mvcr.cz>).

Právní předpisy jsou též volně k dispozici na Portálu veřejné správy <http://portal.gov.cz/>.

Aktuální informace – květen 2014

1.0 Doprovodné CD – výběr změn

eBook	Aktualizace příručky 5-2014 (přehled změněných stran příručky) s barevným zvýrazněním změn – modrá barva .
	E-book Příručka pro oblast životního prostředí verze 5-2014 s barevným zvýrazněním posledních změn – modrá barva .
Aktualizace právních předpisů	

2.0 Změny právních předpisů pro hlavní části publikace

Všechny oblasti

- **64/2014 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu**

Datum účinnosti od: 1. května 2014

Předpis mění: 2/1969 Sb.; 133/1985 Sb.; 64/1986 Sb.; 61/1988 Sb.; 62/1988 Sb.; 282/1991 Sb.; 553/1991 Sb.; 582/1991 Sb.; 114/1992 Sb.; 334/1992 Sb.; 96/1993 Sb.; 111/1994 Sb.; 153/1994 Sb.; 154/1994 Sb.; 266/1994 Sb.; 117/1995 Sb.; 289/1995 Sb.; 13/1997 Sb.; 18/1997 Sb.; 19/1997 Sb.; 22/1997 Sb.; 252/1997 Sb.; 111/1998 Sb.; 166/1999 Sb.; 328/1999 Sb.; 329/1999 Sb.; 359/1999 Sb.; 61/2000 Sb.; 101/2000 Sb.; 121/2000 Sb.; 128/2000 Sb.; 129/2000 Sb.; 131/2000 Sb.; 133/2000 Sb.; 154/2000 Sb.; 156/2000 Sb.; 227/2000 Sb.; 238/2000 Sb.; 239/2000 Sb.; 240/2000 Sb.; 247/2000 Sb.; 256/2000 Sb.; 258/2000 Sb.; 307/2000 Sb.; 361/2000 Sb.; 365/2000 Sb.; 102/2001 Sb.; 185/2001 Sb.; 254/2001 Sb.; 320/2001 Sb.; 477/2001 Sb.; 76/2002 Sb.; 198/2002 Sb.; 281/2002 Sb.; 162/2003 Sb.; 420/2004 Sb.; 435/2004 Sb.; 561/2004 Sb.; 251/2005 Sb.; 289/2005 Sb.; 111/2006 Sb.; 187/2006 Sb.; 167/2008 Sb.; 273/2008 Sb.; 296/2008 Sb.; 341/2011 Sb.; 85/2012 Sb.; 201/2012 Sb.; 229/2013 Sb.

Předmět úpravy:

Zákon drobně upravuje popis výkonu kontrolní činnosti státními orgány v jednotlivých složkových zákonech. Dále je stanoveno, že za případné odebrané vzorky pro účely kontroly nenáleží osobě, již byl vzorek odebrán, náhrada.

Rozsáhlou novelou se v souvislosti s přijetím nového zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, tzv. kontrolní řádu, mění téměř 70 zákonů. V zákonech jsou např. rušena zvláštní ustanovení, která jsou nahrazena ustanoveními přímo v kontrolním řádu. Výhradně technická novela tak odstraňuje duplicitní úpravy a také některé výkladové nejasnosti a nepřesnosti.

Část A - Chemické látky a směsi

- **61/2014 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění zákona č. 279/2013 Sb., a některé další zákony**

Datum účinnosti od: 7. dubna 2014

Pozn. k úč.: výj. viz čl. VII

Předpis mění: 350/2011 Sb.; 59/2006 Sb.; 254/2001 Sb.

Předmět úpravy:

Změny jsou zejména v oblasti správních deliktů a pokut. V samotných povinnostech změny nenastaly:

Pod zákonem 61/2014 Sb. se skrývá novela hned tří různých zákonů (zákona 350/2011 Sb., o chemických látkách, zákona 59/2006 Sb., o prevenci závažných průmyslových havárií a zákona 254/2001 Sb., o vodách). Účinnost zákona je od 7. dubna 2014 s výjimkou některých ustanovení, která nabývají účinnost 1. července 2014.

Hlavní změny nicméně nastaly v zákoně 350/2011 Sb., o chemických látkách. Zákon v dosavadní podobě například umožňuje MŽP udělit osobě uvádějící na trh chemickou směs výjimku z předepsaného označení, pokud obal obsahuje tak malé množství látky, které nepředstavuje reálné nebezpečí. Nově ale není možné tuto výjimku vydat pro směsi klasifikované jako vysoce toxické.

Rozrůstá se seznam možných uložitelných nápravných opatření a správních deliktů. Nově je možné osobě uvádějící na trh chemickou látku nebo směs uložit pozastavení této činnosti, dokud nebudou řádně splněny podmínky týkající klasifikace, balení a označování. Následný uživatel se nově dopustí deliktu tím, že neurčí nebo neuplatňuje vhodná opatření k náležitému omezení rizik identifikovaných v bezpečnostních listech, které mu byly poskytnuty; ve svém vlastním posouzení chemické bezpečnosti; nebo v jakýchkoli informacích o opatřeních k řízení rizik, které mu byly poskytnuty.

Maximální výše pokuty za tento správní delikt může být až 3 mil. korun. Správním deliktem se stává skutečnost, kdy osoba uvádějící na trh chemickou látku neuchovává všechny informace, které prokazují splnění jejích povinností podle Nařízení 1907/2006 (REACH) po dobu 10-ti let od posledního uvedení na trh. Za správní delikt se nově považuje i uvedení na trh takových povrchově aktivních látek, které nesplňují kritéria biologické rozložitelnosti, nebo detergentů, které nesplňují omezení obsahu fosforečnanů ve smyslu Nařízení 648/2004/ES o detergentech.

Ministerstvo zdravotnictví po novele zákona ztrácí zmocnění poskytovat údaje o nebezpečných vlastnostech chemických směsí ze systému CHLAP dalším úřadům (krajské úřady, hasičský záchranný sbor). Údaje budou dostupné výhradně pro lékařské účely.

Změna v zákoně 254/2001 Sb., o vodách je v podstatě kosmetická, jedná se o odstranění duplicitního ustanovení požadavku na omezení obsahu fosforečnanů v detergentech, které bylo přesunuto do zákona o chemických látkách, viz výše.

Důsledkem novely zákona 59/2006 Sb., o prevenci závažných průmyslových havárií je změna limitů klasifikace objektů, ve kterých se nakládá se těžkým topným olejem. Doposud se pro těžký topný olej, který je klasifikován jako nebezpečný pro

životní prostředí, uplatňovaly poměrně přísné limity pro zařazení objektu do kategorie A (200 tun) nebo B (500 tun). Nově je těžký topný olej zařazen jako ostatní ropné produkty, které mají specifický limit pro kategorii A (2 500 tun) a B (25 000 tun). Změna se dotkne několika málo subjektů (elektrárny, teplárny), které již nebudou zařazeny pod zákon 59/2006 Sb.

Část B - Odpady

- [465/2013 Sb. Vyhláška o stanovení vzoru návrhu na zápis do Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik a obsahu roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik](#)

Datum účinnosti od: 1. ledna 2014

Vydáno na základě: 185/2001 Sb.

Předmět úpravy:

Vyhláška stanovuje vzor návrhu na zápis do Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik a obsah roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik.

Povinná osoba podle § 38 odst. 3 zákona o odpadech, která uvádí na trh pneumatiky nebo vozidla, jejichž součástí jsou pneumatiky, podává návrh na zápis do Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce. Roční zpráva o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik za uplynulý kalendářní rok se použije poprvé na zpracování roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik za rok 2014. Povinné osoby, které se sdruží za účelem splnění povinnosti zpětného odběru pneumatik, mohou roční zprávu zaslat Ministerstvu životního prostředí společně.

- [35/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů](#)

Datum účinnosti od: 1. dubna 2014

Vydáno na základě: 185/2001 Sb.

Předpis mění: 383/2001 Sb.

Předmět úpravy:

Novela vyhlášky reaguje na změny vyvolané tzv. "ekoauditovou novelou" zákona o odpadech (pouze však na ty změny ve znění zákona o odpadech, které jsou již účinné).

- Ruší se § 17 týkající se technických požadavků na nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého a požadavky na monitorování složek životního prostředí.
- V § 21 odst. 2 týkajícím se způsobu vedení průběžné evidence odpadů se nově bude v případech, kdy se jedná o nepřetržitý vznik odpadů, a při periodickém svozu komunálního odpadu, vést evidence v měsíčních intervalech. Podle znění vyhlášky před touto novelou se v případech nepřetržitého vzniku odpadů vedla průběžná evidence v intervalech týdenních. Důvodem pro tuto změnu byla snaha snížit administrativní zátěž původců.
- Nové znění § 28 Plán odpadového hospodářství obce – novela vyhlášky reaguje na novelu zákona o odpadech, která zrušila povinnost zpracovat plán odpadového hospodářství (POH) pro původce. Tato povinnost zůstala právě jen obcím a znění vyhlášky tedy bylo upraveno tak, aby se týkalo pouze obcí.
- Zcela nové znění přílohy č. 2 vyhlášky vztahující se k příjemce odpadů do zařízení a předávání informací o vlastnostech přejímaných odpadů. Na základě usnesení vlády byl jako zbytečná administrativní zátěž vyhodnocen základní popis odpadu zpracováváný pro všechny druhy zařízení k nakládání s odpady, a proto je touto novelou vyhlášky **základní popis odpadu** z přílohy č. 2 vypuštěn. Nadále ovšem zůstává základní popis odpadu zpracováváný podle vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu.

Část C – Ochrana a využití vod

- [414/2013 Sb. Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence rozhodnutí, opatření obecné povahy, závazných stanovisek, souhlasů a ohlášení, k nimž byl dán souhlas podle vodního zákona, a částí rozhodnutí podle zákona o integrované prevenci \(o vodoprávní evidenci\)](#)

Datum účinnosti od: 1. ledna 2014

Vydáno na základě: 254/2001 Sb.

Předpis mění: 40/2008 Sb.

Předpis ruší: 7/2003 Sb.; 619/2004 Sb.; 7/2007 Sb.

Předmět úpravy:

Vyhláška stanovuje rozsah a způsob vedení evidence rozhodnutí, opatření obecné povahy, závazných stanovisek a souhlasů správních úřadů a orgánů územní samosprávy vydaných podle vodního zákona a jim podaných ohlášení, k nimž daly souhlas podle vodního zákona, a částí rozhodnutí, které podle zákona o integrované prevenci nahradily rozhodnutí vydávaná podle vodního zákona. Vyhláška dále vymezuje rozsah údajů a způsob jejich ukládání do informačního systému veřejné správy.

- [49/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 24/2011 Sb., o plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik](#)

Datum účinnosti od: 1. dubna 2014

Vydáno na základě: 254/2001 Sb.

Předpis mění: 24/2011 Sb.

Předmět úpravy:

Drobné změny v § 4 (*Obsah základních a doplňkových opatření*) a § 17 (*Návrh opatření pro plány povodí*).

- [66/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 450/2005 Sb., o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků, ve znění vyhlášky č. 175/2011 Sb.](#)

Datum účinnosti od: 1. září 2014

Vydáno na základě: 254/2001 Sb.

Předpis mění: 450/2005 Sb.

Předmět úpravy:

Obsahem novely je:

- úprava popis způsobu provádění zkoušek těsnosti, resp. formální oprava chybného odkazu ve stávající právní úpravě,
- vypuštění požadavku na automatické zasílání bezpečnostních listů a identifikačních listů závadných látek spolu s návrhem havarijního plánu vodoprávnímu úřadu, tyto budou vodoprávnímu úřadu a ČIŽP do budoucna k dispozici na vyžádání,
- formální zpřesnění požadavků na vzdělání osob odborně způsobilých k provádění zkoušek těsnosti,
- nové znění přílohy č. 3 vyhlášky: formální úpravy čestných prohlášení osob odborně způsobilých k provádění zkoušek těsnosti.

Vodovody a kanalizace

- [48/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů \(zákon o vodovodech a kanalizacích\), ve znění pozdějších předpisů](#)

Datum účinnosti od: 1. dubna 2014

Pozn. k úč.: výj. viz čl. II

Vydáno na základě: 274/2001 Sb.

Předpis mění: 428/2001 Sb.

Předmět úpravy:

Novela vyhlášky přináší významné změny, které se týkají zejména:

- změn v základních pojmech a zrušení těch ustanovení vyhlášky, která jsou obsažena v novele zákona,
- průběžné aktualizace plánů rozvoje vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu,
- upřesnění obsahu a formátu vedení majetkové a provozní evidence,
- upřesnění náležitostí kanalizačních řádů,
- elektronického podávání a předávání dat,
- pravidel pro členění nákladových položek při kalkulaci cen pro vodné a stočné,
- evidence nákladů a cen dodávek pitné vody a odvádění odpadních vod.

Část D - Ochrana ovzduší

- [87/2014 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší](#)

Datum účinnosti od: 1. června 2014

Předpis mění: 201/2012 Sb.

Předmět úpravy:

Novela má především doplnit možnost výměny emisních stropů mezi provozovateli, ale také přispět k odstranění dalších nedostatků dosavadní právní úpravy, na něž poukázaly doposud získané zkušenosti s aplikací novelizovaného zákona.

Podle důvodové zprávy byli provozovatelé menších stacionárních zdrojů zahrnutých do přechodného národního plánu dosavadním zněním zákona podstatně znevýhodněni. Zatímco velcí provozovatelé s velkým množstvím zdrojů mohli v rámci portfolia jimi provozovaných zdrojů optimálně rozložit připravované investice ke snižování vlivu na životní prostředí a zvyšování účinnosti výroby energií, menší provozovatelé, často disponující jen jedním zdrojem, tuto možnost neměli. To vedlo ke zbytečnému zvyšování nákladů bez efektu pro životní prostředí. Možnost výměn části emisních stropů mezi jednotlivými zdroji u jednoho provozovatele totiž umožňuje optimální řízení výroby tepla a elektrické energie, čímž dochází k úsporám paliva a minimalizaci emisí. Novela má směřovat k tomu, aby byla umožněna výměna části emisních stropů mezi jednotlivými provozovateli s vyloučením možnosti zvýšení emisí za Českou republiku i v rámci nejzatíženějších oblastí. Také

menší výrobci by nyní měli mít možnost zefektivnit svou výrobu energií, když budou moci vyměňovat části emisních stropů mezi sebou. Dosavadní podoba zákona jim to neumožňovala.

Změnou týkající se kompenzačních opatření má zákonodárce ambici odstranit rozdíl v jejich aplikaci mezi stacionárními zdroji a pozemními komunikacemi, což má ušetřit náklady na jejich realizaci na straně Ředitelství silnic a dálnic, případně měst.

Podle platného znění zákona o ochraně ovzduší jsou sice někteří provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší osvobozeni od poplatku za znečišťování ovzduší (tj. pokud u nich poplatek nepřekročí 50 000 Kč), ale přesto jsou povinni podávat poplatkové přiznání (pokud by poplatek přesáhl hranici 5 000 Kč).

Vzhledem k tomu, že podávání oznámení nemá pro příslušné orgány ochrany ovzduší v tomto případě význam, a pro provozovatele a státní správu (krajské úřady) představuje pouze zbytečnou zátěž, novela sjednocuje hranici pro podání poplatkového přiznání a pro placení poplatku na 50 000 Kč.

Zákon nestanovoval termín pro ohlašování souhrnné provozní evidence, který je nezbytný k zajištění vymahatelnosti ohlášení souhrnné provozní evidence potřebného pro plnění mezinárodních závazků ČR (vykazování emisních inventur). Novela proto doplnila do zákona termín pro ohlašování tzv. souhrnné provozní evidence (každoročně do 31. března).

Část F - Obaly

- [62/2014 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů \(zákon o obalech\), ve znění pozdějších předpisů](#)

Datum účinnosti od: 7. dubna 2014

Předpis mění: 477/2001 Sb.

Předmět úpravy:

Nahrazuje se znění přílohy č. 1 "**Kritéria a názorné příklady upřesňující pojem obal**". Důvodem pro novelizaci byla nutnost transpozice směrnice Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice o obalech a obalových odpadech. Smyslem nového znění přílohy č. 1 zákona o obalech je blíže objasnit 3 kritéria a uvést názorné příklady k těmto kritériím, na základě kterých má být jednoznačně stanoveno, zda se v konkrétním případě jedná o obal či nikoliv. Viz bod 2.0, pojem "obal".

Nahrazuje se příloha č. 3 "Požadovaný rozsah recyklace a celkového využití obalového odpadu". Procentuální míry recyklace a celkového využití pro obaly papírové a lepenkové, skleněné, plastové, kovové, dřevěné a prodejní určené spotřebiteli jsou stanoveny pro jednotlivá léta až do konce roku 2016. Viz bod 3.9.

3.0 Přípravovaná legislativa MŽP (zdroj: MŽP)

Připomínkové řízení:

- [Návrh nařízení o Plánu odpadového hospodářství České republiky pro období 2015 - 2024](#)

Vypořádání připomínkového řízení:

- [Zákon o právu na informace o životním prostředí](#)

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů

- [Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí](#)

Novela zákona o posuzování vlivů na životní prostředí

- [Návrh vyhlášky o vymezení zón ochrany přírody Krkonošského národního parku](#)

Návrh vyhlášky vychází ze zákonného zmocnění obsaženého v ustanovení § 17 odstavce 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a klade si za cíl vymezit zóny odstupňované ochrany Krkonošského národního parku.

- [Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny](#)

Cílem předkládaného návrhu, jehož jádrem je novelizace § 24 ZOPK, je zakotvení možnosti regulace zátěže vyvolané nežádoucími nadměrnými vjezdy motorových vozidel do přírodně zachovalých lokalit v národních parcích prostřednictvím ekonomického nástroje - poplatku za vjezd a setrvání motorových vozidel na území národního parku. Důvodem pro změnu zákona je nutnost zakotvit v zákoně základní náležitosti poplatku (subjekt, objekt, základ, sazba, úlevy a osvobození, splatnost, sankce) a vymezit předmět poplatku a poplatníka. Pokud by tyto náležitosti nebyly stanoveny zákonem, ale pouze prováděcím právním předpisem, jak předpokládá platné znění zákona, jednalo by se o právní úpravu rozpornou s čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod a nebylo by tak možno poplatky vybírat.

- [Návrh zákona o vyhlášení Národního parku Křivoklátsko a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny](#)

Projednávání návrhů ve vládě:

Žádné předpisy

Vládní návrhy zákonů projednávané v Parlamentu ČR:

- [Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.](#)

Cílem tohoto návrhu zákona je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ).

- [Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu](#)

Navrhovaná novela je zásadnějšího charakteru, neboť se dotýká všech oblastí ochrany zemědělského půdního fondu (ochrana kvality půdy, plošná ochrana, opatření k nápravě závadného stavu, sankce za porušení povinností v ochraně zemědělské půdy, úprava odvodů za odnětí zemědělské půdy). Návrh upravuje i výjimky z platby odvodů za odnětí zemědělské půdy, což v některých případech (průmyslové zóny) je veřejnou podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o založení ES. Z tohoto důvodu návrh podléhá notifikaci veřejné podpory u Evropské komise. Návrh zákona schválila vláda dne 4. prosince 2013 usnesením č. 914. Návrh zákona bude předložen Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR až na základě notifikačního procesu.

4.0 Změny ostatních vybraných právních předpisů

Ochrana přírody a krajiny

- [443/2013 Sb. Vyhláška o zrušení některých právních předpisů o vyhlášení zvláště chráněných území](#)
Datum účinnosti od: 1. ledna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
- [444/2013 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Kleneč a stanovení jejích bližších ochranných podmínek](#)
Datum účinnosti od: 1. ledna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
- [445/2013 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Bořeň a stanovení jejích bližších ochranných podmínek](#)
Datum účinnosti od: 1. ledna 2013
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
- [446/2013 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Kladské rašeliny a stanovení jejích bližších ochranných podmínek](#)
Datum účinnosti od: 1. ledna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
- [447/2013 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Králický Sněžník a stanovení jejích bližších ochranných podmínek](#)
Datum účinnosti od: 1. ledna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
- [448/2013 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Lovoš a stanovení jejích bližších ochranných podmínek](#)
Datum účinnosti od: 1. ledna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
- [449/2013 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Milešovka a stanovení jejích bližších ochranných podmínek](#)
Datum účinnosti od: 1. ledna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
- [450/2013 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Špraněk a stanovení jejích bližších ochranných podmínek](#)
Datum účinnosti od: 1. ledna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
- [451/2013 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí České republiky č. 6/1991 Sb., o zřízení státních přírodních rezervací Borek u Velhartic, Čtyři palice, Králický Sněžník, Rejvíz, V rašelinách a jejich ochranných pásmech a o zřízení státních přírodních rezervací Bukové kopce, Kokšín, Lopata, Lípa, Třímanské skály, Habrová seč, Žákova hora, Praděd, Suchý vrch a Jelení bučina, ve znění pozdějších předpisů](#)
Datum účinnosti od: 1. ledna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
Předpis mění: 6/1991 Sb.
- [34/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 46/2010 Sb., o příslušnosti správ národních parků a správ chráněných krajinných oblastí k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy, ve znění pozdějších předpisů](#)
Datum účinnosti od: 1. dubna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
Předpis mění: 46/2010 Sb.
- [33/2014 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Hodonínská Důbrava a stanovení jejích bližších ochranných podmínek](#)
Datum účinnosti od: 1. dubna 2014
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.

Zemědělství

- [400/2013 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 479/2009 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor, ve znění pozdějších předpisů, a některá související nařízení vlády](#)

Datum účinnosti od: 1. ledna 2014

Vydáno na základě: 252/1997 Sb.; 256/2000 Sb.

Předpis mění: 479/2009 Sb.; 245/2004 Sb.; 197/2005 Sb.; 45/2007 Sb.; 47/2007 Sb.; 75/2007 Sb.; 79/2007 Sb.; 239/2007 Sb.; 95/2008 Sb.; 147/2008 Sb.; 53/2009 Sb.; 87/2010 Sb.; 60/2012 Sb.; 262/2012 Sb.

- [29/2014 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě, ve znění pozdějších předpisů, a některá související nařízení vlády](#)

Datum účinnosti od: 1. března 2014

Vydáno na základě: 252/1997 Sb.; 256/2000 Sb.

Předpis mění: 75/2007 Sb.; 79/2007 Sb.; 239/2007 Sb.; 147/2008 Sb.; 53/2009 Sb.; 112/2008 Sb.

- [82/2014 Sb. Vyhláška o kadáverech zvířat v zájmovém chovu](#)

Datum účinnosti od: 1. července 2014

Vydáno na základě: 166/1999 Sb.

Ostatní - pitná voda

- [83/2014 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění pozdějších předpisů](#)

Datum účinnosti od: 29. května 2014

Vydáno na základě: 258/2000 Sb.; 110/1997 Sb.

Předpis mění: 252/2004 Sb.

Ostatní - technické požadavky na výrobky

- [80/2014 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 194/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aerosolové rozprašovače, ve znění pozdějších předpisů](#)

Datum účinnosti od: 7. května 2014

Pozn. k úč.: výj. viz čl. III

Vydáno na základě: 22/1997 Sb.

Předpis mění: 194/2001 Sb.

Ostatní - energetika

- [90/2014 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů \(energetický zákon\), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů](#)

Datum účinnosti od: 21. května 2014

Pozn. k úč.: výj. viz čl. IV

Předpis mění: 458/2000 Sb.; 165/2012 Sb.

6.0 Výkon státní správy, sankce

6.1 Výkon státní správy

(§ 23-31 zákona)

Státní správu v oblasti uvádění látek nebo látek obsažených ve směsích a v předmětech na trh a v uvádění směsí na trh podle tohoto zákona vykonávají

- a) Ministerstvo životního prostředí,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Ministerstvo průmyslu a obchodu,
- d) Česká inspekce životního prostředí,
- e) krajské hygienické stanice,
- f) celní úřady,
- g) Státní úřad inspekce práce,
- h) Státní rostlinolékařská správa.

6.1.1 Výkon kontroly

(§ 32 zákona)

Zrušeno zákonem č. 64/2014 Sb.

6.2 Nápravná opatření a správní delikty

6.2.1 Nápravná opatření

(§ 33 zákona)

Příslušné správní orgány § 23 písm. d) až h) jsou oprávněny nařídit

- a) osobě, která uvedla na trh látku nebo směs v rozporu s požadavky na jejich klasifikaci, balení nebo označování stanovenými přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, balení a označování (nařízení CLP), aby pozastavila jejich další uvádění na trh do doby, než uvede jejich klasifikaci, balení a označování do souladu s těmito požadavky,
- b) osobě, která uvedla látku nebo látku ve směsi nebo předmětu na trh, aniž splnila povinnost registrace podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, její stažení z trhu,
- c) osobě, která porušila zákaz nebo omezení uvádět na trh látku samotnou nebo obsaženou ve směsi nebo předmětu podle hlav VII a VIII přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, její stažení z trhu,
- d) k odstranění protiprávního stavu v oblasti uvádění látek, směsí nebo předmětů na trh zneškodnění nebezpečné látky, směsi nebo předmětu na náklady jejich vlastníka, popřípadě držitele, není-li vlastník znám, jestliže hrozí poškození zdraví nebo ohrožení života člověka, životního prostředí anebo jestliže již k němu došlo,
- e) k odstranění protiprávního stavu v oblasti dovozu a vývozu látek, směsí nebo předmětů zneškodnění nebezpečné látky, směsi nebo předmětu na náklady jejich vlastníka, popřípadě držitele, není-li vlastník znám, jestliže hrozí poškození zdraví nebo ohrožení života člověka, životního prostředí anebo jestliže již k němu došlo,

- f) k odstranění protiprávního stavu v oblasti uvádění přípravků na ochranu rostlin nebo dalších prostředků na ochranu rostlin na trh zneškodnění nebezpečného přípravku na ochranu rostlin nebo dalšího prostředku na ochranu rostlin anebo souběžného přípravku na ochranu rostlin na náklady jejich vlastníka, popřípadě držitele, není-li vlastník znám, jestliže hrozí škody na zdraví lidí nebo zvířat nebo poškození životního prostředí anebo jestliže již k němu došlo,
- g) osobě, která uvedla na trh látku nebo směs v rozporu s požadavky na jejich klasifikaci, balení nebo označování stanovenými v hlavě II zákona, aby pozastavila jejich další uvádění na trh do doby, než uvede jejich klasifikaci, balení a označování do souladu s těmito požadavky,
- h) osobě, která uvedla na trh povrchově aktivní látku nebo detergent obsahující povrchově aktivní látku, které nesplňují kritéria biologické rozložitelnosti stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergitech (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ze dne 31. března 2004 o detergitech), jejich stažení z trhu, nebo
- i) osobě, která uvedla na trh detergent, který nesplňuje omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergitech, jeho stažení z trhu.

Odvolání proti rozhodnutí o stažení látky, směsi nebo předmětu z trhu nebo zneškodnění nebezpečné látky, směsi nebo předmětu nemá odkladný účinek.

6.2.2 Správní delikty (§ 34 zákona)

- 1) Osoba, která provádí zkoušení vlastností látek nebo směsí nebezpečných pro zdraví a životní prostředí pro účely tohoto zákona se dopustí správního deliktu tím, že
 - a) provádí zkoušení nebezpečných vlastností látky nebo směsi pro účely tohoto zákona a přímo použitelných předpisů Evropské unie bez osvědčení podle § 18 odst. 1, nebo
 - b) v rozporu s § 21 odst. 2 písemně nepotvrdí, že zkoušení nebezpečných vlastností látky nebo směsi bylo provedeno v souladu se zásadami.
- 2) Výrobce nebo dovozce se dopustí správního deliktu tím, že
 - a) vyrobí nebo doveze látku anebo látku ve směsi nebo předmětu bez registrace nebo oznámení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (nařízení REACH), nebo
 - b) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí neoznámí údaje o klasifikaci.
- 3) Výrobce se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergitech uvede na trh na území České republiky
 - a) povrchově aktivní látku nebo detergent obsahující povrchově aktivní látku, které nesplňují kritéria biologické rozložitelnosti stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergitech, nebo
 - b) prací prostředek pro spotřebitele anebo detergent určený pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele.
- 4) Výrobce, dovozce nebo následný uživatel se dopustí správního deliktu tím, že
 - a) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek uvede na trh nebo používá látku bez povolení,
 - b) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o perzistentních organických znečišťujících látkách vyrobí, uvede na trh nebo používá látku, nebo
 - c) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí neklasifikuje látku nebo směs před jejich uvedením na trh nebo je klasifikuje odlišně, než stanoví tento předpis.

- 5) Dovozce nebo následný uživatel se dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s § 4 odst. 1, 2 nebo 3 nebo v rozporu s § 5 neklasifikuje látku nebo směs před jejich uvedením na trh nebo je klasifikuje odlišně, než stanoví tato ustanovení, nebo
 - b) v rozporu s § 4 odst. 4 neuchovává údaje použité pro klasifikaci směsi po dobu, po kterou je tato směs uváděna na trh, nebo po dobu dalších 10 let od posledního uvedení na trh, nebo je neposkytne na vyžádání příslušným správním orgánům.
- 6) Výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor se dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek neposkytne informace v dodavatelském řetězci,
 - b) v rozporu s [hlavou VIII přímo použitelného předpisu](#) Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek vyrobí, uvede na trh nebo použije látku nebo látku ve směsi nebo předmětu,
 - c) [uvede na trh látku nebo směs klasifikovanou jako nebezpečná, aniž by zajistil její označení a zabalení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí,](#)
 - d) [uvede na trh směs, která je klasifikovaná jako nebezpečná, nebo směs, která může představovat specifické nebezpečí pro zdraví nebo životní prostředí, aniž by zajistil její označení a zabalení podle § 11 až 16 zákona,](#)
 - e) v rozporu s § 11 odst. 4 neuchovává doklady o splnění požadavků na obal směsi po dobu, po kterou je tato směs uváděna na trh, a po dobu dalších 10 let od posledního uvedení na trh, nebo je neposkytne na vyžádání příslušným správním orgánům,
 - f) v rozporu s § 12 odst. 5 neuchovává údaje použité pro označení směsi po dobu, po kterou je tato směs uváděna na trh, a po dobu dalších 10 let od posledního uvedení na trh, nebo je neposkytne na vyžádání příslušným správním orgánům,
 - g) v rozporu s § 16 odst. 2 neuvede v nabídce nebezpečné směsi, která umožňuje uzavření kupní smlouvy o koupi nebezpečné směsi, aniž by kupující měl k dispozici informace uvedené na štítku nebo obalu směsi, informace o její nebezpečnosti,
 - h) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí neuchovává doklady o splnění požadavků na klasifikaci a označování látky nebo směsi po dobu, po kterou je tato látka nebo směs uváděna na trh, a po dobu dalších 10 let od posledního uvedení na trh, nebo je neposkytne na vyžádání příslušným správním orgánům,
 - i) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí neuvede v nabídce nebezpečné látky nebo směsi, která umožňuje uzavření kupní smlouvy bez znalosti informací uvedených na štítku nebo obalu látky nebo směsi, informace o její nebezpečnosti, [nebo](#)
 - j) [v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek neuchovává veškeré informace, jež vyžaduje pro plnění svých povinností, po dobu, po kterou je tato látka nebo směs uváděna na trh, a po dobu 10 let od posledního uvedení na trh.](#)
- 7) Vývozce nebo dovozce se dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek doveze nebo vyveze látku, nebo
 - b) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek neposkytne Ministerstvu životního prostředí informace o dovozu a vývozu.
- 8) Vývozce se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o zákazu vývozu kovové rtuti a některých sloučenin a směsí rtuti vyveze rtuť, její sloučeniny nebo směsi.
- 9) Výrobce působící v oblasti výroby chloru a alkalických hydroxidů se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o zákazu vývozu kovové rtuti a některých sloučenin a směsí rtuti neposkytne Ministerstvu životního prostředí stanovené informace.

- 10) Následný uživatel se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek
- nevyhotoví zprávu o chemické bezpečnosti nebo neposkytne Evropské agentuře pro chemické látky stanovené informace, nebo
 - neurčí nebo neuplatňuje vhodná opatření k náležitému omezení rizik identifikovaných
 - v bezpečnostních listech, které mu byly poskytnuty,
 - ve svém vlastním posouzení chemické bezpečnosti, nebo
 - v jakýchkoli informacích o opatřeních k řízení rizik, které mu byly poskytnuty.
- 11) Žadatel o registraci se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek
- neposkytne Evropské agentuře pro chemické látky stanovené informace,
 - nestanoví nebo neuplatňuje vhodná opatření k náležité kontrole rizik zjištěných při posouzení chemické bezpečnosti nebo je nedoporučí v bezpečnostních listech,
 - neuchovává zprávu o chemické bezpečnosti nebo ji neaktualizuje, nebo
 - neaktualizuje své registrační údaje doplněním informací, které nově zjistil, nebo je nepředloží Evropské agentuře pro chemické látky.
- 12) Dovozce, následný uživatel nebo dodavatel, který jako první uvádí na trh na území České republiky směs, která má nebezpečné fyzikálně-chemické vlastnosti nebo nebezpečné vlastnosti ovlivňující zdraví, se dopustí správního deliktu tím, že neposkytne Ministerstvu zdravotnictví informace podle § 22 odst. 1 nebo 2.
- 13) Výrobce nebo distributor, který uvádí na trh na území České republiky detergent, se dopustí správního deliktu tím, že
- uvede na trh detergent, aniž by zajistil jeho označení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o detergitech,
 - uvede na trh detergent, který nesplňuje omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o detergitech, nebo
 - neposkytne Ministerstvu zdravotnictví informace podle § 22 odst. 3 nebo 4.
- 14) Dovozce, následný uživatel, dodavatel, výrobce nebo distributor se dopustí správního deliktu tím, že neoznámí změnu informací poskytnutých Ministerstvu zdravotnictví podle § 22 odst. 5.
- 15) Osoba, která uvedla na trh látku nebo směs, která nesplňuje požadavky na její klasifikaci, balení nebo označování stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie, se dopustí správního deliktu tím, že nepozastaví další uvádění této látky nebo směsi na trh podle § 33 odst. 1 písm. a).
- 16) Osoba, která uvedla na trh látku nebo směs, která nesplňuje požadavky na její klasifikaci, balení nebo označování stanovené v hlavě II zákona, se dopustí správního deliktu tím, že nepozastaví další uvádění této látky nebo směsi na trh podle § 33 odst. 1 písm. g).
- 17) Osoba, která uvedla látku nebo látku ve směsi nebo předmětu na trh, aniž splnila povinnost registrace podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s rozhodnutím příslušného správního úřadu podle § 33 odst. 1 písm. b) nestáhne takovou látku, směs nebo předmět z trhu.
- 18) Osoba, která porušila zákaz nebo omezení uvádění na trh látky samotné nebo obsažené ve směsi nebo předmětu podle hlav VII a VIII přímo použitelného předpisu Evropské unie, se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s rozhodnutím příslušného správního úřadu podle § 33 odst. 1 písm. c) nestáhne takovou látku, směs nebo předmět z trhu.
- 19) Dovozce nebo následný uživatel uvádějící na trh na území České republiky nebezpečnou směs, kterému bylo vydáno rozhodnutí povolující mu v označení této směsi použít místo názvů určitých nebezpečných látek přítomných ve směsi

názvy, které identifikují nejdůležitější funkční chemické skupiny nebo názvy alternativní, se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 14 odst. 6 neposkytne kopii tohoto rozhodnutí orgánům členských států Evropské unie, ve kterých má v úmyslu s takto označenou směsí v rámci své obchodní činnosti nakládat.

- 20) Osoba, která uvedla na trh povrchově aktivní látku nebo detergent obsahující povrchově aktivní látku, které nesplňují kritéria biologické rozložitelnosti stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergentech, se dopustí správního deliktu tím, že nestáhne takovou povrchově aktivní látku nebo detergent obsahující povrchově aktivní látku z trhu podle § 33 odst. 1 písm. h).
- 21) Osoba, která uvedla na trh detergent, který nesplňuje omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergentech, se dopustí správního deliktu tím, že nestáhne takový detergent z trhu podle § 33 odst. 1 písm. i).

Za správní delikty se uloží pokuta

- a) do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle bodu 2 písm. a), bodu 4 písm. a) nebo c), bodu 6 písm. b) nebo c), nebo bodu 15, 17 nebo 18,
- b) do 4 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle bodu 5 písm. a), bodu 6 písm. d) nebo g) nebo bodu 16,
- c) do 3 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 4 písm. b), odstavce 6 písm. a), h), i) nebo j), odstavce 7 písm. a), odstavce 8, odstavce 10 písm. b), odstavce 11 písm. b), odstavce 13 písm. a) nebo b) nebo odstavců 20 nebo 21,
- d) do 2 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 11 písm. a) nebo d),
- e) do 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 5 písm. b), odstavce 6 písm. e) nebo f) nebo odstavce 19,
- f) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. b), odstavce 3, odstavce 7 písm. b), odstavce 9, odstavce 10 písm. a), odstavce 11 písm. a), c) nebo d), odstavce 12 nebo odstavce 13 písm. c),
- g) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle bodu 1 písm. b) nebo bodu 14.

- elektronické podobě, a stejnopisy všech rozhodnutí týkajících se návrhů na zařazení (§ 5 odst. 3 zákona), bezpečnostních programů (§ 9 odst. 2 zákona), bezpečnostních zpráv (§ 11 odst. 2 zákona), jejich aktualizací (§ 16 zákona) a posouzení (§ 10 odst. 4 a 5 zákona),
- m) kontroluje, jak jsou dodržována ustanovení tohoto zákona a rozhodnutí o uložených opatřeních vydaných krajským úřadem, zpracovává informaci o výsledku kontroly a doručuje ji České inspekci životního prostředí (§ 33 odst. 1 zákona),
 - n) může uložit provozovatelům pokuty za správní delikty,
 - o) vydává provozovatelům rozhodnutí o uložení opatření k nápravě zjištěných nedostatků při plnění povinností stanovených tímto zákonem, včetně stanovení podmínek a lhůt pro zjednání nápravy (§ 9 odst. 2, § 11 odst. 2, § 26 odst. 3 a § 34 odst. 4 zákona),
 - p) rozhoduje o zákazu užívání (provozování) objektu nebo zařízení nebo jejich částí (§ 39 odst. 3 zákona).

Krajský úřad je dotčeným správním úřadem na úseku prevence závažných havárií při projednávání územně plánovací dokumentace v územním řízení, popřípadě ve stavebním řízení a v řízení o odstranění stavby, pokud je jeho předmětem objekt nebo zařízení. Na základě oznámení zahájení územního řízení zašle krajský úřad stavebnímu úřadu, který vede územní řízení, analýzu a hodnocení rizika závažné havárie, které mu předložil provozovatel. V případě, kdy územní rozhodnutí nebylo vydáno, zašle krajský úřad stavebnímu úřadu analýzu a hodnocení rizika závažné havárie na základě oznámení o zahájení stavebního řízení, nebo řízení o odstranění stavby. Bez analýzy a hodnocení rizika závažné havárie nelze schválit územně plánovací dokumentaci, vydat územní rozhodnutí, popřípadě stavební povolení nebo rozhodnutí o dodatečném povolení stavby v případě, kdy územní rozhodnutí nebylo vydáno.

Krajský úřad zajišťuje, aby se braly v úvahu cíle prevence závažných havárií a omezení jejich následků vzhledem k:

- a) umístění nových objektů a zařízení,
- b) provádění změn existujících objektů a zařízení,
- c) udržování vzájemných odstupů mezi objekty a zařízeními, na které se vztahuje tento zákon, a obytnými oblastmi, budovami a oblastmi navštěvovanými veřejností, hlavními dopravními trasami, rekreačními oblastmi a územími chráněnými podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách), a to při územním plánování podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu - stavební zákon).

U stávajících objektů a zařízení zajišťuje krajský úřad v případě potřeby přijetí dodatečných opatření souvisejících s cílem snižovat riziko vzniku závažné havárie.

Integrovaná inspekce prevence závažných havárií:

Orgány integrované inspekce:

- a) provádějí kontrolu podle tohoto zákona u provozovatelů v rámci své působnosti a v termínu projednaném s Českou inspekcí životního prostředí,
- b) výsledku kontroly provedené podle písmene a) zpracují v písemné a elektronické podobě informaci, kterou neprodleně doručí České inspekci životního prostředí.

8.2 Provádění kontroly

(§ 34 zákona)

Předmětem kontroly jsou:

- a) opatření přijatá k prevenci vzniku závažné havárie v objektu nebo zařízení,
- b) vhodnost a dostatečnost prostředků zmírňujících možné dopady závažné havárie,
- c) dodržování preventivních bezpečnostních opatření uvedených v bezpečnostním programu, bezpečnostní zprávě a vnitřním havarijním plánem,
- d) podklady poskytnuté krajskému úřadu pro zpracování vnějšího havarijního plánu a pro stanovení zóny havarijního plánování.

Plán fyzické ochrany, přijetí a zajištění opatření na fyzickou ochranu objektu nebo zařízení před případnými útoky nejsou součástí kontroly, ale podléhají zvláštním kontrolám organizovaným krajským úřadem ve spolupráci s Policií České republiky.

Kontrola u provozovatele, jehož objekt nebo zařízení je zařazeno do skupiny A, se provádí nejméně jednou za 3 roky. Kontrola u provozovatele, jehož objekt nebo zařízení je zařazeno do skupiny B, se provádí nejméně jednou ročně. Česká inspekce životního prostředí na základě ročního plánu kontrol a ve spolupráci s orgány integrované inspekce a krajskými úřady určí zaměření a termín kontrol.

Krajský úřad vydává rozhodnutí o uložení opatření k nápravě zjištěných nedostatků při plnění povinností uložených zákonem, včetně stanovení podmínek a lhůt pro zjednání nápravy, pokud k uložení těchto opatření není příslušný jiný správní úřad podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 133/1985 Sb., zákon č. 254/2001 Sb., zákon č. 61/1988 Sb., zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce).

Způsob hodnocení bezpečnostního programu a bezpečnostní zprávy, obsah ročního plánu kontrol, obsah informace o provedené kontrole a obsah výsledné zprávy o kontrole stanovuje Nařízení vlády č. 254/2006 Sb., o kontrole nebezpečných látek.

8.3 Práva a povinnosti zaměstnanců provádějících kontrolu

(§ 35 zákona)

[Zrušeno zákonem č. 61/2014 Sb.](#)

8.4 Správní delikty a pokuty

(§ 36-38 zákona)

Přehled sankcionovaných porušení zákona o prevenci závažných havárií:

1. Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která užívá objekt nebo zařízení, se dopustí správního deliktu tím, že:
 - a) podle § 3 odst. 1 písm. a) nezpracuje seznam nebo podle § 41 odst. 4 písm. a) anebo podle § 41 odst. 5 písm. a) nezpracuje seznam nebo jej krajskému úřadu nepředloží do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona (tj. do 1.9.2006),
 - b) podle § 4 odst. 1 nezpracuje protokol o nezařazení a nezašle ho krajskému úřadu nebo podle § 41 odst. 4 písm. a) anebo podle § 41 odst. 5 písm. a) protokol o nezařazení nezpracuje nebo ho krajskému úřadu nepředloží do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona (tj. do 1.9.2006),

- c) bezodkladně neohlásí závažnou havárii podle § 26 odst. 1 nebo nedoručí písemné hlášení o vzniku závažné havárie anebo konečnou zprávu o vzniku a dopadech závažné havárie nebo její aktualizaci podle § 26 odst. 2, nebo
 - d) nepřijme opatření k prevenci závažných havárií a ke zmírnění jejich dopadů podle § 3 odst. 1 písm. b).
2. Provozovatel se dopustí správního deliktu tím, že:
- a) nesjedná pojištění podle § 12 písm. a) a b), neoznámí jeho změnu podle § 12 písm. d) nebo není pojištěn podle § 12 písm. e),
 - b) nezpracuje analýzu a hodnocení rizik závažné havárie podle § 7,
 - c) nepředloží krajskému úřadu návrh na zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo skupiny B podle § 5 nebo je navrhne nesprávně,
 - d) neoznámí změnu podmínek nebo neučiní návrh na zařazení do skupiny A nebo skupiny B po změně podmínek v objektu nebo zařízení podle § 16,
 - e) neposkytne informaci za účelem vzájemné výměny informací podle § 6 odst. 2,
 - f) nezpracuje plán fyzické ochrany objektu nebo zařízení podle § 14 nebo neprověří funkčnost bezpečnostních opatření podle § 15,
 - g) nezpracuje, neaktualizuje nebo nepředloží k archivaci vnitřní havarijní plán podle § 17, nebo
 - h) nesplní ve stanovené lhůtě opatření k nápravě zjištěných nedostatků uložených krajským úřadem podle § 34 odst. 4.
3. Provozovatel objektu nebo zařízení zařazených do skupiny A se dopustí správního deliktu tím, že nezpracuje, neaktualizuje nebo nepředloží ke schválení bezpečnostní program podle § 8.
4. Provozovatel objektu nebo zařízení zařazených do skupiny B se dopustí správního deliktu tím, že:
- a) nezpracuje, neaktualizuje nebo nepředloží ke schválení bezpečnostní zprávu podle § 10 a 11, nebo
 - b) nevypracuje nebo nepředloží krajskému úřadu podklady pro zpracování vnějšího havarijního plánu a pro stanovení zóny havarijního plánování podle § 18.
5. Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která užívá objekt nebo zařízení, se dopustí správního deliktu tím, že v řízení podle tohoto zákona uvede nepravdivý nebo neúplný údaj nebo požadovaný údaj zatají.
6. Provozovatel objektu nebo zařízení se dopustí správního deliktu tím, že nepostupuje podle schváleného bezpečnostního programu nebo schválené bezpečnostní zprávy a vnitřního havarijního plánu.

Za správní delikt podle § 36 zákona se uloží pokuta do:

- a) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až c),
- b) 700 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) a b),
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d) a odstavce 2 písm. c) až f),
- d) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. g) a h) a odstavců 3 až 6.

Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Při určení výměry pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává krajský úřad, s výjimkou správních deliktů podle § 36 odst. 6, které projednává Česká inspekce životního prostředí.

Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby (§ 133 zákoníku práce) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci. Pokutu vybírá orgán, který ji uložil.

Pokutu uloženou Českou inspekcí životního prostředí vymáhá celní úřad (zrušeno novelou 281/2009 Sb. od 1.1.2011).

Související právní předpisy ke dni aktualizace

A. Chemické látky a přípravky:

Zákon č. 350/2011 Sb.

Zákon o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon)

Základní informace o předpisu

Částka	122	vydaná dne 29.11.2011
Účinné od	1.1.2012	prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení
	1.6.2015	pozbývají platnosti ustanovení vyjmenovaná v § 49 bodu 2
Autor	Parlament	

Novelizováno

předpisem č.	k datu	poznámka
279/2013 Sb.	1.1.2014	zákon; mění
61/2014 Sb.	7.4.2014	zákon; mění
61/2014 Sb.	1.7.2014	zákon; mění; viz čl. I body 9 a 13, bod 14, pokud jde o § 34 odst. 10 písm. b) a § 34 odst. 11 písm. b) až d), bod 15, pokud jde o § 34 odst. 13 písm. a) a b) a bod 18 novely

Podřazené předpisy

402/2011 Sb.	Vyhláška o hodnocení nebezpečných vlastností chemických látek a chemických směsí a balení a označování nebezpečných chemických směsí
162/2012 Sb.	Vyhláška o tvorbě názvu nebezpečné látky v označení nebezpečné směsi
163/2012 Sb.	Vyhláška o zásadách správné laboratorní praxe
61/2013 Sb.	Vyhláška o rozsahu informací poskytovaných o chemických směsích, které mají některé nebezpečné vlastnosti, a o detergentech

Ruší

předpis č.	poznámka
356/2003 Sb., 345/2005 Sb., 371/2008 Sb., 219/2004 Sb., 232/2004 Sb., 234/2004 Sb., 279/2005 Sb., 369/2005 Sb., 28/2007 Sb., 389/2008 Sb., 139/2009 Sb., 265/2010 Sb.	

REACH:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18.12.2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, v aktuálním platném znění.

CLP:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, v aktuálním platném znění.

B. Prevence závažných havárií:

Zákon č. 59/2006 Sb.

Zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií)

Základní informace o předpisu

Částka	25	vydaná dne 8.3.2006
Účinné od	1.6.2006	prvním dnem třetího kalendářního měsíce po vyhlášení
Autor	Parlament	

Novelizováno

předpisem č.	k datu	poznámka
362/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
488/2009 Sb.	1.3.2010	zákon; mění
61/2014 Sb.	1.7.2014	zákon; mění

Podřazené předpisy

103/2006 Sb.	Vyhláška o stanovení zásad pro vymezení zóny havarijního plánování a o rozsahu a způsobu vypracování vnějšího havarijního plánu
250/2006 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví rozsah a obsah bezpečnostních opatření fyzické ochrany objektu nebo zařízení zařazených do skupiny A nebo do skupiny B
254/2006 Sb.	Nařízení vlády o kontrole nebezpečných látek
255/2006 Sb.	Vyhláška o rozsahu a způsobu zpracování hlášení o závažné havárii a konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie
256/2006 Sb.	Vyhláška o podrobnostech systému prevence závažných havárií

Novelizuje

předpis č.	k datu	poznámka
258/2000 Sb.	1.6.2006	ruší část dvacátou druhou
320/2002 Sb.	1.6.2006	ruší část sto čtvrtou

Ruší

předpis č.	poznámka
353/1999 Sb.	
82/2004 Sb.	
452/2004 Sb.	
7/2000 Sb.	
367/2004 Sb.	
366/2004 Sb.	
383/2000 Sb.	
373/2004 Sb.	

C. Související předpisy:

258/2000 Sb. ZÁKON o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění

262/2006 Sb. ZÁKON, zákoník práce, v platném znění

309/2006 Sb. ZÁKON, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), v platném znění

361/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, v platném znění

Minimální množství nebezpečných látek, která jsou určující pro zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo skupiny B a pro sčítání poměrného množství nebezpečných látek

Část 1

Zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo skupiny B

1. Nebezpečná látka umístěná v objektu nebo zařízení pouze v množství stejném nebo menším než 2 % množství nebezpečné látky uvedené v tabulce I nebo tabulce II nebude pro účely výpočtu celkového umístěného množství nebezpečné látky uvažována, pokud její umístění v objektu nebo zařízení je takové, že nemůže působit jako iniciátor závažné havárie nikde na jiném místě objektu nebo zařízení.
2. Pokud nebezpečná látka nebo více nebezpečných látek uvedených v tabulce I náleží také do některé skupiny s vybranou nebezpečnou vlastností uvedenou v tabulce n, použije se pro jejich zařazení do skupiny A nebo skupiny B množství uvedené v tabulce I.
3. Jde-li o nebezpečnou látku, která má více nebezpečných vlastností uvedených v tabulce II, použije se pro její zařazení do skupiny A nebo skupiny B nejnižší množství z množství uvedených u jejích nebezpečných vlastností v tabulce II.
4. Posuzování nebezpečných vlastností čistých chemických látek, chemických směsí a chemických přípravků se provádí podle [části první hlavy II chemického zákona](#). Posouzení nebezpečných vlastností výbušnin se provádí přednostně podle Mezinárodní smlouvy o silniční přepravě nebezpečných věcí (Vyhláška č. 64/1987 Sb.) , kterou je Česká republika vázána (dále jen „Dohoda ADR“).
5. V případě, že je nebezpečná látka umístěna na více místech objektu nebo zařízení, provede se součet všech dílčích množství jednoho druhu nebezpečné látky, která jsou v objektu nebo zařízení umístěna. Tento součet je výchozím množstvím nebezpečné látky, podle kterého se objekt nebo zařízení zařadí do skupiny A nebo B.
6. Pro účely tohoto zákona se plynem rozumí každá látka, jejíž absolutní tlak par při teplotě 20 °C se rovná 101,3 kPa nebo je větší.
7. Pro účely tohoto zákona se kapalinou rozumí každá látka, která není definována jako plyn a která není pevnou látkou při teplotě 20 °C a standardním tlaku 101,3 kPa.
8. V případě, že ve sloupci 1 tabulky I není uvedeno kvalifikační množství nebezpečné látky, je pro tuto látku stanovena pouze skupina B.

Tabulka I - Jmenovitě vybrané nebezpečné látky

Položka	Nebezpečné látky	množství v tunách	
		sloupec 1	sloupec2
1.	Dusičnan amonný (viz poznámku 1)	5 000	10 000
2.	Dusičnan amonný (viz poznámku 2)	1 250	5 000
3.	Dusičnan amonný (viz poznámku 3)	350	2 500
4.	Dusičnan amonný (viz poznámku 4)	10	50
5.	Dusičnan draselný (viz poznámku 5)	5 000	10 000
6.	Dusičnan draselný (viz poznámku 6)	1 250	5 000
7.	Oxid arseničný, kyselina arseničná nebo její soli	1	2
8.	Oxid arsenitý, kyselina arsenitá nebo její soli		0,1
9.	Brom	20	100
10.	Chlór	10	25
11.	Sloučeniny niklu ve formě inhalovatelného prášku (oxid nikelnatý, oxid nikličitý, sulfid nikelnatý, disulfid trinitku, oxid niklitý)		1
12.	Ethylenimin	10	20
13.	Fluor	10	20
14.	Formaldehyd (koncentrace ≥ 90 %)	5	50
15.	Vodík	5	50
16.	Chlorovodík (zkapalněný)	25	250
17.	Alkyly olova	5	50
18.	Zkapalněné extrémně hořlavé plyny (včetně LPG) a zemní plyn	50	200
19.	Acetylen	5	50
20.	Ethylenoxid	5	50
21.	Propylenoxid	5	50
22.	Methanol	500	5 000
23.	4,4-Methylenbis(2-chloranilin) nebo soli ve formě prášku		0,01
24.	Methyl-isokyanát		0,15
25.	Kyslík	200	2 000
26.	Toluen-diisokyanát	10	100
27.	Karbonyl dichlorid (fosgen)	0,3	0,75
28.	Arsenovodík (arsin)	0,2	1
29.	Fosforovodík (fosfin)	0,2	1
30.	Chlorid sirnatý		1
31.	Oxid sírový	15	75

32.	Ropné produkty: (a) automobilové a jiné benzíny (b) petroleje (včetně paliva pro tryskové motory) (c) plynové oleje (zahrnující motorové nafty, topné oleje pro domácnosti a jiné směsi plynových olejů) (d) těžké topné oleje	2 500	25 000
33.	Polychlorované dibenzofurany a polychlorované dibenzodioxiny (včetně TCDD), počítané jako TCDD ekvivalent (viz poznámku 7)		0,001
34.	Tyto KARCINOGENY v koncentracích větších než 5 % hmotnostních: 4-aminobifenyl nebo jeho soli, benzotrichlorid, benzidin nebo jeho soli, bis(chlormethyl) ether, chlormethyl methyl ether, 1,2-dibromethan, diethyl sulfát, dimethyl sulfát, dimethylkarbamoyl chlorid, 1,2-dibrom-3-chlorpropan, 1,2-dimethyl hydrazin, dimethyl nitrosoamin, hexamethylfosfotriamid, hydrazin, 2-naftylamin nebo jeho soli, 4-nitrodifenyl a 1,3 propansulton	0,5	2

Poznámka 1 k Tabulce I

Dusičnan amonný (5 000/10 000) - hnojiva schopná samovolného rozkladu.

Používá se pro vícesložková/směsná hnojiva (vícesložková/směsná hnojiva obsahující dusičnan amonný s fosforečnanem a/nebo uhličitanem draselným), u kterých je obsah dusíku z dusičnanu amonného

- 15,75 % hmotnostních (obsah dusíku z dusičnanu amonného 15,75 % hmotnostních odpovídá dusičnanu amonnému o koncentraci 45 %) až 24,5 % hmotnostních (obsah dusíku z dusičnanu amonného 24,5 % hmotnostních odpovídá dusičnanu amonnému o koncentraci 70 %), a které obsahují celkem ne více než 0,4 % spalitelných/organických látek nebo splňují požadavky zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.
- 15,75 % hmotnostních (obsah dusíku z dusičnanu amonného 15,75 % hmotnostních odpovídá dusičnanu amonnému o koncentraci 45 %) nebo méně a spalitelné látky nejsou omezeny, a které jsou podle mezinárodní úmluvy (Doporučení OSN pro přepravu nebezpečného zboží: Příručka pro zkoušky a kritéria, část III, pododdíl 38/2) schopny samovolného rozkladu.

Poznámka 2 k Tabulce I

Dusičnan amonný (1 250/5 000) - jakost pro hnojiva.

Používá se pro hnojiva na bázi dusičnanu amonného a pro vícesložková/směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného, u kterých je obsah dusíku z dusičnanu amonného

- větší než 24,5 % hmotnostních kromě směsí dusičnanu amonného s dolomitem, vápencem a/nebo uhličitanem vápenatým o čistotě alespoň 90 %,
- větší než 15,75 % hmotnostních u směsí dusičnanu amonného a síranu amonného,
- větší než 28 % hmotnostních (obsah dusíku z dusičnanu amonného 28 % hmotnostních odpovídá dusičnanu amonnému o koncentraci 80 %), u směsí dusičnanu amonného s dolomitem, vápencem a/nebo uhličitanem vápenatým o čistotě alespoň 90 %,

a které splňují požadavky zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.

Poznámka 3 k Tabulce I

Dusičnan amonný (350/2 500) - průmyslová jakost.

Používá se pro

- dusičnan amonný a přípravky z dusičnanu amonného, jejichž obsah dusíku z dusičnanu amonného je
- 24,5 % až 28 % hmotnostních a které neobsahují více než 0,4 % spalitelných látek,
- více než 28 % hmotnostních, a které neobsahují více než 0,2 % spalitelných látek,
- vodné roztoky dusičnanu amonného, ve kterých je koncentrace dusičnanu amonného větší než 80 % hmotnostních.

Poznámka 4 k Tabulce I

Dusičnan amonný (10/50) - materiál nevyhovující požadované specifikaci a hnojiva, která nesplňují požadavky detonační zkoušky.

Používá se pro

- materiál vyřazený v průběhu výrobního postupu a dusičnan amonný a přípravky z dusičnanu amonného, hnojiva na bázi dusičnanu amonného a vícesložková/směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného podle poznámek 2 a 3, které se vracejí nebo byly vráceny výrobcí, do dočasného skladovacího nebo zpracovatelského zařízení k přepracování, využití nebo zpracování vedoucím k jejich bezpečnému používání, protože již nevyhovují specifikacím uvedeným v poznámkách 2 a 3;
- hnojiva podle první odrážky poznámky 1 a podle poznámky 2, která nesplňují požadavky zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.

Poznámka 5 k Tabulce I

Dusičnan draselný (5 000/10 000) - směsná hnojiva na bázi dusičnanu draselného s dusičnanem draselným ve formě granulí nebo mikrogranulí.

Poznámka 6 k Tabulce I

Dusičnan draselný (1 250/5 000) - směsná hnojiva na bázi dusičnanu draselného s dusičnanem draselným v krystalické formě.

Poznámka 7 k Tabulce I

Polychlorované dibenzofurany (CDF) a polychlorované dibenzodioxiny (CDD).

Skutečné množství jednotlivých polychlorovaných dibenzofuranů (CDF) a polychlorovaných dibenzodioxinů (CDD) se vynásobí koeficienty uvedenými v následující tabulce:

Koeficienty toxických faktorů pro příbuzné látky			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
		2,3,4,6,7,8-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
		OCDF	0,001
T = tetra, Pe = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta			

Tabulka II - Ostatní nebezpečné látky, klasifikované do skupin podle vybraných nebezpečných vlastností

Nebezpečné látky, které jsou klasifikovány jako (viz poznámka 1)	množství v tunách	
	sloupec 1	sloupec 2
1. Vysoce toxické	5	20
2. Toxické	50	200
3. Oxidující	50	200
4. Výbušné (viz poznámka 2) když látka, přípravek nebo předmět patří do podtřídy 1.4 Dohody ADR	50	200
5. Výbušné (viz poznámka 2) když látka, přípravek nebo předmět patří do kteréhokoliv z podtříd 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 nebo 1.6 Dohody ADR nebo jsou označeny standardními větami označujícími specifickou rizikovost R2 nebo R3	10	50
6. Hořlavé (viz poznámka 3(a))	5 000	50 000
7a. Vysoce hořlavé (viz poznámka 3(b) bod 1))	50	200
7b. Vysoce hořlavé kapaliny (viz poznámka 3(b) bod 2))	5 000	50 000
8. Extrémně hořlavé (viz poznámka 3(c))	10	50
9. Nebezpečné pro životní prostředí, označené standardními větami označujícími specifickou rizikovost: i) R50: vysoce toxické pro vodní organismy (zahrnující R50/53) ii) R51/53: toxické pro vodní organismy, může vyvolat dlouhodobé nepříznivé účinky ve vodním prostředí	100 200	200 500
10. Další nebezpečné vlastnosti které nejsou uvedeny výše ve spojení se standardními větami označujícími specifickou rizikovost: i) R14: reaguje prudce s vodou (včetně R14/15) ii) R29: při styku s vodou se uvolňuje toxický plyn	100 50	500 200

Poznámka 1 k Tabulce II

Látky a přípravky se klasifikují podle [části první hlavy II chemického zákona](#).

U látek a přípravků, které nejsou klasifikovány jako nebezpečné podle výše uvedeného zákona, například odpady, ale přesto jsou přítomné nebo by mohly být v objektu nebo zařízení přítomné a mají nebo pravděpodobně mají za podmínek existujících v závodě rovnocenné vlastnosti z hledisek potenciálu závažné havárie, se dodržují postupy pro prozatímní klasifikaci v souladu s článkem upravujícím tuto oblast v příslušné vyhlášce.

U látek a přípravků s vlastnostmi, které vedou k více než jedné klasifikaci, se pro účely tohoto zákona použije nejnižší kvalifikační množství. Pro použití vzorce pro sčítání poměrného množství nebezpečných látek, uvedeného v části 2, však kvalifikační množství musí být vždy kvalifikační množství odpovídající příslušné klasifikaci.

Poznámka 2 k Tabulce II

„Výbušnými“ se rozumí:

- látka nebo přípravek, u kterých hrozí nebezpečí výbuchu při nárazu, tření, požáru nebo vybuchují jiným zdrojem zapálení (označení specifické rizikovosti standardní větou R2),

- b) látka nebo přípravek, které představují mimořádné nebezpečí výbuchu nárazem, třením ohněm nebo vybuchují jinými zdroji zapálení (označení specifické rizikovosti standardní větou R3),
- c) látka, přípravek nebo předmět zařazené podle Dohody ADR do třídy 1.

Definice zahrnuje pyrotechnické látky, které jsou pro účely tohoto zákona definovány jako látky (nebo směsi látek), které jsou určeny k tvorbě tepla, světla, zvuku, plynu nebo dýmu nebo kombinace těchto efektů prostřednictvím nevýbušné, neuhasínající exotermické chemické reakce.

Látky a předměty třídy 1 jsou podle klasifikačního schématu Dohody ADR zařazeny do podtříd 1.1 až 1.6. Jde o tyto podtřídy:

Podtřída 1.1 Látky a předměty, které jsou schopné hromadného výbuchu (hromadný výbuch je takový výbuch, který postihuje téměř celý náklad prakticky okamžitě).

Podtřída 1.2 Látky a předměty ohrožující okolí rozletem střepin a trosek, které však nejsou schopné hromadného výbuchu.

Podtřída 1.3 Látky a předměty zahrnující v sobě nebezpečí požáru a vykazující malé nebezpečí tlakové vlny nebo malé nebezpečí rozletu střepin nebo malé nebezpečí roztrhání, rozmetání či obě, ale bez nebezpečí hromadného výbuchu, (a) při hoření vykazující výrazné tepelné záření nebo

(b) které postupně hoří tak, že vykazují malé účinky působení tlakové vlny nebo střepin nebo obou těchto účinků.

Podtřída 1.4 Látky a předměty, které v případě zážehu nebo vznícení vykazují jen malé nebezpečí výbuchu. Účinky jsou převážně omezeny na kus bez rozletu úlomků větších rozměrů nebo většího ohrožení okolí. Oheň, působící zevně, nesmí vyvolat prakticky současný výbuch téměř celého obsahu kusu.

Podtřída 1.5 Velmi málo citlivé látky schopné hromadného výbuchu, které jsou tak znečitlivělé, že pravděpodobnost jejich roznětu nebo přechodu hoření v detonaci je při běžných podmínkách velmi nízká. Jako minimální požadavek pro tyto látky je stanoveno, že nesmějí vybuchovat při zkoušce v ohni.

Podtřída 1.6 Extrémně znečitlivělé předměty, které nejsou schopné hromadného výbuchu. Předměty obsahují jen extrémně znečitlivělé detonující látky a vykazují zanedbatelnou pravděpodobnost jejich neúmyslné iniciace nebo rozšíření.

Definice také zahrnuje výbušné nebo pyrotechnické látky nebo přípravky v předmětech.

Pokud je známo množství výbušné nebo pyrotechnické látky nebo přípravku v předmětu, pak pro účely tohoto zákona se uvažuje toto množství. Pokud množství není známo, pak se pro účely tohoto zákona pokládá takový předmět za výbušný.

Poznámka 3 k Tabulce II

Pro účely tohoto zákona „hořlavá“, „vysoce hořlavá“ a „extrémně hořlavá“ znamená:

- a) hořlavé kapaliny: látky a přípravky, které mají bod vzplanutí vyšší než nebo rovno 21 °C a méně než nebo rovno 55 °C (označení specifické rizikovosti standardní větou R10), podporující hoření;
- b) vysoce hořlavé kapaliny
 - 1) - látky a přípravky, které se mohou zahřát a nakonec vzplanout v kontaktu se vzduchem za okolní teploty bez jakéhokoli přívodu energie (označení specifické rizikovosti standardní větou R17),
 - látky a přípravky, které mají bod vzplanutí nižší než 55 °C a které zůstávají pod tlakem kapalně, u kterých zejména podmínky zpracování jako vysoký tlak nebo vysoká teplota mohou vytvořit nebezpečí závažné havárie,
 - 2) látky a přípravky s bodem vzplanutí nižším než 21 °C, které nejsou extrémně hořlavé (označení specifické rizikovosti standardní větou R11, druhá odrážka písm. b) bod 1).

vpředu a vzadu na vozidle kolmo k jeho podélné ose. U jízdních souprav musí být zadní tabulka připevněna na zadní straně přípojného vozidla.

Výstražné tabulky musí být k vozidlu připevněny tak, aby při provozu vozidla nemohlo dojít k jejich samovolnému uvolnění, přičemž nesmí zakrývat ostatní povinné značení vozidla, osvětlení a tabulky registrační značky.

Označení se nevztahuje na vozidla M1 a N1 (zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích).

4.8 Obecné požadavky na zařízení k využívání a odstraňování, sběru a výkupu odpadů

(§ 4 vyhl. 383/2001 Sb.)

Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů (zařízení) musí splňovat požadavky stanovené zvláštními právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší) a musí být provozováno a vybaveno tak, aby nedocházelo ke znečišťování přístupových cest a jeho okolí využívanými, odstraňovanými, sbíranými nebo vykupovanými odpady.

Při provozu zařízení musí být vždy přítomen pracovník určený provozovatelem k jeho obsluze.

Každé zařízení musí být vybaveno:

- doprovodnými zařízeními (zejména manipulačními a skladovacími prostory, technickými prostředky umožňujícími příjem odpadů),
- monitorovacím systémem předpokládaných dopadů provozu zařízení na jednotlivé složky ŽP včetně pracovního prostředí odpovídajícím typu zařízení a druhům odpadů, se kterými je v něm nakládáno,
- technickým vybavením a/nebo organizačním opatřením zabraňujícím přístupu nepovolaných osob a využívání nebo odstraňování odpadu v rozporu s provozním řádem a právními předpisy,
- informační tabulí čitelnou z volně přístupného prostranství před zařízením, na níž jsou uvedeny následující informace:
 - název zařízení,
 - druhy odpadů nebo skupiny a podskupiny odpadů podle Katalogu odpadů, které mohou být v zařízení využívány, odstraňovány, sbírány nebo vykupovány,
 - obchodní firma nebo název, právní forma a sídlo, je-li provozovatel právnickou osobou; jméno a příjmení, obchodní firma, bydliště a místo podnikání, je-li provozovatel fyzickou osobou, včetně jména, příjmení a telefonního spojení osoby oprávněné jednat jménem provozovatele,
 - správní úřad, který vydal souhlas k provozování zařízení a s jeho provozním řádem, včetně telefonního spojení,
 - provozní doba zařízení.

4.8.1 Postup provozovatele zařízení a dodavatele (vlastníka) odpadů při převězení odpadů do zařízení

(příloha č.2 vyhl. 383/2001 Sb.)

Převězení odpadů do zařízení a předávání informací o vlastnostech převázaných odpadů

1. Provozovatel zařízení zabezpečí při převězení odpadu následující činnosti:

- a) vizuální kontrolu každé dodávky odpadu,
- b) namátkovou kontrolu odpadu k ověření shody odpadu s informacemi poskytnutými dodavatelem odpadu,

- c) zaznamenání kódu druhu odpadu, kategorii, hmotnosti odpadu, data dodávky, totožnosti dodavatele odpadu a v případě komunálního odpadu totožnost firmy, která provádí jeho shromažďování nebo svoz, při dodávkách nebezpečného odpadu i údaje o nebezpečných vlastnostech,
 - d) zaznamenání údajů o vlastnostech odpadu nezbytné pro zjištění, zda je možné v příslušném zařízení s daným odpadem nakládat, včetně protokolů o zkouškách a k nim příslušné protokoly o odběru vzorků, pokud to vyplývá ze souhlasu k provozování zařízení nebo z jeho provozního řádu,
 - e) vydání písemného potvrzení o každé dodávce odpadu přijatého do zařízení.
2. Dodavatel odpadu poskytne osobě oprávněné k provozování příslušného zařízení k nakládání s odpady v případě jednorázové nebo první z řady dodávek následující písemné informace:
- a) název, adresu sídla a IČ, bylo-li přiděleno, dodavatele odpadu,
 - b) kód odpadu, kategorie a při dodávkách nebezpečného odpadu také údaje o jeho nebezpečných vlastnostech,
 - c) další údaje o vlastnostech odpadu nezbytné pro zjištění, zda je možné v příslušném zařízení s daným odpadem nakládat, včetně protokolů o zkouškách a k nim příslušné protokoly o odběru vzorků, pokud to vyplývá ze souhlasu k provozování zařízení nebo z jeho provozního řádu.

4.9 Poplatek za komunální odpad

(§ 17a zákona)

Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit (bod 4.2.2.1, § 17 odst. 2 zákona) a vybírat poplatek za komunální odpad ("poplatek") vznikající na jejím území. Poplatek nelze stanovit současně s místním poplatkem za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zvláštního zákona (§ 10b zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích).

Poplatníkem je každá fyzická osoba, při jejíž činnosti vzniká komunální odpad. Plátcem poplatku je vlastník nemovitosti, kde vzniká komunální odpad. Jde-li o budovu, ve které vzniklo společenství vlastníků jednotek podle zvláštního zákona, je plátcem toto společenství. Plátce poplatek rozúčtuje na jednotlivé poplatníky.

Správu poplatku vykonává obec, která ho ve svém územním obvodu zavedla.

Neuhradí-li poplatník plátci poplatek včas nebo ve správné výši, oznámí plátce tuto skutečnost obci, která na základě toho vyměří poplatek platebním výměrem.

Maximální výše poplatku se stanoví podle předpokládaných oprávněných nákladů obce vyplývajících z režimu nakládání s komunálním odpadem rozvržených na jednotlivé poplatníky podle počtu a objemu nádob určených k odkládání odpadů připadajících na jednotlivé nemovitosti nebo podle počtu uživatelů bytů a s ohledem na úroveň třídění tohoto odpadu. V poplatku mohou být promítnuty i náklady spojené s pronájmem nádob určených k odkládání odpadu. Poplatek je příjmem obce.

nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která prodává výrobky uvedené v § 38 odst. 1 zákona konečnému uživateli, (dále jen "poslední prodejce").

Informace o způsobu zajištění zpětného odběru, kterou předává konečnému uživateli podle § 38 odst. 5 zákona poslední prodejce, musí minimálně obsahovat:

- a) název, adresu a telefonní spojení místa zpětného odběru,
- b) druhy zpětně odebíraných výrobků,
- c) provozní dobu zpětného odběru,
- d) upozornění na bezplatnost zpětného odběru.

V případě provádění zpětného odběru přímo v provozovně posledního prodejce musí být místo zpětného odběru použitých výrobků zřetelně označeno nápisem "Místo zpětného odběru použitých výrobků", přičemž slova "použitých výrobků" mohou být nahrazena názvem výrobku, který se na tomto místě odebírá. Toto označení musí být čitelné z míst přístupných pro konečného uživatele.

Místa zpětného odběru výrobků se považují za stejně dostupná jako místa prodeje, pokud je stanoveno minimálně jedno místo zpětného odběru v každé obci nebo v každém městském obvodu nebo městské části (pokud jsou zřízeny), kde se nachází prodejny těchto výrobků.

6.2 Podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru pneumatik

(§ 38a -38b zákona) – **platnost tohoto bodu je od 1.1.2014!**

Povinná osoba (§ 38 odst. 3 zákona - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která uvedené výrobky uvádí na trh) je povinna zajistit minimální úroveň zpětného odběru použitých pneumatik ve výši 35 % za každý kalendářní rok.

Minimální úroveň zpětného odběru se vyjadřuje jako procentuální podíl celkové hmotnosti pneumatik sebraných v rámci zpětného odběru povinnou osobou v daném kalendářním roce k celkové hmotnosti pneumatik uvedených touto povinnou osobou na trh v témže kalendářním roce.

Seznam povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik:

Seznam povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik (dále jen "Seznam povinných osob") je veřejný seznam, který vede ministerstvo. Návrh na zápis do Seznamu povinných osob je povinna podat každá povinná osoba.

Návrh na zápis do Seznamu povinných osob se podává ministerstvu do 60 dnů ode dne prvního uvedení pneumatik na trh nebo prvního uvedení pneumatik na trh spolu s vozidlem, a to

- a) ve dvou listinných vyhotoveních a současně v elektronické podobě, nebo
- b) v elektronické podobě označené uznávanou elektronickou značkou nebo podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

Návrh na zápis do Seznamu povinných osob obsahuje

- a) jde-li o fyzickou osobu, jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo obchodní firmu, adresu místa trvalého pobytu, adresu místa podnikání, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, a kopii podnikatelského oprávnění,
- b) jde-li o právnickou osobu, obchodní firmu nebo název, právní formu, adresu sídla, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- c) značku pneumatik, které povinná osoba uvádí na trh,
- d) popis způsobu zajištění zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění odpadních pneumatik a informování konečného uživatele.

Ministerstvo provede zápis povinné osoby do Seznamu povinných osob do 30 dnů ode dne doručení návrhu, který splňuje všechny stanovené náležitosti, a nejpozději do 30 dnů od provedení zápisu zveřejní tuto skutečnost na úřední desce ministerstva.

Nesplňuje-li návrh na zápis stanovené náležitosti, vyzve ministerstvo povinnou osobu, aby ve lhůtě, kterou zároveň určí a která nesmí být kratší než 15 pracovních dnů, návrh upřesnila nebo doplnila.

Povinná osoba zapsaná v Seznamu povinných osob je povinna oznámit ministerstvu změnu údajů nebo skutečnost, že zanikly důvody pro její vedení v Seznamu povinných osob, a to do 30 dnů od vzniku takové změny nebo skutečnosti.

Ministerstvo na základě oznámení nebo na základě vlastního zjištění provede změnu zápisu v Seznamu povinných osob nebo povinnou osobu ze Seznamu povinných osob vyřadí.

Vzor návrhu na zápis do Seznamu povinných osob stanovuje vyhláška č. 465/2013 Sb. o stanovení vzoru návrhu na zápis do Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik a obsahu roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik.

7.0 Evidence a ohlašování odpadů a zařízení

(§ 39 zákona, vyhláška č. 383/2001 Sb.)

Poznámka: Zákon č. 25/2008 Sb., o integrované prevenci, přinesl změny i v ohlašovacích povinnostech podle zákona o odpadech. Jedná se o změny ve způsobu ohlašování. Nově budou ohlašovací povinnosti plněny prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Poprvé bude toto plnění za rok 2009. Kdo a kdy bude plnit ohlašovací povinnosti podle nové úpravy je uvedeno v kapitole 15.0.

7.1 Evidence a ohlašování odpadů

7.1.1 Evidence odpadů

(§ 21 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, vedou průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi za odpady vlastní a za odpady převzaté, a to za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu zvlášť. Průběžná evidence se vede podle přílohy č. 14 (příloha č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb.) a dále vždy obsahuje

- a) datum a číslo zápisu do evidence,
- b) jméno a příjmení osoby odpovědné za vedení evidence.

Průběžná evidence odpadů se vede při každé jednotlivé produkci odpadů. Za jednotlivou produkci se považuje **naplnění** shromažďovacího nebo sběrového prostředku nebo **převzetí** odpadu od původce nebo oprávněné osoby nebo předání odpadu jiné oprávněné osobě. [V případech, kdy se jedná o nepřetržitý vznik odpadů, a při periodickém svozu komunálního odpadu se vede průběžná evidence v měsíčních intervalech.](#)

Provozovatelé zařízení ke zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů a provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, kteří vedou průběžnou evidenci odpadů podle vyhlášky č. 352/2005 Sb. o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady (bod 5.7.7.3) nebo podle vyhlášky č. 352/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s autovraky (bod 5.6.5), nevedou průběžnou evidenci odpadů podle vyhlášky č. 383/2001 Sb.

7.1.2 Ohlašování odpadů

(§ 39 odst. 2, § 22 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Původci odpadů jsou povinni v případě, že produkují nebo nakládají **s více než 100 kg nebezpečných odpadů** za kalendářní rok nebo **s více než 100 tunami ostatních odpadů** za kalendářní rok, nebo v daném kalendářním roce produkují nebo nakládají s odpady stanovenými prováděcím právním předpisem bez ohledu na množství těchto odpadů, zasílat každoročně **do 15. února** následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny. Oprávněné osoby jsou povinny v případě, že nakládají v kalendářním roce s odpadem, zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi a o původcích odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

Původci odpadů a oprávněné osoby zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý kalendářní rok (dále jen "roční hlášení") podle přílohy č. 14 (příloha č. 20 vyhlášky). K ročnímu hlášení připojují:

- a) provozovatelé čistíren odpadních vod údaje o složení kalů předávaných k jejich využití na zemědělské půdě uvedené na listě č. 3 přílohy,
- b) provozovatelé skládek odpadů údaje o finanční rezervě a volné kapacitě skládky podle listu č. 4 přílohy.

Provozovatelé zařízení ke zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů a dále provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, na které se podle § 39 odst. 2 zákona vztahuje ohlašovací povinnost, zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý rok podle vyhlášky č. 352/2005 Sb. o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady nebo podle vyhlášky č. 352/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s autovraky.

Ohlašování se provádí zvlášť za každou samostatnou provozovnu, činnost, mobilní zařízení a za každý druh odpadu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností místně příslušnému podle místa nakládání s odpadem, s výjimkou mobilních zařízení ke sběru odpadů, za které se ohlašování provádí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle sídla oprávněné osoby nebo provozovny, která jejich provoz zajišťuje. Pokud původce nebo oprávněná osoba provozuje činnost, při níž vznikají odpady, nebo nakládá s odpady na území správních obvodů různých obcí s rozšířenou působností a nemá zde stanovené samostatné provozovny, zasílá každému z těchto úřadů jedno souhrnné roční hlášení za všechny činnosti realizované v jeho správním obvodu.

Obce zasílají hlášení o roční produkci komunálních odpadů a jim podobných odpadů z nevýrobní činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání, které se zapojily do systému nakládání s komunálním odpadem stanoveného obcí obecně závaznou vyhláškou a způsobech nakládání s nimi za uplynulý rok také podle přílohy č. 14 (příloha č. 20 vyhlášky 383/2001 Sb.).

Hlášení zasílají původci odpadů a obce v listinné podobě nebo elektronicky v přenosovém standardu dat o odpadech, oprávněné osoby, včetně těch, které plní ohlašovací povinnosti zároveň jako původci odpadů, elektronicky v přenosovém standardu dat o odpadech na elektronickou adresu, kterou místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností kontrolují úplnost a správnost všech hlášení obdržených od původců odpadů a oprávněných osob, doplňují chybějící údaje a bez sumarizace zasílají hlášení v elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech na elektronickou adresu příslušných orgánů veřejné správy.

Obec je povinná kopii návrhu svého plánu odpadového hospodářství nebo jeho změny zaslat příslušnému krajskému úřadu, a to nejpozději do 3 měsíců od jeho zpracování.

V případě, že návrh plánu odpadového hospodářství obce neobsahuje stanovené náležitosti nebo není v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství kraje a její změnou, příslušný krajský úřad do 3 měsíců ode dne obdržení návrhu plánu odpadového hospodářství obce sdělí původci odpadů své připomínky. Obec je povinná do 3 měsíců ode dne doručení připomínek příslušného krajského úřadu zaslat tomuto krajskému úřadu upravený plán odpadového hospodářství se zapracovanými připomínkami.

Plán odpadového hospodářství obce je závazným podkladem pro jeho činnosti.

Obce, které k zabezpečení svých povinností při nakládání s komunálním odpadem vytvořily dobrovolný svazek obcí, mohou na základě písemné dohody zpracovat společný plán odpadového hospodářství obce, určující rozsah a způsob nakládání s komunálním odpadem.

Plán odpadového hospodářství obce obsahuje:

- a) název obce,
- b) přehled druhů a kategorií produkovaných odpadů, způsoby nakládání s nimi a způsob jejich využití nebo odstranění, vyhodnocení stávajícího způsobu nakládání s odpady s požadavky stanovenými v zákoně a prováděcích právních předpisech,
- c) vyhodnocení souladu odpadového hospodářství obce se závaznou částí plánu odpadového hospodářství kraje nebo dotčených krajů,
- d) přehled cílů a opatření k jejich dosažení, včetně termínů, která bude obec realizovat k předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností a k dosažení souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství kraje,
- e) způsob organizačního zabezpečení řízení odpadového hospodářství obce včetně seznamu vnitřních dokumentů a
- f) jméno a kontaktní údaje odpadového hospodáře, je-li obec povinná odpadového hospodáře podle § 15 zákona ustanovit (bod 4.2.6).

V příloze č. 42 je upravený návod na zpracování POH včetně příkladů vykazovacích tabulek. Na CD jsou tyto tabulky pro vyplnění. Na CD jsou dále k dispozici metodické návody odboru odpadů pro zpracování Plánu odpadového hospodářství.

16.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Zákon č. 185/2001 Sb.
Zákon o odpadech a o změně některých dalších zákonů

Částka	71	vydaná dne 14.6.2001
Účinné od	1.1.2002	
	1.1.2003	§ 31 odst. 5, § 38 odst. 3 až 9
	14.6.2001	(dnem vyhlášení) část šestnáctá
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
477/2001 Sb.	1.1.2002	zákon; mění
76/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
275/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
320/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
356/2003 Sb.	() zákon; ruší část čtrnáctou	
167/2004 Sb.	() zákon; mění	
188/2004 Sb.	23.4.2004	zákon; mění
188/2004 Sb.	1.5.2004	zákon; mění; část devátou (viz body 77 až 86 novely)
317/2004 Sb.	27.5.2004	zákon; mění
7/2005 Sb.	6.1.2005	zákon; mění
7/2005 Sb.	13.8.2005	zákon; mění; viz čl. IV písm. a) novely
7/2005 Sb.	1.1.2009	zákon; mění; viz čl. I písm. b) novely
106/2005 Sb.	úplné znění	
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění (nahrazuje finanční úřady celními úřady)
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
314/2006 Sb.	22.6.2006	zákon; mění
314/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění; viz čl. I body 19, 20, 21 a 32 novely
314/2006 Sb.	1.4.2007	zákon; mění; viz čl. I body 5, 12 a 33 novely
296/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
34/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
34/2008 Sb.	1.10.2008	zákon; mění; viz ust. čl. I bodu 1 novely, pokud jde o § 24 odst. 1 písm. d)
383/2008 Sb.	1.1.2009	zákon; mění
9/2009 Sb.	23.1.2009	zákon; mění
157/2009 Sb.	1.8.2009	zákon; mění
223/2009 Sb.	28.12.2009	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
291/2009 Sb.	1.10.2009	zákon; mění
297/2009 Sb.	19.9.2009	zákon; mění
326/2009 Sb.	(k 1.7.2009)	vkládá nový § 37d
154/2010 Sb.	(k 1.7.2010)	mění, celkem 46 novelizačních bodů
31/2011 Sb.	18.2.2011	zákon; mění
77/2011 Sb.	25.3.2011	zákon; mění
264/2011 Sb.	31.8.2011	zákon; mění
18/2012 Sb.	1.1.2013	zákon; mění
85/2012 Sb.	19.4.2012	zákon; mění
165/2012 Sb.	1.1.2013	zákon; mění
167/2012 Sb.	1.7.2012	zákon; mění
69/2013 Sb.	19.3.2013	zákon; mění
169/2013 Sb.	1.10.2013	zákon; mění
	1.1.2015	zákon; mění; viz čl. I bod 47 novely
	1.1.2014	zákon; mění; viz čl. I bod 57 novely
	1.10.2014	zákon; mění; viz čl. I body 24, 58 až 67 a 104 novely
344/2013 Sb.	1.1.2014	zákonné opatření; mění
64/2014 Sb.	1.5.2014	zákon; mění

Podřazené předpisy (případné novelizace jsou uvedeny v Obsahu doprovodného CD nebo na samotném CD)	
376/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zdravotnictví o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
381/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů)
382/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě
383/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech nakládání s odpady

384/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o nakládání s polychlorovanými bifenylly, polychlorovanými terfenylly, monometyltetrachlordifenylymetanem, monometyldichlordifenylymetanem, monometyldibromdifenylymetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB)
237/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků
197/2003 Sb.	Nařízení vlády o Plánu odpadového hospodářství České republiky
294/2005 Sb.	Vyhláška o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady
352/2005 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady)
341/2008 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady)
352/2008 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky)
374/2008 Sb.	Vyhláška o přepravě odpadů a o změně vyhlášky č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), ve znění pozdějších předpisů
170/2010 Sb.	Vyhláška o bateriích a akumulátorech a o změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů
465/2013 Sb.	Vyhláška o stanovení vzoru návrhu na zápis do Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik a obsahu roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru pneumatik

Zákon č. 157/2009 Sb.**Zákon o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů**

Částka	46	vydaná dne 4.6.2009
Účinné od	1.8.2009	prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
168/2013 Sb.	21.6.2013	zákon; mění
168/2013 Sb.	1.1.2014	zákon; mění; viz čl. I bod 19 novely

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

- 850/2004** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS.
- 1195/2006** Nařízení Rady (ES) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách
- 1013/2006** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů
- [**333/2011**](#) Nařízení Rady (EU) č. 333/2011 ze dne 31. března 2011, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.
- [**1179/2012**](#) Nařízení Komise (EU) č. 1179/2012 ze dne 10. prosince 2012, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy skleněné střepy přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.
- [**715/2013**](#) Nařízení Komise (EU) č. 715/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy měděný šrot přestává být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.

kategorie prioritní nebezpečné látky, což jsou látky, které vytvářejí velmi vysoké riziko ve vodním prostředí nebo zprostředkovaně přes vodní prostředí z důvodu své perzistence a schopnosti bioakumulace. K omezení znečišťování povrchových a podzemních vod nebezpečnými látkami a zvláště nebezpečnými látkami může vláda přijmout Program na snížení znečištění povrchových a podzemních vod nebezpečnými závadnými látkami a zvláště nebezpečnými závadnými látkami.

Každý, kdo zachází se zvláště nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými látkami nebo kdo zachází se závadnými látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím, je povinen učinit odpovídající opatření, aby neunikly do povrchových nebo podzemních vod nebo do kanalizací, které tvoří součást technologického vybavení výrobního zařízení. Je povinen zejména

- a) umístit zařízení, v němž se závadné látky používají, zachycují, skladují, zpracovávají nebo dopravují, tak, aby bylo **zabráněno nežádoucímu úniku** těchto látek do půdy nebo jejich nežádoucímu smísení s odpadními nebo srážkovými vodami,
- b) používat jen takové zařízení, popřípadě způsob při zacházení se závadnými látkami, které jsou vhodné i z hlediska ochrany jakosti vod,
- c) **nejméně jednou za 6 měsíců kontrolovat** sklady a skládky, včetně výstupů jejich kontrolního systému pro zjišťování úniku závadných látek a bezodkladně provádět jejich včasné opravy. Sklady musí být zabezpečeny nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod,
- d) **nejméně jednou za 5 let**, pokud není technickou normou nebo výrobcem stanovena lhůta kratší, **prostřednictvím odborně způsobilé osoby zkoušet těsnost potrubí nebo nádrží** určených pro skladování a prostředků pro dopravu zvláště nebezpečných látek a nebezpečných látek a v případě zjištění nedostatků bezodkladně provádět jejich včasné opravy.

Těsnost nádrží určených pro skladování ropy nebo ropných produktů s minimálním objemem 1 000 m³ nebo používaných pro skladování ropy a ropných produktů podle zákona o nouzových zásobách ropy (zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy), zabezpečených nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod a kontinuálně sledovaných kontrolními systémy, jejichž výstupy jsou zaznamenávány a uchovávány do doby provedení bezprostředně následující zkoušky těsnosti, lze, pokud není výrobcem stanovena lhůta kratší, zkoušet nejméně jednou za 20 let.

V případě skladování hnojiv a výluhů z objemných krmiv v nadzemních nádržích umístěných v záchytných vanách o objemu větším, než je objem největší nádrže v nich umístěné, se opakovaná zkouška těsnosti nepožaduje,

- e) **vybudovat a provozovat odpovídající kontrolní systém** pro zjišťování úniků závadných látek a výstupy z něj předkládat na žádost vodoprávnímu úřadu nebo České inspekci životního prostředí,
- f) zajistit, aby nově budované stavby byly zajištěny proti nežádoucímu úniku těchto látek při hašení požáru.

Uvedená opatření se přiměřeně vztahují i na použité obaly závadných látek.

Na nakládání se sedimentovatelnými tuhými látkami uvedenými v příloze č. 1 se uvedené povinnosti (povinnosti uvedené v § 39 odst. odstavce 2, 4 a 5) nevztahují.

Každý, kdo zachází se zvláště nebezpečnými látkami, je povinen vést záznamy o typech těchto látek, které jsou zpracovávány nebo s nimiž se nakládá, o jejich množství, o obsahu jejich účinných složek, o jejich vlastnostech zejména ve vztahu k povrchovým a podzemním vodám (např. bezpečnostní listy) a tyto informace

na vyžádání poskytnout vodoprávnímu úřadu a Hasičskému záchrannému sboru ČR. Identifikační údaje a vlastnosti zvláště nebezpečných závadných látek, o nichž jejich uživatel vede záznamy, jsou uvedeny v příloze č. 25. Má-li uživatel zvláště nebezpečné závadné látky k dispozici bezpečnostní list, může použít pro účely vedení záznamů tento bezpečnostní list.

Náležitosti havarijního plánu jsou popsány v bodě 5.4 a bližší podrobnosti nakládání se závadnými látkami jsou uvedeny v bodě 5.3.

Mytí motorových vozidel a provozních mechanismů ve vodních tocích nebo na místech, kde by mohlo dojít k ohrožení jakosti povrchových nebo podzemních vod, je zakázáno.

Ukládání oxidu uhličitého (zákon č. 85/2012 Sb.) do povrchových vod je zakázáno.

.

5.3 Náležitosti nakládání se závadnými látkami

(§ 3, §3a, §6a vyhlášky č. 450/2005 Sb.)

Uživatelé závadných látek s nimi nakládají tak, aby neunikly do povrchových nebo podzemních vod a neohrožily jejich prostředí (§ 39 odst. 1 zákona), a řídí se při tom výstražnými symboly, uvedenými na obale výrobku s obsahem konkrétní závadné látky, a pokyny pro bezpečné zacházení s nimi, které stanoví zvláštní právní předpisy (například zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a přípravcích a vyhláška č. 232/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o chemických látkách a přípravcích).

Kontrolní systém:

Kontrolní systém pro zjišťování úniku závadných látek ze zařízení budují a provozují tito uživatelé závadných látek (§ 39 odst. 4 zákona): *každý, kdo zachází se zvláště nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými látkami nebo kdo zachází se závadnými látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím.*

Kontrolní systém pro zjišťování úniku závadných látek plní alespoň jednu z těchto funkcí:

- kontinuální technické zjišťování těsnosti zařízení, v němž je obsažena závadná látka,
- zjišťování přítomnosti závadné látky v okolí zařízení, včetně horninového prostředí povrchových a podzemních vod,
- trvalé měření hladiny závadné látky s indikací proti přeplnění a úniku,
- senzorickou kontrolu těsnosti zařízení, nebo
- senzorickou kontrolu stavu a vlivu závadných látek uložených mimo zařízení podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči) na okolní prostředí.

Kontrolní systém u nadzemních zařízení, u kterých je možné provést senzoricky kontrolu celého jejich vnějšího pláště, může být založen na senzorickém pozorování uživatelem nebo jím vyškolenou a pověřenou osobou.

Uživatelé závadných látek provádějí uvedené kontroly a o jejich výsledcích vedou evidenci. Základem kontroly je vizuální prohlídka skladů a skládek, posouzení jejich technického stavu, kontrola výstupů z technických kontrolních systémů a kontrola funkčnosti systémů pro průběžné měření výšky hladiny a pro ochranu proti přeplnění. Evidence kontrol je na vyžádání předkládána příslušnému vodoprávnímu úřadu a

České inspekci životního prostředí, případně kontrolním orgánům podle zvláštního právního předpisu (například zákon č. 147/2002 Sb., o ÚKZÚZ), včetně technické výkresové dokumentace kontrolovaných zařízení.

Provádění zkoušek těsnosti:

Odborně způsobilá osoba v rámci provádění zkoušek těsnosti podle § 39 odst. 4 písm. d) vodního zákona:

- a) se prokazatelným způsobem seznámí se zkoušeným potrubím, nádrží pro skladování nebo prostředkem pro dopravu závadných látek,
- b) , vypracuje předpis pro provedení zkoušky těsnosti, který obsahuje náležitosti uvedené v příloze č. 1 k vyhlášce č. 450/2005 Sb.; tento předpis bude uživatelem evidován a na vyžádání předložen příslušnému vodoprávnímu úřadu nebo ČIŽP,
- c) posoudí aktuální technický stav potrubí, nádrže pro skladování nebo prostředku pro dopravu závadných látek,
- d) posoudí výstupy kontrolního systému.

Odborně způsobilá osoba v rámci provádění zkoušek těsnosti podle § 39 odst. 4 písm. d) vodního zákona provede zkoušku těsnosti dotčené nádrže, potrubí nebo prostředku pro dopravu:

- a) způsobem v souladu s odpovídající technickou normou (například ČSN 75 3415 – Objekty pro skladování a manipulaci s ropnými látkami, ČSN 75 0905 – Zkoušky vodotěsnosti vodárenských a kanalizačních nádrží) nebo zvláštním právním předpisem (například vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) a vyhláška č. 8/1985 Sb., o Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF)), nebo
- b) náhradním způsobem, v případě, že zkoušku není možné provést způsobem podle písm. a), a to:
 1. kontrolou výstupů z kontrolního systému zřízeného pro zjišťování úniku závadných látek ze zkoušené nádrže nebo potrubí z důvodů jeho netěsnosti,
 2. zjištěním a vyhodnocením aktuálního stavu podzemní vody, zeminy nebo půdy v okolí nádrže nebo potrubí,
 3. kontrolou měřením poklesu hladiny skladované látky v nádrži, nebo
 4. senzorickou kontrolou stavu zkoušené nádrže nebo potrubí.

Odborná způsobilost k provádění zkoušek těsnosti:

Pro provádění, organizování, řízení a vyhodnocování zkoušek těsnosti musí mít odborně způsobilá osoba vzdělání z oboru odpovídajícího provádění zkoušek. Podrobnější požadavky na způsobilost jsou stanoveny v §6a vyhlášky 450/2005 Sb.

5.4 Havarijní plány – plány opatření pro případ havárie

5.4.1 Náležitosti havarijního plánu (§ 5 vyhlášky č. 450/2001 Sb.)

Havarijní plán obsahuje vymezení uceleného provozního území, pro které je zpracován, a údaje o uživateli závadných látek (jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu místa trvalého pobytu, popřípadě adresu místa pobytu (zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky), jde-li o fyzickou osobu, jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, adresu místa podnikání a identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, jde-li o podnikající fyzickou osobu, a obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu). V případě, že uživatel závadné látky není totožný s vlastníkem nebo vlastníky uceleného provozního

území nebo zařízení, uvedou se tyto údaje i o vlastníkově nebo vlastnících, popřípadě i o nájemci nebo nájemcích uceleného provozního území nebo jednotlivých zařízení.

Ustanovení týkající se uvádění údajů o vlastníkově či vlastnících provozního území neplatí pro havarijní plán určený pro ucelené provozní území obsahující místa určená k uložení tuhých statkových nebo organických hnojiv na zemědělské půdě před jejich použitím. Místa určená k uložení hnojiv se schematicky zakreslují do mapových podkladů evidence využití půdy vedené podle zvláštního právního předpisu (§ 3a zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství), pokud je uživatel závadných látek do této evidence zařazen.

Dále havarijní plán obsahuje tyto náležitosti:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, adresu místa trvalého pobytu, dosažené odborné vzdělání a telefonické spojení na autora havarijního plánu, jméno, popřípadě jména a příjmení statutárního zástupce uživatele závadných látek a kontaktní spojení na něj, jde-li o právnickou osobu, jména, popřípadě druhá jména, příjmení a funkční zařazení osob, určených uživatelem závadných látek k zajištění plnění úkolů podle havarijního plánu a telefonické spojení na ně,
- b) seznam závadných látek, se kterými uživatel zachází, včetně jejich průměrného a nejvyššího množství; identifikační údaje a bezpečnostní list závadných látek nebo identifikační list nebezpečného odpadu nebo odkazy na dokumentaci uživatele, ve které jsou tyto údaje a listy na vyžádání vodoprávního úřadu nebo ČIŽP k dispozici; v případě, že není bezpečnostní list nebo identifikační list k dispozici, uvedou se vlastnosti těchto látek nebo odpadu podle přílohy č. 2 k vyhlášce,
- c) seznam zařízení, ve kterých se zachází se závadnými látkami, včetně přehledného schematického zakreslení jednotlivých zařízení, jejich technických parametrů a popisu kanalizace; dokumentace zahrnuje popis cesty odtoku odpadní vody od jejího vzniku v zařízení až po vypust odpadní vody do povrchových vod, popřípadě do kanalizace pro veřejnou potřebu, a dále popis cesty odtoku srážkových vod oddílnou dešťovou kanalizací až po její vypust,
- d) výčet a popis možných cest havarijního odtoku závadných látek a odtoku vod použitých k hašení a z toho vyplývajících ohrožených objektů, včetně horninového prostředí, podzemních zařízení (zejména kolektorů, technologických kanálů a kanalizací) a povrchových a podzemních vod jako pravděpodobných koncových recipientů uniklých závadných látek; v případě uložení tuhých statkových nebo organických hnojiv na zemědělské půdě nebo nouzové aplikaci statkových nebo organických hnojiv v případě havarijní situace v ustálovacích nebo skladovacích objektech se využijí informace o místech určených k uložení nebo k použití výše uvedených hnojiv, získané z evidence využití půdy vedené podle zvláštního právního předpisu (§ 3a zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství), pokud je uživatel závadných látek do této evidence zařazen,
- e) výčet a popis stavebních, technologických a konstrukčních preventivních opatření, včetně jejich parametrů,
- f) výčet a popis organizačních preventivních opatření a technických prostředků (druh, množství, účel) využitelných při bezprostředním odstraňování příčin a následků havárie, včetně situace s vyznačením místa uložení těchto technických prostředků, popřípadě spojení na smluvního dodavatele těchto služeb, včetně způsobu jejich dodání,
- g) popis postupu po vzniku havárie v členění na:
 1. bezprostřední odstraňování příčin havárie (bod 5.5.2.1),
 2. hlášení havárie (bod 5.5.1.1),
 3. zneškodňování havárie (bod 5.5.2.2),
 4. odstraňování následků havárie (bod 5.5.2.3),
 5. vedení dokumentace o postupech použitých při zneškodňování a odstraňování následků havárie,
- h) zásady ochrany a bezpečnosti práce při havárii a její likvidaci,
- i) personální zajištění činností podle havarijního plánu včetně telefonického spojení na tyto osoby, schéma řízení při bezprostředním odstraňování příčin havárie, a to i pro doby omezené činnosti uživatele závadných látek, zejména mimo pracovní dobu nebo v období dovolených,
- j) adresy a telefonická spojení na správní úřady, subjekty účastnící se zneškodňování havárie a případně i jiné odborné subjekty (§ 3 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, § 14, § 79 odst. 1 písm. d) a § 72 odst. 1 písm. i) zákona č. 185/2001 Sb.) a další zainteresované právnické i fyzické osoby, především na:

14.0 Vodovody a kanalizace

Zákon č. 274/2001 Sb. o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu upravuje některé vztahy vznikající při rozvoji, výstavbě a provozu vodovodů a kanalizací **sloužících veřejné potřebě** (dále jen "vodovody a kanalizace"), **přípojek na ně**, jakož i působnost orgánů a správních úřadů na tomto úseku.

Zákon se vztahuje na

- b) vodovody a kanalizace, pokud je trvale využívá alespoň 50 fyzických osob, nebo pokud průměrná denní produkce z ročního průměru pitné nebo odpadní vody za den je 10 m³ a více,
- c) každý vodovod nebo kanalizaci, které provozně souvisejí s vodovody a kanalizacemi podle písmene a).

Zákon se nevztahuje na

- a) vodovody sloužící k rozvodu jiné než pitné vody,
- b) oddílné kanalizace sloužící k odvádění povrchových vod vzniklých odtokem srážkových vod,
- c) vodovody a kanalizace nebo jejich části, na které není připojen alespoň 1 odběratel.

Podrobnosti rozvádí vyhláška č. 428/2001 Sb.

Zákon upravuje problematiku vodovodů a kanalizací určených pro veřejnou potřebu. Z tohoto důvodu není tato oblast v dalším textu kompletně popsána, ale jsou pouze vybrány oblasti, které se dotýkají podnikatelských subjektů.

Jedná se především o odběr vody, vypouštění odpadních vod do kanalizace a technických úprav souvisejících s vodovody a kanalizacemi.

14.1 Související základní pojmy (§ 2 zákona, § 1 vyhlášky 428/2001 Sb.)

Aglomerace	oblast, v níž jsou obyvatelé nebo hospodářská činnost koncentrovány natolik, že městské odpadní vody jsou shromažďovány a odváděny do městské čistírny odpadních vod nebo do společného místa vypouštění.
Čistírna odpadních vod	objekty a zařízení sloužící k čištění odpadních vod s mechanickým, biologickým, popřípadě dalším stupněm čištění. Za čistírny se nepovažují zařízení pro hrubé předčištění odpadních vod, septiky, žumpy a jednoduchá zařízení s mechanickou funkcí, která nejsou pravidelně sledována a obsluhována.
Další stupeň čištění	dodatečné způsoby čištění odpadní vody umožňující vyšší stupeň čištění, kterého nelze dosáhnout primárním a sekundárním čištěním.
Kal	směs vody a pevných látek oddělená přirozenými nebo umělými procesy z odpadních vod.
Kanalizace	je provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující kanalizační stoky k odvádění odpadních vod (§ 38 zákona č. 254/2001 Sb.) a srážkových vod společně nebo odpadních vod samostatně a srážkových vod samostatně, kanalizační objekty, čistírny odpadních vod, jakož i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizace. Odvádí-li se odpadní voda a srážková voda společně, jedná se o jednotnou kanalizaci a srážkové vody se vtokem do této kanalizace přímo, nebo přípojkou stávají odpadními vodami. Odvádí-li se odpadní voda samostatně a srážková voda také samostatně, jedná se o oddílnou kanalizaci. Kanalizace je vodním dílem.
Kanalizační přípojka	je samostatnou stavbou tvořenou úsekem potrubí od vyústění vnitřní kanalizace stavby nebo odvodnění pozemku k zaústění do stokové sítě. Kanalizační přípojka není vodním dílem. Vlastník kanalizační přípojky je povinen zajistit, aby kanalizační přípojka byla provedena jako vodotěsná a tak, aby nedošlo ke zmenšení průtočného profilu stoky, do které je zaústěna. Kanalizační přípojku pořizuje na své náklady odběratel, není-li dohodnuto jinak. Vlastníkem přípojky je osoba, která na své náklady přípojku pořídila. Opravy a údržbu kanalizačních přípojek uložených v pozemcích, které tvoří veřejné prostranství, zajišťuje provozovatel ze svých provozních nákladů.
Kanalizační řád	stanoví nejvyšší přípustnou míru znečištění odpadních vod vypouštěných do kanalizace, popřípadě nejvyšší přípustné množství těchto vod a další podmínky jejího provozu. Kanalizační řád schvaluje rozhodnutím vodoprávní úřad (obsah kanalizačního řádu je uveden v příloze č. 10).
Kanalizační stoka	potrubí nebo jiná konstrukce k odvádění odpadních nebo povrchových vod vzniklých odtokem srážkových vod (dále jen „srážková voda“).

Městské odpadní vody	splaškové (domovní) odpadní vody nebo směs těchto vod a průmyslových odpadních vod a popřípadě srážkových vod (dále jen "odpadní vody").
Odběratel	je vlastník pozemku nebo stavby připojené na vodovod nebo kanalizaci, není-li stanoveno jinak.
Populační ekvivalent	(jedním ekvivalentním obyvatelem) míra znečištění vyjádřená organickým biologicky odbouratelným zatížením s pětidenní biochemickou spotřebou kyslíku 60 g kyslíku/den.
Primární čištění	čištění odpadních vod v prvním stupni fyzikálním nebo chemickým postupem zahrnujícím sedimentaci nerozpuštěných látek nebo další postupy, při kterých se organické biologicky odbouratelné zatížení s pětidenní biochemickou spotřebou kyslíku vstupující vody snižuje před vypouštěním nejméně o 20 % a obsah suspendovaných látek vstupující vody se snižuje nejméně o 50 %.
Provozně související vodovod nebo provozně související kanalizace	je vodovod, který je propojen s vodovodem jiného vlastníka nebo kanalizace, která je propojena s kanalizací jiného vlastníka.
Provozování vodovodů nebo kanalizací	je souhrn činností, kterými se zajišťuje dodávka pitné vody nebo odvádění a čištění odpadních vod. Rozumí se jím zejména dodržování technologických postupů při odběru, úpravě a dopravě pitné vody včetně manipulací, odvádění, čištění a vypouštění odpadních vod, dodržování provozních nebo manipulačních řádů (§ 59 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., § 4 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb.), kanalizačního řádu, vedení provozní dokumentace, provozní a fakturační měření, dohled nad provozuschopností vodovodů a kanalizací, příprava podkladů pro výpočet ceny pro vodné a stočné a další související činnosti. Není jím správa vodovodů a kanalizací ani jejich rozvoj.
Provozovatelem vodovodu nebo kanalizace (dále jen „provozovatel“)	je osoba, která provozuje vodovod nebo kanalizaci a je držitelem povolení k provozování tohoto vodovodu nebo kanalizace vydaného krajským úřadem.
Přiměřené čištění	čištění odpadních vod jakýmkoliv postupem nebo systémem zneškodňování, které zajišťuje ochranu životního prostředí.
Přiváděcí kanalizační stoka	kanalizační stoka k odvádění odpadních nebo srážkových vod do hlavního objektu kanalizace.
Rozvodná vodovodní síť	soustava vodovodních řadů určená pro dodávání vody k místům jejího odběru. Součástí rozvodné vodovodní sítě jsou hlavní řady a rozváděcí řady.
Sběrný systém	systém kanalizačních stok shromažďujících a odvádějících odpadní vody.
Sekundární čištění	čištění odpadních vod ve druhém stupni postupy zahrnujícími biologické procesy jako aktivace, čištění biologickými filtry nebo jiné rovnocenné procesy.
Splaškové odpadní vody	odpadní vody z obytných budov a budov, v nichž jsou poskytovány služby, které vznikají převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech.
Stavba pro úpravu vody	(úpravna vody) soubor objektů a zařízení s technologií pro úpravu vody nebo pouze se zařízením na zdravotní zabezpečení vody bez technologie úpravy vody.
Stoková síť	síť kanalizačních stok a souvisejících objektů odvádějících odpadní nebo srážkové vody přímo z kanalizačních přípojek do čistíren odpadních vod nebo jiných zařízení na jejich zneškodnění včetně vypouštění nečištěných odpadních vod do vodního recipientu.
Vlastník vodovodní přípojky nebo kanalizační přípojky	popřípadě jejich částí zřízených přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 274/2001 Sb., je vlastník pozemku nebo stavby připojené na vodovod nebo kanalizaci, neprokáže-li se opak.
Vnitřní vodovod	je potrubí určené pro rozvod vody po pozemku nebo stavbě, které navazuje na konec vodovodní přípojky. Vnitřní vodovod není vodním dílem.
Vnitřní kanalizace	Vnitřní kanalizace je potrubí určené k odvádění odpadních vod, popřípadě i srážkových vod ze stavby, k jejímu vnějšímu líci. V případech, kdy jsou odváděny odpadní vody, popřípadě i srážkové vody ze stavby i pozemku vně stavby, je koncem vnitřní kanalizace místo posledního spojení vnějších potrubí. Tato místa jsou také začátkem kanalizační přípojky.
Vodní recipient	každý vodní útvar, do něhož vyúsťují vody nebo odpadní vody.
Vodovod	je provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující vodovodní řady a vodárenské objekty, jimiž jsou zejména stavby pro jímání a odběr povrchové nebo podzemní vody, její úpravu a shromažďování. Vodovod je vodním dílem.
Vodovodní přípojka	je samostatnou stavbou tvořenou úsekem potrubí od odbočení z vodovodního řádu k vodoměru, a není-li vodoměr, pak k vnitřnímu uzávěru připojeného pozemku nebo stavby. Odbočení s uzávěrem je součástí vodovodu. Vodovodní přípojka není vodním dílem. Vlastník vodovodní přípojky je povinen zajistit, aby vodovodní přípojka byla provedena a užívána tak, aby nemohlo dojít ke znečištění vody ve vodovodu. Vodovodní přípojku a pořizuje na své náklady odběratel, není-li dohodnuto jinak. Vlastníkem přípojky je osoba, která na své náklady přípojku

pořídila. Opravy a údržbu vodovodních přípojek uložených v pozemcích, které tvoří veřejné prostranství, zajišťuje provozovatel ze svých provozních nákladů.

Vodovodní řad úsek vodovodního potrubí včetně stavební a technologické části objektů určený k plnění určité funkce v systému dopravy vody, přiváděcím řadem vodovodní řad pro dopravu vody mezi hlavními objekty vodovodu (například do úpravny vod, čerpací stanice, vodojemu). Zvláštním typem přiváděcího řadu je zásobní řad pro dopravu vody z vodojemu do rozvodné vodovodní sítě.

voda převzatá u vodovodů pitná voda odebraná provozovatelem jednoho vodovodu od jiného provozovatele vodovodu.

voda převzatá u kanalizací odpadní voda odebraná provozovatelem jedné kanalizace od jiného provozovatele kanalizace.

voda předaná u vodovodů pitná voda dodaná provozovatelem jednoho vodovodu jinému provozovateli vodovodu, s výjimkou vody před úpravou nebo před hygienickým zabezpečením.

voda předaná u kanalizací odpadní voda dodaná provozovatelem jedné kanalizace jinému provozovateli kanalizace.

14.2 Práva a povinnosti provozovatele

(§ 9, § 39 zákona)

Provozovatel je povinen provozovat vodovod nebo kanalizaci v souladu s právními předpisy, kanalizačním řádem, podmínkami stanovenými pro tento provoz rozhodnutími správních úřadů a v souladu se smlouvou uzavřenou s vlastníkem vodovodu nebo kanalizace a dohodou podle § 8 odst. 3 zákona, pokud se jedná o vodovod nebo kanalizaci provozně související.

Zásah do vodovodu nebo kanalizace může provést provozovatel pouze se souhlasem vlastníka, pokud není smlouvou uzavřenou s vlastníkem stanoveno jinak.

Vlastníci kanalizací, pro jejichž kanalizaci nebyl schválen kanalizační řád, jsou povinni jej zpracovat a předložit vodoprávnímu úřadu ke schválení do 31.12.2003.

Vlastníci kanalizací, pro jejichž kanalizaci byl schválen kanalizační řád podle dosavadních právních předpisů, jsou povinni zpracovat a předložit vodoprávnímu úřadu ke schválení nový kanalizační řád nejpozději do 31. března 2004.

Provozovatel je povinen stavebníkovi přeložky vodovodu nebo kanalizace sdělit své písemné stanovisko k navrhované přeložce vodovodu nebo kanalizace nejpozději do 30 dnů od doručení žádosti.

14.2.1 Omezení nebo přerušení dodávky vody nebo odvádění odpadních vod

(§ 9 zákona)

Provozovatel je oprávněn přerušit nebo omezit dodávku vody nebo odvádění odpadních vod bez předchozího upozornění jen v případech živelní pohromy, při havárii vodovodu nebo kanalizace, vodovodní přípojky nebo kanalizační přípojky nebo při možném ohrožení zdraví lidí nebo majetku. Přerušení nebo omezení dodávky vody je provozovatel povinen bezprostředně oznámit územně příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví (zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví), vodoprávnímu úřadu, nemocnicím, operačnímu středisku hasičského záchranného sboru kraje a dotčeným obcím. Tato povinnost se nevztahuje na přerušení nebo omezení dodávky vody pouze havárií vodovodní přípojky.

Provozovatel je oprávněn přerušit nebo omezit dodávku vody nebo odvádění odpadních vod do doby, než pomine důvod přerušení nebo omezení:

- při provádění plánovaných oprav, udržovacích a revizních pracích,
- nevyhovuje-li zařízení odběratele technickým požadavkům tak, že jakost vody nebo tlak ve vodovodu může ohrozit zdraví a bezpečnost osob a způsobit škodu na majetku,
- neumožní-li odběratel provozovateli, po jeho opakované písemné výzvě, přístup k vodoměru, přípojce nebo zařízení vnitřního vodovodu nebo kanalizace za podmínek uvedených ve smlouvě uzavřené s odběratelem (podle § 8 odst. 6 zákona),

- d) bylo-li zjištěno neoprávněné připojení vodovodní přípojky nebo kanalizační přípojky,
- e) neodstraní-li odběratel závady na vodovodní přípojce nebo kanalizační přípojce nebo na vnitřním vodovodu nebo vnitřní kanalizaci zjištěné provozovatelem ve lhůtě jím stanovené, která nesmí být kratší než 3 dny,
- f) při prokázání neoprávněného odběru vody nebo neoprávněného vypouštění odpadních vod,
- g) v případě prodlení odběratele s placením podle sjednaného způsobu úhrady vodného nebo stočného po dobu delší než 30 dnů.

Přerušení nebo omezení dodávky vody nebo odvádění odpadních vod je provozovatel povinen oznámit odběrateli v případě přerušení nebo omezení dodávek vody nebo odvádění odpadních vod:

- podle písmene a) alespoň 15 dnů předem současně s oznámením doby trvání provádění plánovaných oprav, udržovacích nebo revizních prací,
- podle písmene b) až g) alespoň 3 dny předem.

V případě přerušení nebo omezení dodávky vody nebo odvádění odpadních vod je provozovatel oprávněn stanovit podmínky tohoto přerušení nebo omezení a je povinen zajistit náhradní zásobování pitnou vodou nebo náhradní odvádění odpadních vod v mezích technických možností a místních podmínek.

14.3 Neoprávněný odběr vody a vypouštění odpadních vod

(§ 10 zákona)

Neoprávněným odběrem vody z vodovodu je odběr:

- před vodoměrem,
- bez uzavřené písemné smlouvy o dodávce vody nebo v rozporu s ní,
- přes vodoměr, který v důsledku zásahu odběratele odběr nezaznamenává nebo zaznamenává odběr menší, než je odběr skutečný,
- přes vodoměr, který odběratel nedostatečně ochránil před poškozením.

Neoprávněným vypouštěním odpadních vod do kanalizace je vypouštění:

- bez uzavřené písemné smlouvy o odvádění odpadních vod nebo v rozporu s ní,
- v rozporu s podmínkami stanovenými pro odběratele kanalizačním řádem, nebo
- přes měřicí zařízení neschválené provozovatelem nebo přes měřicí zařízení, které v důsledku zásahu odběratele množství vypuštěných odpadních vod nezaznamenává nebo zaznamenává množství menší, než je množství skutečné.

Odběratel je povinen nahradit ztráty vzniklé podle výše uvedených odstavců vlastníkovu vodovodu nebo kanalizace, pokud ve smlouvě uzavřené podle § 8 odst. 2 zákona není stanoveno, že náhrada vzniklé ztráty je příjmem provozovatele. Způsob výpočtu těchto ztrát je uveden v následujícím bodě.

14.3.1 Způsob výpočtu náhrady ztrát při neoprávněném odběru vody nebo neoprávněném vypouštění odpadních vod

(§ 14 vyhlášky č. 428/2001 Sb.)

Vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel, při výpočtu náhrady ztrát za neoprávněný odběr vody z vodovodu nebo za neoprávněné vypouštění odpadních vod do kanalizace, posoudí podmínky dodávky vody a vypouštění odpadních vod odběratele. Pokud se nezměnily podmínky odběru, vychází vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel z odběru naměřeného ve srovnatelném období. Nelze-li využít předchozího měření, vychází se ze směrných čísel roční potřeby vody podle přílohy č. 8.

V případech, kde se prokáže odběr nebo vypouštění nesouvisející s druhem a kapacitou činnosti realizované v napojené nemovitosti (např. v čase vymezitelnou neohlášenou havárií přípojky nebo vnitřního vodovodu nebo vnitřní kanalizace), vypočítává se množství vody ve vazbě na technické možnosti úniku dodávané vody nebo technické možnosti vypouštění vody.

Náhradu ztráty za množství odvedených srážkových vod stanoví vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel výpočtem množství podle vzorce v příloze č. 9 na základě dlouhodobého úhrnu srážek v oblasti, ze které jsou srážkové vody odváděny do kanalizace, zjištěného u příslušné regionální pobočky Českého hydrometeorologického ústavu a podle druhu a velikosti ploch nemovitostí a příslušných odtokových součinitelů uvedených v příloze č. 9.

Náhradu ztráty za vypouštění odpadních vod odběratele v rozporu s kanalizačním řádem stanoví vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel podle prokázaných vícenákladů způsobených:

- překročením nejvyšší přípustné míry znečištění vypouštěných odp. vod stanovených v kanalizačním řádu a
- vlivem přímých následků na kanalizační stoku a na čistírnu odpadních vod.

14.4 Dodávky vody a měření

(§ 15 zákona)

Povinnost dodávky vody je splněna vtokem vody z vodovodu do vodovodní přípojky.

Odběratel může odebírat vodu z vodovodu pouze pro účely sjednané ve smlouvě o dodávce vody, a to v jakosti pitné vody, v souladu se zvláštními právními předpisy (zákon č. 258/2000 Sb., vyhláška č. 376/2000 Sb.).

Vlastník nebo provozovatel vodovodu neodpovídá za škody a ušlý zisk vzniklé nedostatkem tlaku vody při omezeném zásobování vodou pro poruchu na vodovodu, při přerušení dodávky elektrické energie, při nedostatku vody nebo z důvodu, pro který je vlastník nebo provozovatel oprávněn dodávku vody omezit nebo přerušit podle § 9 odst. 5 a 6 zákona.

14.4.1 Měření dodávané vody

(§ 16 zákona)

Množství dodané vody měří provozovatel vodoměrem, který je stanoveným měřidlem podle zvláštních právních předpisů (zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, vyhláška č. 334/2000 Sb., kterou se stanoví požadavky na vodoměry na studenou vodu označované zkratkou EHS). Jiný způsob určení množství dodané vody může stanovit v odůvodněných případech pouze vlastník vodovodu, popřípadě provozovatel vodovodu, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, a to se souhlasem odběratele. Vodoměrem registrované množství dodané vody nebo jiným způsobem určené množství dodané vody je podkladem pro vyúčtování dodávky (fakturaci) vody.

Vlastníkem vodoměru je vlastník vodovodu, s výjimkou případů, kdy před 1.1.2002 se prokazatelně stal vlastníkem vodoměru provozovatel vodovodu.

Osazení, údržbu a výměnu vodoměru provádí provozovatel. Jeho povinností je oznámit odběrateli výměnu vodoměru alespoň 15 dní předem, současně s vymezením času v rozsahu maximálně 3 hodin, a to i v případě, že vodoměr je pro provozovatele přístupný bez účasti odběratele, pokud se s vlastníkem nedohodne jinak. Přítomnému odběrateli se současně s výměnou předává potvrzení obsahující zaznamenaný stav měření odebraného vodoměru a u nově osazeného vodoměru jeho číslo, zaznamenaný stav a termín, do kterého musí být vyměněn.

Není-li množství odebrané vody z hydrantů a veřejných výtokových stojanů měřeno vodoměrem, stanoví toto množství vlastník vodovodu na podkladě výpočtu vycházejícího z účelu použití odebrané vody a místních podmínek.

14.4.2 Určení množství odebrané vody bez měření

(§ 27 vyhlášky č. 428/2001 Sb.)

Obecné technické podmínky měření množství dodané vody, způsob výpočtu dodané vody, není-li osazen vodoměr, a způsob vypořádání rozdílů podle výsledků přezkoušení vodoměrů stanovuje § 27 vyhlášky č. 428/2001 Sb.:

- Množství odebrané vody v případě, že není osazen vodoměr, se stanoví podle směrných čísel roční potřeby vody uvedených v příloze č. 8.
- Byla-li odebraná voda v předchozím období minimálně 1 rok měřena, určí se množství odebrané vody za období bez osazeného vodoměru podle výše předchozího odběru. To platí jen pro případ, pokud nedošlo ke změnám podmínek u odběratele.

14.5 Odvádění odpadních vod

(§ 18 zákona, § 26 vyhlášky č. 428/2001 Sb.)

Odvedení odpadních vod z pozemku nebo stavby je splněno okamžikem vtoku odpadních vod z kanalizační přípojky do kanalizace.

Kanalizací mohou být odváděny odpadní vody jen v limitech znečištění a v množství stanoveném v kanalizačním řádu a ve smlouvě o odvádění odpadních vod. Odběratel je povinen v místě a rozsahu stanoveném kanalizačním řádem kontrolovat míru znečištění vypouštěných odpadních vod do kanalizace.

Kontrolní vzorky odpadních vod vypouštěných kanalizační přípojkou do stokové sítě odebrává provozovatel za přítomnosti odběratele. Pokud se odběratel, ač provozovatelem vyzván, k odběru vzorků nedostaví, provozovatel vzorek odebere bez jeho účasti. Část odebraného vzorku nutnou k zajištění paralelního rozboru nabídne odběrateli. O odběru vzorku sepíše provozovatel s odběratelem protokol.

V případě, že je kanalizace ukončena čistírnou odpadních vod, není dovoleno vypouštět do této kanalizace odpadní vody přes septiky a čistírny odpadních vod, pokud se nejedná o čistírny odpadních vod k odstranění znečištění, které převyšuje limity znečištění uvedené kanalizačním řádem.

14.5.1 Měření odváděných odpadních vod

(§ 19 zákona)

Množství odpadních vod vypouštěných do kanalizace měří odběratel svým měřicím zařízením, jestliže to stanoví kanalizační řád. Umístění a typ měřicího zařízení se určí ve smlouvě uzavřené mezi odběratelem a vlastníkem vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatelem. Nedojde-li k uzavření smlouvy, určí umístění a typ měřicího zařízení vodoprávní úřad. Měřicí zařízení podléhá úřednímu ověření podle zvláštních právních předpisů (zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, vyhláška č. 334/2000 Sb., kterou se stanoví požadavky na vodoměry na studenou vodu označované zkratkou EHS) a toto ověřování zajišťuje na své náklady odběratel. Provozovatel je oprávněn průběžně kontrolovat funkčnost a správnost měřicího zařízení a odběratel je povinen umožnit provozovateli přístup k tomuto měřicímu zařízení.

Odběratel, který vypouští do kanalizace odpadní vody s obsahem zvlášť nebezpečných látek (příloha č. 1, blíže bod 3.3.1.4), je povinen v souladu s povolením vodoprávního úřadu měřit míru znečištění a objem odpadních vod a množství zvlášť nebezpečných látek vypouštěných do kanalizace, vést o nich evidenci a výsledky měření předávat vodoprávnímu úřadu, který povolení vydal.

Odběratel je povinen na základě písemné žádosti provozovatele do 30 dnů od doručení žádosti zajistit přezkoušení měřicího zařízení u autorizované zkušebny. Výsledek přezkoušení oznámí písemně odběratel neprodleně provozovateli.

14.5.2 Způsob výpočtu množství vypouštěných odpadních a srážkových vod do kanalizace bez měření (§ 19 zákona)

Pokud není množství vypouštěných odpadních vod měřeno, předpokládá se, že odběratel, který odebírá vodu z vodovodu, vypouští do kanalizace takové množství vody, které odpovídá zjištění na vodoměru nebo směrným číslem roční potřeby vody, pokud nejsou instalovány vodoměry. V případě, kdy je měřen odběr z vodovodu, ale je také možnost odběru z jiných zdrojů, použijí se ke zjištění spotřeby vody směrná čísla roční potřeby nebo se k naměřenému odběru z vodovodu připočte množství vody získané z jiných, provozovatelem vodovodu měřených zdrojů.

Není-li množství srážkových vod odváděných do jednotné kanalizace přímo přípojkou nebo přes uliční vpust měřeno, vypočte se toto množství dále popsaným způsobem. Výpočet množství srážkových vod odváděných do jednotné kanalizace musí být uveden ve smlouvě o odvádění odpadních vod.

Jestliže odběratel vodu dodanou vodovodem zčásti spotřebuje bez vypuštění do kanalizace a toto množství je prokazatelně větší než 30 m³ za rok, zjistí se množství vypouštěné odpadní vody do kanalizace buď měřením, nebo odborným výpočtem podle technických propočetů předložených odběratelem a ověřených provozovatelem, pokud se předem provozovatel s odběratelem nedohodli jinak.

Vypořádání rozdílů z nefunkčního měření podle výsledku přezkoušení měřicího zařízení se provádí od odečtu, který předcházal tomu odečtu, který byl důvodem žádosti o přezkoušení měřicího zařízení.

Vypouští-li odběratel do kanalizace vodu z jiných zdrojů než z vodovodu a není-li možno zjistit množství vypouštěné odpadní vody měřením nebo jiným způsobem, zjistí se množství vypouštěných odpadních vod odborným výpočtem ověřeným provozovatelem.

Směrná čísla roční potřeby vody podle druhu spotřeby vody jsou uvedena v příloze č. 8. Směrná čísla roční potřeby vody určují potřebu pitné vody a zpravidla i množství vypouštěné odpadní vody.

Způsob výpočtu množství vypouštěných odpadních vod bez měření (§ 30 vyhlášky č. 428/2001 Sb.):

Není-li prováděno měření množství vypouštěných odpadních vod do kanalizace ani měření odebrané vody, určí se množství vypouštěných odpadních vod podle směrných čísel roční potřeby vody.

Byla-li vypouštěná voda v předchozím období měřena nejméně 1 rok, určí se množství vypouštěné vody za období, v němž měření není prováděno, podle objemu vypouštěné vody ve srovnatelném měřeném období. To platí jen pro případ, pokud nedošlo ke změnám podmínek u odběratele.

Pokud nelze takto postupovat, provede provozovatel odborný výpočet množství vody vypouštěného při zjištění druhu a kapacity činnosti realizované v napojené nemovitosti. Lze použít i údaje z nemovitostí se stejným nebo obdobným druhem činnosti. Prokáže-li se odběr nebo vypouštění nesouvisející s druhem a kapacitou činnosti realizované v napojené nemovitosti (např. v čase vymezenou neohlášenou havárií přípojky nebo vnitřního vodovodu nebo vnitřní kanalizace), vypočítává se množství vody ve vazbě na technické možnosti úniku dodávané vody nebo technické možnosti vypouštění vody.

Způsob výpočtu množství srážkových vod odváděných do kanalizace bez měření (§ 31 vyhlášky č. 428/2001 Sb.):

Množství srážkových vod odváděných do kanalizace bez měření se vypočte podle vzorce uvedeného v příloze č. 9 na základě dlouhodobého [srážkového normálu](#) v oblasti, ze které jsou srážkové vody odváděny do kanalizace, zjištěného u příslušné regionální pobočky Českého hydrometeorologického ústavu a podle druhu a velikosti ploch nemovitostí a příslušných odtokových součinitelů uvedených v příloze č. 9.

Pro účely výpočtu stočného se množství odvedených srážkových vod vypočítává samostatně pro každý pozemek a stavbu, ze které jsou tyto vody odvedeny přímo přípojkou nebo přes volný výtok do dešťové (uliční) vpusti a následně do kanalizace.

14.6 Ochrana vodovodních řadů a kanalizačních stok

14.6.1 Ochranná pásma vodovodních řadů a kanalizačních stok

(§ 23 zákona)

K bezprostřední ochraně vodovodních řadů a kanalizačních stok před poškozením se vymezují ochranná pásma.

Ochrannými pásmy se rozumí prostor v bezprostřední blízkosti vodovodních řadů a kanalizačních stok určený k zajištění jejich provozuschopnosti. Ochranná pásma vodních zdrojů podle zákona č. 254/2001 Sb. tímto nejsou dotčena.

Ochranná pásma jsou vymezena vodorovnou vzdáleností od vnějšího líce stěny potrubí nebo kanalizační stoky na každou stranu:

- a) u vodovodních řadů a kanalizačních stok do průměru 500 mm včetně: 1,5 m,
- b) u vodovodních řadů a kanalizačních stok nad průměr 500 mm: 2,5 m,
- c) u vodovodních řadů nebo kanalizačních stok o průměru nad 200 mm, jejichž dno je uloženo v hloubce větší než 2,5 m pod upraveným povrchem, se vzdálenosti podle písmene a) nebo b) od vnějšího líce zvyšují o 1,0 m.

Výjimku z ochranného pásma může povolit v odůvodněných případech vodoprávní úřad. Při povolování výjimek přihlídně vodoprávní úřad k technickým možnostem řešení při současném zabezpečení ochrany vodovodního řadu nebo kanalizační stoky a k technickobezpečnostní ochraně zájmů dotčených osob.

V ochranném pásmu vodovodního řadu nebo kanalizační stoky lze:

- provádět zemní práce, stavby, umísťovat konstrukce nebo jiná podobná zařízení či provádět činnosti, které omezují přístup k vodovodnímu řadu nebo kanalizační stoce nebo které by mohly ohrozit jejich technický stav nebo plynulé provozování,
- vysazovat trvalé porosty,
- provádět skládky mimo skládek jakéhokoliv odpadu,
- provádět terénní úpravy,

jen s písemným souhlasem vlastníka vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatele, pokud tak vyplývá z uzavřené smlouvy.

Nezíská-li osoba, která hodlá provádět výše uvedené činnosti v ochranných pásmech, souhlas vlastníka či provozovatele, může požádat vodoprávní úřad o povolení k těmto činnostem. Vodoprávní úřad může v těchto případech tyto činnosti v ochranném pásmu povolit a současně stanovit podmínky pro jejich provedení.

Při zasahování do terénu, včetně zásahů do pozemních komunikací nebo jiných staveb v ochranném pásmu, je stavebník, v jehož zájmu se tyto zásahy provádějí, povinen na svůj náklad neprodleně přizpůsobit nové úrovni povrchu veškerá zařízení a příslušenství vodovodního řadu a kanalizační stoky mající vazbu na terén, pozemní komunikaci nebo jinou stavbu. Tyto práce smí provádět pouze s vědomím a se souhlasem vlastníka vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatele.

Související právní předpisy

I. Ochrana vod:

Zákon č. 254/2001 Sb. Zákon o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)

Částka	98	vydaná dne 25.7.2001
Účinné od	1.1.2002	
	1.1.2007	§ 20 odst. 1
	25.7.2001	(dnem vyhlášení) § 135

Novelizováno

předpisem č.	k datu	poznámka
76/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
320/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
274/2003 Sb.	1.10.2003	zákon; mění
20/2004 Sb.	23.1.2004	zákon; mění
20/2004 Sb.	1.5.2004	zákon; mění; viz čl. V novely
413/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2007	zákon; mění; viz čl. XLII body 3 a 4 novely
444/2005 Sb.	11.11.2005	zákon; mění; viz čl. XLII body 2 a 5 novely
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
342/2006 Sb.	3.7.2006	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
180/2008 Sb.	28.5.2008	nepřímo; mění přechodná ustanovení zákona č. 20/2004 Sb.
181/2008 Sb.	1.7.2008	zákon; mění
181/2008 Sb.	1.7.2009	zákon; mění; viz čl. I bod 1 novely
157/2009 Sb.	1.8.2009	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
150/2010 Sb.	1.8.2010	zákon; mění
273/2010 Sb.		úplné znění
77/2011 Sb.	25.3.2011	zákon; mění
151/2011 Sb.	7.6.2011	zákon; mění § 34
85/2012 Sb.	19.4.2012	zákon; mění
350/2012 Sb.	1.1.2013	zákon; mění
501/2012 Sb.	1.1.2014	zákon; mění
275/2013 Sb.	1.1.2014	zákon; mění
303/2013 Sb.	1.1.2014	zákon; mění
61/2014 Sb.	1.7.2014	zákon; mění
64/2014 Sb.	1.5.2014	zákon; mění

Podřazené předpisy

40/1978 Sb.	Nářízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Beskydy, Jeseníky, Jizerské hory, Krkonoše, Orlické hory, Šumava a Žďárské vrchy
10/1979 Sb.	Nářízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Brdy, Jablunkovsko, Krušné hory, Novohradské hory, Vsetínské vrchy a Žamberk - Králíky
85/1981 Sb.	Nářízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvarter řeky Moravy
137/1999 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví seznam vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů
431/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o obsahu vodní bilance, způsobu jejího sestavení a o údajích pro vodní bilanci
432/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu

470/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků
471/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o technickobezpečnostním dohledu nad vodními díly
20/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody
195/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o náležitostech manipulačních a provozních řádů vodních děl
225/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o podrobném vymezení staveb k vodohospodářským melioracím pozemků a jejich částí a způsobu a rozsahu péče o ně
236/2002 Sb.	Vyhláška MŽP o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území
241/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě
293/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových
7/2003 Sb.	Vyhláška o vodoprávní evidenci
61/2003 Sb.	Nářízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech
71/2003 Sb.	Nářízení vlády o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod
125/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví vzor poplatkového hlášení a vzor poplatkového přiznání pro účely výpočtu poplatku za odebrané množství podzemní vody
142/2005 Sb.	Vyhláška o plánování v oblasti vod
450/2005 Sb.	Vyhláška o náležitostech nakládání se závažnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků
23/2007 Sb.	Vyhláška o podrobnostech vymezení vodních děl evidovaných v katastru nemovitostí České republiky
262/2007 Sb.	Nářízení vlády o vyhlášení závazné části Plánu hlavních povodí České republiky
203/2009 Sb.	Nářízení vlády o postupu při zjišťování a uplatňování náhrady škody a postupu při určení její výše v územích určených k řízeným rozlivům povodní
393/2010 Sb.	Vyhláška o oblastech povodí
416/2010 Sb.	Nářízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění odpadních vod a náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních
5/2011 Sb.	Vyhláška o vymezení hydrogeologických rajonů a útvarů podzemních vod, způsobu hodnocení stavu podzemních vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod
24/2011 Sb.	Vyhláška o plánování v oblasti vod
49/2011 Sb.	Vyhláška o vymezení útvarů povrchových vod
98/2011 Sb.	Vyhláška o způsobu hodnocení stavu útvarů povrchových vod, způsobu hodnocení ekologického potenciálu silně ovlivněných a umělých útvarů povrchových vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu povrchových vod
155/2011 Sb.	Vyhláška o profilech povrchových vod využívaných ke koupání
216/2011 Sb.	Vyhláška o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl
105/2012 Sb.	Vyhláška o stanovení veřejných přístavů, ve kterých se rozrušují ledové celiny
123/2012 Sb.	Vyhláška o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových
143/2012 Sb.	Nářízení vlády o postupu pro určování znečištění odpadních vod, provádění odečtů množství znečištění a měření objemu vypouštěných odpadních vod do povrchových vod
178/2012 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků
262/2012 Sb.	Nářízení vlády o stanovení zranitelných oblastí a akčním programu
252/2013 Sb.	Vyhláška o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy
414/2013 Sb.	Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence rozhodnutí, opatření obecné povahy, závazných stanovisek, souhlasů a ohlášení, k nimž byl dán souhlas podle vodního zákona, a částí rozhodnutí podle zákona o integrované prevenci (o vodoprávní evidenci)
Ruší	
předpis č.	poznámka
138/1973 Sb. , 14/1998 Sb. , 130/1974 Sb. , 58/1998 Sb. , 281/1992 Sb. , 35/1979 Sb. , 91/1988 Sb. , 141/2000 Sb. , 100/1999 Sb. , 42/1976 Sb. , 62/1975 Sb. , 6/1977 Sb. , 82/1976 Sb. , 422/1992 Sb. , 99/1976 Sb. , 81/1977 Sb. , 28/1975 Sb. , 63/1975 Sb. , 176/1999 Sb.	

5.0 Stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

(§ 11 odst. 1-4 zákona)

Ministerstvo životního prostředí vydává

- a) stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let (dále jen "pozemní komunikace") a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu (například zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti),
- c) rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována; toto rozhodnutí nenahrazuje závazné stanovisko a povolení podle § 11 odstavce 2 písm. b) až d) zákona a stanoví se jím pouze
 - 1. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadována rozptylová studie, případně pro jaké znečišťující látky,
 - 2. zda mají být u daného typu stacionárního zdroje vyžadována kompenzační opatření,
 - 3. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu,
 - 4. emisní limity, podmínky provozu a způsob zjišťování úrovně znečišťování pro daný typ zdroje.

Krajský úřad vydává

- a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky) k řízením podle jiného právního předpisu (například stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti),
- c) závazné stanovisko ke stavbě a změně stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky) k řízením podle jiného právního předpisu (například stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti),
- d) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky) (dále jen "povolení provozu").

Obecní úřady:

Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky).

Obecní úřad může vydat své vyjádření k řízení podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona, a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak.

5.1 Podmínky pro vydání stanovisek a povolení k provozu

5.1.1 Kompenzační opatření

(§ 11 odst. 5 - 7 zákona)

Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k zákonu (*Vyjmenované stacionární zdroje*) nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 zákona (*Imisní limity*) nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko pouze při současném uložení opatření zajišťujících

alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen "kompenzační opatření"). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 zákona pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje **nebo pozemní komunikace**, jejichž příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty MŽP každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska. Jako kompenzační opatření mohou být stanovena opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel o vydání závazného stanoviska k novému stacionárnímu zdroji, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změní povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem o vydání závazného stanoviska a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního souhlasu pro pozemní komunikaci dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

5.1.2 Odborný posudek, rozptylová studie (§ 11 odst. 8 - § 13 zákona)

K řízení o vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) a c) zákona (*závazné stanovisko KÚ k umístění, ke stavbě a změně stavby vyjmenovaného stacionárního zdroje v příloze č. 1 příručky*) **předloží žadatel odborný posudek** zpracovaný autorizovanou osobou. Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu (například stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti), předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky) spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

K řízení o vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) zákona a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení

7.0 Poplatky za znečišťování

(§ 15 zákona)

Poplatníkem poplatku za znečišťování je **provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu** (příloha č. 1 příručky).

Předmětem poplatku za znečišťování jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a **pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování** (měření emisí) podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona (bod 3.3).

Od poplatku za znečišťování **se osvobozují znečišťující látky** vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí **méně než 50 000 Kč**.

Základem poplatku za znečišťování je množství emisí ze stacionárního zdroje nebo zdrojů v tunách.

Poplatek za znečišťování za roky 2013 až 2016 se vypočte jako součin základu poplatku a sazby uvedené v příloze č. 9 bodu 1 k zákonu (uvedená níže).

Poplatek za znečišťování za kalendářní rok 2017 a následující poplatková období se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí, uvedeného v příloze č. 9 bodu 2, stanoveného podle dosahované emisní koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období.

Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru. Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

Příloha č. 9 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2013 až 2016	2017	2018	2019	2020	2021 a dále
TZL	4 200	6 300	8 400	10 500	12 600	14 700
SO₂	1350	2 100	2 800	3 500	4 200	4 900
NO_x	1 100	1700	2 200	2 800	3 300	3 900
VOC	2 700	4 200	5 600	7 000	8 400	9 800

2. Koeficienty úrovně emisí podle dosahovaných emisních koncentrací v celém poplatkovém období vyjádřených v procentech horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami nebo v případě, že nejlepší dostupné techniky nejsou specifikovány, v procentech specifického emisního limitu

50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0,2	0,4	0,6	0,8	1

Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nevyměří, pokud

- je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010,

- b) stacionární zdroj, pro nějž jsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami podle informací zveřejňovaných Evropskou komisí, nebo
- c) stacionární zdroj, pro nějž nejsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu.

Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP). Poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než **50 000 Kč**.

Krajský úřad vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 200 000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu. Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

Výnos z poplatků za znečišťování je do roku 2016 včetně příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Od roku 2017 je 65 % výnosu z poplatků za znečišťování ovzduší příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, 25 % příjmem kraje, na jehož území se stacionární zdroj nachází, a 10 % příjmem státního rozpočtu. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí.

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky) je, kromě výše uvedených povinností, dále povinen

- a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,
- b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 zákona (*měření emisí, bod 3.3*),
- c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat [do 31.3.](#) údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu (ISPOP). Provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 3 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu,
- d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5 zákona (*použití kompenzačních opatření*),
- e) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší,
- f) nejpozději do 24 hodin podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění,
- g) v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena (například zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií); provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku,
- h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 zákona (*bod 3.3*) do 90 dnů od data provedení tohoto měření,
- i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 5 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k zákonu (příloha č. 2 příručky),
- j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k zákonu (příloha č. 2 příručky).

Povinnosti stanovené v předchozím odstavci se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinností uvedených v písm. a).

Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.

Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v předchozích odstavcích povinen

- a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,
- b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a
- c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. stanovuje náležitosti provozní evidence (příloha č. 10) a souhrnné provozní evidence (příloha č. 11).

8.3 Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel (§ 18 zákona)

Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v příloze č. 7 vyhl. 415/2012 Sb. ("vybrané výrobky"), je povinna zajistit, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250°C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku (příloha č. 7 vyhl. 415/2012 Sb.).

Obsah sloučenin podle předchozího odstavce vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky), kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy. Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právnické osoby. Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě vybraný výrobek, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v [§ 23](#) vyhl. 415/2012 Sb.

12.0 Přechodné režimy pro spalovací stacionární zdroje

12.1 Přechodný národní plán

(§ 37 zákona)

V období od 1. ledna 2016 do 30. června 2020 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 zákona je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku provozu nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6 zákona, pokud jsou tyto spalovací stacionární zdroje zařazeny do Přechodného národního plánu podle.

Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje zařazeného ministerstvem na základě žádosti provozovatele do Přechodného národního plánu plní emisní limity jemu stanovené v povolení provozu platném k 31. prosinci 2015 a emisní stropy pro jednotlivé roky stanovené v Přechodném národním plánu. Tyto emisní stropy jsou stanoveny postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle čl. 41 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU na základě celkového skutečného jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů k 31. prosinci 2010, jejich skutečných ročních provozních hodin a použitého paliva v průměrných hodnotách za posledních deset let provozu až do roku 2010 včetně. V případě, že takto stanovený emisní strop je vyšší než emisní strop stanovený pro daný spalovací stacionární zdroj v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015, je provozovatel povinen plnit emisní strop uvedený v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů namísto plnění emisních stropů stanovených pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje plní emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmito spalovacími stacionárními zdroji. [Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, k vyřazení těchto spalovacích stacionárních zdrojů z přechodného národního plánu anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.](#)

Přechodný režim podle prvního odstavce se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo po tomto datu. U plynových turbín se přechodný režim podle odstavce 1 vztahuje pouze na emise oxidů dusíku.

Přechodný národní plán se nevztahuje na

- spalovací stacionární zdroje v rafineriích spalující plyny s nízkou výhřevností ze zplyňování rafinérských zbytků nebo zbytky pocházející z destilace či zpracování při rafinaci surové ropy pro vlastní spotřebu, samostatně či s jinými palivy,
- spalovací stacionární zdroje s omezenou životností, pokud využijí přechodného režimu podle § 38,
- spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií, pokud využijí přechodného režimu podle § 39.

Přechodný národní plán obsahuje seznam spalovacích stacionárních zdrojů zahrnutých do tohoto plánu, které nejsou povinny plnit specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v prvním odstavci, a stanoví pro všechny znečišťující látky, na něž se vztahuje, emisní stropy pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, opatření plánovaná k zajištění plnění specifických emisních limitů stanovených prováděcím právním předpisem nejpozději od 1. července 2020, způsob monitorování a podávání zpráv o jeho plnění.

Přechodný národní plán zpracuje ministerstvo a předloží jej nejpozději do 1. ledna 2013 ke schválení Evropské komisi. Po schválení Evropskou komisí vyhlásí ministerstvo Přechodný národní plán ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu příslušná povolení provozu se schváleným a vyhlášeným Přechodným národním plánem.

Ministerstvo vyřadí spalovací stacionární zdroj a jemu příslušející emisní strop z Přechodného národního plánu, pokud byl tento spalovací stacionární zdroj zařazen do přechodného režimu podle § 38 nebo § 39 zákona nebo pokud provozovatel o vyřazení z Přechodného národního plánu požádá. Provedenou změnu ministerstvo ohlásí Evropské komisi a vydá aktualizovanou verzi Přechodného národního plánu ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu jím vydaná příslušná povolení provozu s aktualizovaným Přechodným národním plánem.

12.2 Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností (§ 37 zákona)

V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2023 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 zákona je 50 MW a vyšší, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6 zákona, pokud provozovatel nejpozději do 1. ledna 2014 ohlásil krajskému úřadu využití maximálního povoleného počtu 17 500 provozních hodin těmito spalovacími stacionárními zdroji pro toto období. Po vyčerpání počtu provozních hodin nebo k 31. prosinci 2023 dojde k ukončení provozu těchto spalovacích stacionárních zdrojů. Krajský úřad provede bez prodlení odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu. Přechodný režim podle předchozího odstavce se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo později.

Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v prvním odstavci dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

12.3 Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií (§ 39 zákona)

V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2022 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je od 50 MW do 200 MW včetně, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím

právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6 zákona, pokud nejméně 50 % tepla **dodávaného k využití ze stacionárního zdroje**, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období pěti let, je dodáváno ve formě páry nebo horké vody do soustavy zásobování tepelnou energií podle energetického zákona (zákon č. 458/2000 Sb.).

O zařazení do přechodného režimu podle předchozího odstavce musí provozovatel požádat krajský úřad nejpozději do 30. června 2015. Krajský úřad provede na základě žádosti odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v prvním odstavci dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

13.0 Společná, přechodná a zrušovací ustanovení, účinnost zákona

13.1 Společná ustanovení

(§ 40 zákona)

Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny (§ 7 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník) vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu (§ 140 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona a povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona se nevzdá podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu (zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci). Ostatní ustanovení zákona o ovzduší tím nejsou dotčena.

Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.

Ustanovení tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů stanovující technické požadavky a další podmínky vztahující se na výrobky podle jiného právního předpisu jsou technickými předpisy podle tohoto jiného právního předpisu (zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky).

Na zařazování do Přechodného národního plánu a vyřazování z Přechodného národního plánu podle § 37 zákona (*bod 12.2 příručky*) se nevztahuje správní řád.

13.2 Přechodná ustanovení

(§ 41-42 zákona)

Národní program snižování emisí České republiky (§ 8 zákona) zpracuje MŽP do 1.9.2013.

Program zlepšování kvality ovzduší (§ 9 zákona) zpracuje ministerstvo pro každou zónu a aglomeraci nejpozději do 1.9.2014. Do doby vydání programů zlepšování kvality ovzduší platí programy vydané podle zákona č. 86/2002 Sb.

Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb. a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 a § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 86/2002 Sb., jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle nového zákona o ovzduší, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, **jehož povolení není v souladu s** požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, **musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení** provozu podle tohoto zákona **do 1.9.2014**. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před 1.9.2012 a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1.9.2013.

Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., se považují za provozní řády podle nového zákona č. 201/2012 Sb.

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k zákonu (příloha č. 2 příručky), který podle dosavadních právních předpisů neměl povinnost zjišťovat úroveň znečišťování kontinuálním měřením, je povinen provádět kontinuální měření podle § 6 odst. 5 zákona od 1. ledna 2013.

U spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 zákona je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, plní provozovatel do 31. prosince 2015 včetně emisní stropy, specifické emisní limity a technické podmínky provozu stanovené před nabytím účinnosti tohoto zákona. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první může namísto plnění emisních stropů pro tyto spalovací stacionární zdroje jednotlivě, plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmto spalovacím stacionárním zdrojům. V důsledku plnění emisních stropů v součtu nesmí dojít k překročení součtu emisních stropů stanovených pro stacionární zdroje daného provozovatele umístěné v aglomeraci. [Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, ke snížení jejich celkového jmenovitého tepelného příkonu pod 50 MW anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.](#)

Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, pro který bylo vydáno první povolení provozu v období od 25. června 2009 do 1.9.2012, je povinen předložit krajskému úřadu odůvodněné posouzení splnění podmínek podle § 11 odst. 10 zákona do 1.3.2013. Jsou-li podmínky uvedené v § 11 odst. 10 zákona splněny, zajistí krajský úřad v dohodě s orgánem územního plánování nebo stavebním úřadem, aby byl v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu (například zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti).

Nařízení obcí a krajů, kterými byly vydány regulační řády na základě zmocnění obsaženém v zákoně č. 86/2002 Sb., pozbývají platnosti uplynutím 2 let ode dne 1.9.2012.

V kalendářním roce 2013 stanoví krajský úřad poplatníkovi, u kterého výše poplatku za jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v příloze č. 9 k zákonu za kalendářní rok 2012 přesáhla částku 200 000 Kč, v platebním výměru podle § 15 odst. 9 zákona kromě poplatku za skončené poplatkové období a záloh na následující kalendářní rok také zálohy na poplatek za rok 2013 a lhůty jejich splatnosti.

Výše poplatku za znečišťování **za kalendářní rok 2012 se vypočítá podle § 19 zákona č. 86/2002 Sb.**

Zprávu o emisích podle § 20 odst. 3 zákona předloží dodavatel pohonných hmot poprvé za kalendářní rok 2013 v termínu do 15. března 2014.

Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona nejpozději do 31. prosince 2016.

15.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Zákon č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší		
Základní informace o předpisu:		
Částka	69	vydaná dne 13.6.2012
Účinné od	1.9.2012	
	1.1.2013	§ 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14
	1.1.2017	§ 15 odst. 6
	1.1.2014	část I přílohy č. 10
	1.1.2018	část II přílohy č. 10
	7.1.2013	bod 1.5. části B přílohy č. 4

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
64/2014 Sb.	1.5.2014	zákon; mění
87/2014 Sb.	1.6.2014	zákon; mění

Podřazené předpisy	
312/2012 Sb.	Vyhláška o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší
330/2012 Sb.	Vyhláška o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích
351/2012 Sb.	Nařízení vlády o kritériích udržitelnosti biopaliv
415/2012 Sb.	Vyhláška o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší
56/2013 Sb.	Nařízení vlády o stanovení pravidel pro zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií a o emisních plakétách

Zákon č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech		
Základní informace o předpisu:		
Částka	28	vydaná dne 12.3.2012
Účinné od	1.9.2012	
Podřazené předpisy:		
257/2012 Sb.	Vyhláška o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů	

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu

Související předpisy:

- 91/2010 Sb. Nařízení vlády o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv
- 695/2004 Sb. Zákon o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, v platném znění
- 80/2008 Sb. Nařízení vlády o Národním alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 - 2012, v platném znění
- 383/2012 Sb. Zákon o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů
- 192/2013 Sb. Vyhláška o stanovení formulářů žádostí o přidělení povolenek pro provozovatele letadla a o vydání povolení k emisím skleníkových plynů

Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

Část A - Jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity

U stacionárních zdrojů

- a) spalovací stacionární zdroj, jehož jmenovitý tepelný příkon je 50 MW a vyšší, spalující tuhé nebo kapalné palivo,
- b) spékací pás aglomerace pro pražení nebo slinování kovových rud včetně siřičkové rudy s projektovanou výrobní kapacitou nad 150 t aglomerátu denně pro železné rudy nebo koncentrát a nad 30 t aglomerátu denně pro pražení rud mědi, olova nebo zinku nebo jakékoli zpracování rud zlata a rtuti,
- c) nístějová pec s intenzifikací kyslíkem, kyslíkové konvertory nebo elektrické obloukové pece, pro výrobu oceli s projektovanou výrobní kapacitou nad 2,5 t/hod,
- d) slévárna železných kovů s projektovanou výrobní kapacitou nad 20 t/den,
- e) výroba nebo tavení neželezných kovů s projektovanou výrobní kapacitou nad 20 t/den,
- f) výroba cementářského slínku v rotačních pecích s projektovanou výrobní kapacitou nad 500 t/den zjišťuje provozovatel úroveň znečišťování jednorázovým měřením emisí pro
 - a) kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené jako kadmium, rtuť a její sloučeniny vyjádřené jako rtuť, olovo a jeho sloučeniny vyjádřené jako olovo, arsen a jeho sloučeniny vyjádřené jako arsen,
 - b) PCDD a PCDF v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem vyjádřených jako součet ekvivalentních množství toxických kongenerů vypočtený jako součin stanovené koncentrace individuálního toxického kongeneru a příslušného koeficientu ekvivalentu toxicity stanoveného v prováděcím právním předpisu,
 - c) polychlorovaných bifenyly, a to individuální kongenery v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem; emise se vyjádří jako celková hmotnost uvedených kongenerů,
 - d) benzo(b)fluoranten, benzo(a)pyren, indenol(1,2,3-c,d)pyren, benzo(k)fluoranten.

Část B - Kontinuální měření emisí

1. Kontinuální měření emisí provádí

- 1.1. spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a oxid uhelnatý,
- 1.2. spalovací stacionární zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 nebo 8 je 100 MW a vyšší pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a oxid uhelnatý,
- 1.3. stacionární zdroj ve kterém probíhá výroba vápna a výroba cementu (kód 5.1.1. až 5.1.6. v příloze č. 2 k tomuto zákonu) a zpracování magnezitu pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý a oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý pokud jejich hmotnostní tok překračuje 15 kg/h,
- 1.4. stacionární zdroj, ve kterém probíhají činnosti používající organická rozpouštědla (kód 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu), pro celkový organický uhlík v případě, že se dodržení emisního limitu dosahuje zařízením

ke snižování emisí a hodinový hmotnostní tok celkového organického uhlíku překračuje při projektovaných parametrech 10 kg,

1.5. stacionární zdroj na výrobu oxidu titaničitého pro tuhé znečišťující látky na hlavním výduchu zdroje, a dále pro oxidy síry z procesu rozkladu a kalcinace u sulfátového procesu a pro chlór z chloridového procesu,

1.6. stacionární zdroj, ve kterém je tepelně zpracován odpad, pro oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý, oxid uhelnatý, tuhé znečišťující látky, celkový organický uhlík, plynné anorganické sloučeniny chloru vyjádřené jako chlorovodík, plynné anorganické sloučeniny fluoru vyjádřené jako fluorovodík a oxid siřičitý nebo

1.7. stacionární zdroj výše neuvedený v případě, že se dodržení emisního limitu dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu pro znečišťující látky, jejichž roční hmotnostní tok překračuje při maximálním projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci znečišťující látky odpovídající specifickému emisnímu limitu hodnoty

- a) 200 t tuhých znečišťujících látek,
- b) 1000 t oxidu siřičitého,
- c) 4 t chloru a jeho plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor,
- d) 2 t plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluor,
- e) 200 t oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý,
- f) 10 t těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,
- g) 1 t sulfanu,
- h) 50 t oxidu uhelnatého.

2. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.1. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon nedosahuje 100 MW, a které slouží jako záložní zdroje energie, a jejichž provozní hodiny, stanovené postupem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin.

3. Kontinuální měření emisí tuhých znečišťujících látek a oxidu siřičitého podle bodů 1.1. a 1.2. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje spalující výlučně zemní plyn a v případě bodu 1.1. také na spalovací stacionární zdroje ocelkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 100 MW spalující plynná paliva, jejichž spálením nemohou být do ovzduší vneseny vyšší koncentrace znečišťujících látek než spálením odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu, a dále v případě emisí oxidu siřičitého na spalovací stacionární zdroje spalující výlučně kapalné palivo, u kterého dodavatel paliva zaručuje stálý obsah síry v palivu na takové úrovni, aby při spalování nebyl překročen emisní limit a pokud není spalovací stacionární zdroj vybaven odsiřovacím zařízením. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.2. se dále nevztahuje na spalovací stacionární zdroje, u nichž krajský úřad posoudí, že jsou umístěny tak, že by s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům jejich odpadní plyny nemohly být odváděny společným komínem, bez ohledu na počet komínových průduchů. V těchto případech se provádí jednorázové měření emisí.

4. Od kontinuálního měření plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík podle bodu 1.6. této přílohy je možné upustit, jestliže se provádí čištění od anorganických sloučenin chloru nebo probíhá technologický proces, který zajišťuje, že nejsou překračovány specifické emisní limity plynných anorganických

sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík. V takovém případě se emise plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík ověřují jednorázovým měřením emisí.

5. Od kontinuálního měření plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík, plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík a oxidu siřičitého podle bodu 1.6. této přílohy je možné v povolení provozu stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, upustit, pokud provozovatel prokáže, že úroveň znečišťování těmito znečišťujícími látkami nemůže přesáhnout specifické emisní limity. V takovém případě se emise těchto znečišťujících látek ověřují jednorázovým měřením emisí.
6. Vedle zjišťování úrovně znečišťování se kontinuálně měří stavové a vztažné veličiny a v případě tepelného zpracování odpadu provozní parametry procesu, a to teploty spalin v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném v rámci povolení provozu a koncentrace kyslíku, tlaku, teploty a vlhkosti v odváděném vyčištěném odpadním plynu. Kontinuální měření obsahu vodních par se nevyžaduje v případech, kdy je vzorek odpadního plynu před vlastní analýzou vysušen.

Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh

Část I.

Požadavky na spalovací stacionární zdroj platné od 1. ledna 2014

1. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva

Dodávka paliva	Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾		
			CO	TOC ^{2,3)}	TZL
			mg.m ⁻³		
Ruční	Biologické	≤ 65	5 000	150	150
		> 65 až 187	2 500	100	150
		> 187 až 300	1 200	100	150
	Fosilní	≤ 65	5 000	150	125
		> 65 až 187	2 500	100	125
		> 187 až 300	1 200	100	125
Samočinná	Biologické	≤ 65	3 000	100	150
		> 65 až 187	2 500	80	150
		> 187 až 300	1 200	80	150
	Fosilní	≤ 65	3 000	100	125
		> 65 až 187	2 500	80	125
		> 187 až 300	1 200	80	125

- 1) Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 10 %; pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti, se hodnoty vztahují k referenčnímu obsahu kyslíku 13 %.
- 2) TOC - celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou methanu vyjádřená jako celkový uhlík.
- 3) Nevztahuje se na sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti.

2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalná nebo plynná paliva

Palivo	Druh spalovacího zdroje	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
		mg.m ⁻³	
Kapalné	kotle	130	100
Plynné	kotle	120	100
	pístové spalovací motory	500	650
	plynové turbíny	350	100

- 1) Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,1 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3 % v případě kotlů, 5 % v případě pístových spalovacích motorů a 15 % v případě plynových turbín.

Část II.

Požadavky na spalovací stacionární zdroj platné od 1. ledna 2018

1. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva

Dodávka Paliva	Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾		
			CO	TOC ^{2),3)}	TZL
			mg.m ⁻³		
Ruční	Biologické/fosilní	≤ 300	1 200	50	75
Samočinná	Biologické/fosilní	≤ 300	1 000	30	60

- 1) Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 10 %; pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti, se hodnoty vztahují k referenčnímu obsahu kyslíku 13 %.
- 2) TOC - celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou methanu vyjádřená jako celkový uhlík.
- 3) Nevztahuje se na sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti.

2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalná nebo plynná paliva

Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
		mg.m ⁻³	
Kapalné	≤ 300	130	80
Plynné	≤ 300	65	80

- 1) Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3 %.

10.0 Seznam souvisejících předpisů

Zákon č. 76/2002 Sb.
Zákon o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci)

Částka	34	vydaná dne 1.3.2002
Účinné od	1.1.2003	
	1.3.2002	(dnem vyhlášení) § 5 a 6
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
521/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění; též ruší část pátou
437/2004 Sb.	26.7.2004	zákon; mění
695/2004 Sb.	31.12.2004	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	
435/2006 Sb.		úplné znění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
85/2012 Sb.	19.4.2012	zákon; mění
69/2013 Sb.	19.3.2013	zákon; mění
64/2014 Sb.	1.5.2014	zákon; mění

Podřazené předpisy k zákonu (případné novelizace jsou uvedeny v obsahu doprovodného CD)	
288/2013 Sb.	Vyhláška o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci

Zákon novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
254/2001 Sb.	1.1.2003	mění
334/1992 Sb.	1.1.2003	mění
289/1995 Sb.	1.1.2003	mění
309/1991 Sb.	1.1.2003	mění
114/1992 Sb.	1.1.2003	mění
185/2001 Sb.	1.1.2003	mění
164/2001 Sb.	1.1.2003	mění
166/1999 Sb.	1.1.2003	mění
258/2000 Sb.	1.1.2003	mění
368/1992 Sb.	1.1.2003	mění

Zákon č. 25/2008 Sb.

Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů

Částka	11	vydaná dne 12.2.2008
Účinné od	12.2.2008	(dnem vyhlášení)
Autor	Parlament	

Novelizováno

předpisem č.	k datu	poznámka
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
77/2011 Sb.	25.3.2011	zákon; mění
201/2012 Sb.	1.9.2012	zákon; mění
169/2013 Sb.	1.10.2013	zákon; mění

Novelizuje

předpis č.	k datu	poznámka
76/2002 Sb.	12.2.2008	mění
254/2001 Sb.	12.2.2008	mění
86/2002 Sb.	12.2.2008	mění
185/2001 Sb.	12.2.2008	mění
477/2001 Sb.	12.2.2008	mění

Ruší

předpis č.	poznámka
368/2003 Sb.	
304/2005 Sb.	
572/2004 Sb.	

Podřazené předpisy k zákonu (případné novelizace jsou uvedeny v obsahu doprovodného CD)

145/2008 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí
---------------------	---

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006 , kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES

1.0 Úvod

Podle české legislativy se s obalovými odpady nakládá podle dvou platných zákonů. Obalový zákon č. 477/2001 Sb. má za úkol zajistit dosažení cílů Evropské direktivy 2004/12/EC, tedy především stanovených procent recyklace a využití obalových odpadů. Podle Odpadového zákona č. 185/2001 Sb. odpovídají za veškeré odpady (včetně obalových vznikajících při výrobě) původci odpadů (právnícké osoby, fyzické osoby oprávněné k podnikání, obce).

Účelem zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých dalších zákonů, v platném znění (v této části příručky dále jen "zákon") chránit životní prostředí předcházením vzniku odpadů z obalů, a to zejména snižováním hmotnosti, objemu a škodlivosti obalů a chemických látek v těchto obalech obsažených v souladu s právem [Evropské unie](#) (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/12/ES ze dne 11. února 2004, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/20/ES ze dne 9. března 2005, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech. Směrnice Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech).

Zákon stanovuje práva a povinnosti podnikajících právnických a fyzických osob a působnost správních úřadů při nakládání s obaly a uvádění obalů a balených výrobků na trh nebo do oběhu, při zpětném odběru a při využití odpadu z obalů. Dále stanovuje též poplatky a ochranná opatření, opatření k nápravě a pokuty.

Zákon o obalech se vztahuje na nakládání se všemi obaly, které jsou v České republice uváděny na trh nebo do oběhu, s výjimkou kontejnerů užívaných v silniční, železniční nebo letecké dopravě nebo při námořní nebo vnitrozemské plavbě podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů. Na nakládání s odpady z obalů se vztahují právní předpisy platné pro hospodaření s odpady (zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech).

Zákon je primárně zaměřen na snižování množství odpadu z obalů, a to jednak snižováním množství obalů absolutně (stanovením požadavku minimalizace hmotnosti a objemu obalů) a jednak stanovením požadavků na složení obalů (zvýšení recyklovatelnosti a využitelnosti). Problematiku obalů řeší komplexně, plně v souladu s hierarchií nakládání s odpady:

- *předcházet vzniku odpadů* a stanovit postupy pro snižování *množství* a *škodlivosti* odpadu z obalů,
- *opakovaně používat obaly* a podporovat systém ekologicky šetrných vratných lahví na nápoje
- *zajistit třídění a recyklaci* odpadu z obalů,
- a *zajistit využití* odpadu z obalů.

Zákon je postaven na principu sdílené odpovědnosti (povinnými osobami jsou ti, kdo uvádějí obaly jak na trh tak i do oběhu a část povinností padá i na dodavatele obalových prostředků). Mezi hlavní povinnosti plynoucí ze zákona patří:

- § 3 Prevence: povinnost předcházet vzniku odpadů z obalů minimalizací hmotnosti a objemu obalů.
- § 4 Podmínky uvádění obalů na trh: povinnost zajistit využitelnost (tedy vhodnost pro využití!!) obalových odpadů (energeticky, recyklací nebo organickou recyklací. Část povinností je vyměřena i těm, kdo uvádějí na trh obalové prostředky.
- § 6 Značení: obaly musí být označeny při předání spotřebiteli. Platí princip sdílené odpovědnosti.

- § 10 a § 12 Zpětný odběr a využití odpadů z obalů: platí princip sdílené odpovědnosti. Povinné osoby zajišťují zpětný odběr obalových odpadů od spotřebitelů. Zajišťují využití a recyklaci obalových odpadů ve stanoveném rozsahu. Zapisují se do Seznamu na MŽP (seznam nositelů povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů).

Povinnosti podle § 10 a § 12 mohou povinné osoby splnit uzavřením smlouvy o sdruženém plnění s Autorizovanou Obalovou Společností nebo přenesením těchto povinností na jinou osobu spolu s převedením vlastnického práva k obalu.

Kromě prováděcích právních předpisů (viz příloha Související předpisy) hrají klíčovou roli pro plnění povinností plynoucích ze zákona také normy, na které se prováděcí právní předpisy odkazují.

Přehled souvisejících norem:

NORMY - Prohlášení o splnění podmínek uvedení obalu na trh

- Prevence snižování zdrojů ČSN EN 13428, ČSN EN 13427
- Opakované použití ČSN EN 13429
- Recyklace materiálu ČSN EN 13430
- Energetické zhodnocení ČSN EN 13431
- Využití kompostováním a biodegradací ČSN EN 13432, ČSN EN 13695-2
- Nebezpečné látky ČSN CR 13695-2
- Těžké kovy ČSN CR 13695-1

NORMY - značení obalů podle zákona 477/2001

- ČSN 77 0052-2 Obaly. Obalové odpady. Část 2: Identifikační značení pro zhodnocení.
- ČSN 77 0053 Obaly. Odpady z obalů. Pokyny a informace o nakládání s použitým obalem.

NORMY - balicí stroje

- ČSN EN 415-2 Bezpečnost balicích strojů - Balicí stroje pro předem zhotovené tuhé obaly
- ČSN EN 415- Bezpečnost balicích strojů – Tvarovací, plnicí a uzavírací stroje.
- ČSN EN 60204-1 Bezpečnost strojních zařízení. Elektrická zařízení pracovních strojů. Část 1: Všeobecné požadavky.
- ČSN EN 292-1 Bezpečnost strojních zařízení. Základní pojmy, všeobecné zásady pro projektování. Část 1: Základní terminologie, metodologie.
- ČSN EN 292-2 Bezpečnost strojních zařízení. Základní pojmy. Část 2: Technické zásady a specifikace.
- ČSN EN 418 Bezpečnosť strojových zariadení. Zariadenie núdzového zastavenia. Hľadiská funkčnosti. Konštrukčné zásady.

NORMY - obaly

- ČSN 77 0001 Obalová technika. Terminologie.
- ČSN 77 0052-1 Obaly. Obalové odpady. Část 1: Terminologie. Základní termíny.
- ČSN 77 0054 Obaly. Požadavky na vratné spotřebitelské obaly. ČSN 77 1000 Soustava rozměrů obalů. ČSN EN ISO 11683 Obaly.
- Hmatatelné výstrahy. Požadavky.
- ČSN EN 28317+AC Balení odolné dětem. Požadavky a postupy zkoušení opět uzavíratelných obalů.
- STN 01 5200-1 Certifikační značky

2.0 Základní pojmy

(§ 2 zákona)

Obal:

obalem výrobek zhotovený z materiálu jakékoli povahy a určený k pojmání, ochraně, manipulaci, dodávce, popřípadě prezentaci výrobku nebo výrobků určených spotřebiteli nebo jinému konečnému uživateli, jestliže má zároveň:

1. v místě nákupu tvořit prodejní jednotku pro spotřebitele nebo jiného konečného uživatele (dále jen "prodejní obal"),
2. v místě nákupu tvořit skupinu určitého počtu prodejních jednotek, ať již je tato skupina prodávána spotřebiteli nebo jinému konečnému uživateli, anebo slouží pouze jako pomůcka pro umístění do regálů v místě prodeje a může být z výrobku odstraněn, aniž se tím ovlivní jeho vlastnosti (dále jen "skupinový obal"), nebo
3. usnadnit manipulaci s určitým množstvím prodejních jednotek nebo skupinových obalů a usnadnit jejich přepravu tak, aby se při manipulaci a přepravě zabránilo jejich fyzickému poškození (dále jen "přepravní obal").

Kritéria a názorné příklady, které upřesňují pojem obal (příloha č. 1 zákona):

Kritérium 1

Výrobek, který odpovídá definici obalu uvedené v § 2 písm. a) a zároveň plní nebo může plnit i jinou funkci než funkci obalu, se považuje za obal pouze tehdy, pokud

- a) není nedílnou součástí jiného výrobku,
- b) není nezbytný k tomu, aby uzavíral, nesl nebo uchovával tento výrobek po dobu jeho životnosti a
- c) nejsou všechny části určeny k tomu, aby byly společně používány, spotřebovány nebo odstraněny.

Názorné příklady ilustrující použití kritéria 1

Obal

- Krabice na cukrovinky
- Fóliový přebal pouzdra na CD
- Poštovní sáčky na katalogy a časopisy (s tiskovinou uvnitř)
- Papírové košíčky na pečení prodávané s pekařským nebo cukrářským výrobkem
- Role, trubice, dutinky a válce, na kterých jsou navinuty flexibilní materiály, například plastová fólie, hliníková fólie (alobal) nebo papír, kromě rolí, trubic, dutinek a válců, které slouží jako součást výrobních strojů a které se nepoužívají k prezentaci výrobku jako prodejní jednotky
- Květináče, které jsou určeny pouze k prodeji a přepravě rostlin a ne pro celou dobu života rostliny
- Skleněné lahve na injekční roztoky
- Válcové obaly na CD typu „spindle“ (prodávané s CD, nejsou určeny k uchovávání disků)
- Ramínka na šaty (prodávaná s oděvem)
- Krabičky zápalek
- Systémy sterilní bariéry (sáčky, tácky a materiály nutné k zachování sterility výrobku)
- Kapsle do nápojových systémů (například káva, kakao, mléko), které po použití zůstanou prázdné
- Opakovaně plnitelné ocelové lahve používané pro různé druhy plynů, kromě hasicích přístrojů

Předmět, který není obalem

- Květináče určené pro celou dobu života rostliny
- Pouzdra, kufříky a kazety na nástroje a nářadí
- Čajové sáčky
- Voskové vrstvy na sýrech
- Střívka uzenin
- Ramínka na šaty (prodávaná samostatně)
- Kávové kapsle do nápojových systémů, kávové sáčky z hliníkové fólie a kávové polštářky z filtrového papíru odstraněné spolu s použitým kávovým produktem
- Náplně do tiskáren
- Pouzdra na CD, DVD a video (prodávané spolu s diskem CD, DVD nebo videem uvnitř pouzdra)
- Válcové obaly na CD typu „spindle“ (prodávané prázdné, určené k uchovávání CD)

- Rozpustné sáčky na detergenty
- Svítilny na hrob (nádoby na svíčky)
- Mechanický mlýnek (zabudovaný v nádobě, kterou lze znovu naplnit, například plnitelný mlýnek na pepř)

Kritérium 2

Předměty navržené a určené k tomu, aby byly plněny v místě prodeje, se považují za obaly, pokud plní funkci obalu.

Názorné příklady ilustrující použití kritéria 2

- Obal, který je navržen a určen k plnění v místě prodeje
- Odnosné papírové nebo plastové tašky a sáčky
- Jednorázové talíře a kelímky
- Přilnavá fólie
- Sendvičové sáčky
- Hliníková fólie
- Plastová fólie pro vyčištěné oděvy z prádelen
- Předmět, který není obalem
- Míchátko
- Jednorázové přístroje
- Balicí papír (prodáváný samostatně)
- Papírové formy na pečení (prodávané prázdné)
- Papírové košíčky na pečení prodávané bez pekařského nebo cukrářského výrobku

Kritérium 3

Součásti obalu a pomocné prvky začleněné v obalu se považují za části obalu, v němž jsou začleněny. Pomocné prvky, které jsou zavěšené přímo na výrobku nebo jsou k výrobku připevněné a plní funkci obalu, se považují za obal pouze tehdy, pokud

- a) nejsou nedílnou součástí tohoto výrobku a
- b) nejsou-li všechny části určeny k tomu, aby byly společně spotřebovány nebo odstraněny.

Názorné příklady ilustrující použití kritéria 3

Obal

- Štítky a visačky, které jsou přímo zavěšeny na výrobku nebo jsou k výrobku připevněny
- Předmět, který je součástí obalu
- Kartáč řasenky, který je součástí uzávěru řasenky
- Samolepicí etikety, které jsou nalepeny na jiné části obalu
- Sponky, spony, svorky
- Plastové převlečné etikety (smrštitelné)
- Dávkovač, který je součástí uzávěru nádoby s detergenty
- Mechanický mlýnek (zabudovaný v nádobě, kterou nelze znovu naplnit a která je naplněna produktem, například mlýnek na pepř naplněný pepřem)

Předmět, který není obalem

- Štítky RFID pro identifikaci na základě rádiové frekvence.

Spotřebitel:	fyzická nebo právnická osoba, která nakupuje výrobky nebo užívá služby za jiným účelem než pro podnikání s těmito výrobky nebo službami (zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele).
Výrobek:	jakákoli věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k uvedení na trh nebo do oběhu.
Nakládání s obaly:	výroba obalů, uvádění obalů nebo balených výrobků na trh nebo do oběhu, použití obalů, úprava obalů a opakované použití obalů.
Uvedení obalu na trh:	okamžik, kdy je obal, bez ohledu na to, zda samostatně nebo spolu s výrobkem, v České republice poprvé úplatně nebo bezúplatně předán nebo nabídnut k předání za účelem distribuce nebo používání nebo kdy jsou k němu

poprvé převedena vlastnická práva. Za uvedení obalu na trh se považuje též přeshraniční přeprava obalu nebo baleného výrobku z jiného členského státu Evropské unie do České republiky nebo dovoz obalu nebo baleného výrobku, s výjimkou propuštění do režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo do režimu dočasného použití (zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon) v případě, že po ukončení tohoto režimu budou obaly nebo balené výrobky z České republiky vyvezeny v plném rozsahu do zahraničí.

Uvedení obalu do oběhu: úplatné nebo bezúplatné předání obalu v České republice bez ohledu na to, zda samostatně nebo spolu s výrobkem, jiné osobě za účelem distribuce nebo použití, s výjimkou uvedení obalu na trh.

Dovoz obalu nebo baleného výrobku: propuštění ze státu, který není členem Evropské unie, na území České republiky do celního režimu volného oběhu, do režimu aktivního zušlechťovacího styku, do režimu dočasného použití nebo do režimu přepracování pod celním dohledem (zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon).

Opakované použití obalu: činnost, při níž se obal, který byl navržen a určen, aby během doby své životnosti vykonal určitý minimální počet obrátů či cyklů (dále jen "opakovaně použitelný obal"), znovu plní nebo se používá k témuž účelu, pro nějž byl určen, s pomocí nebo bez pomoci dodatečných prostředků, které opětovné plnění umožňují, jako jsou zejména náhradní doplňková balení a prostředky k jejich použití.

Vratný obal: obal, pro který existuje zvlášť pro něj vytvořený způsob vracení použitého obalu osobě, která jej uvedla do oběhu.

Zpětný odběr: odebírání použitých obalů od spotřebitelů na území České republiky za účelem opakovaného použití obalů nebo za účelem využití nebo odstranění odpadu z obalů (podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech).

Účetní doklad: účetní doklad (např. faktura, dodací list), který potvrzuje množství obalů uvedených na trh nebo do oběhu, nebo množství zpětně odebraných obalů, popřípadě též způsob naložení s nimi.

Vratný obal: vratný opakovaně použitelný obal, pro který je opakované použití organizačně zajištěno způsobem podle bodu 3.5.1, B.1 nebo B.2.

Energetické využití: spalování odpadů z obalů, jestliže použitý odpad nepotřebuje po vlastním zapálení ke spalování podpůrné palivo a vznikající teplo se použije pro potřebu vlastní nebo dalších osob, nebo jestliže se odpad použije jako palivo nebo jako přídavné palivo v zařízeních na výrobu energie nebo materiálů za podmínek stanovených právními předpisy o ochraně ovzduší. Energetickým využitím není spalování odpadů z obalů obsažených ve směsném komunálním odpadu. Podle Směrnice 94/63/EC je energetické využití definováno jako *použití hořlavého obalového odpadu jako prostředku k výrobě energie jeho přímým spalováním s jiným odpadem nebo bez něho, ale s využitím tepla.*

Kombinovaný obal na nápoje: obal, v němž podíl papíru tvoří alespoň 70 % hmotnosti obalu a je určen pro přímý styk s nápojem.

Jiný konečný uživatel: podnikající fyzická nebo právnická osoba, která nakupuje obaly nebo balené výrobky pro svoji podnikatelskou činnost a neuvádí je dále do oběhu.

Průmyslový obal: obal určený výhradně k balení výrobku určeného výhradně pro jiného konečného uživatele,

Obalový prostředek: je výrobek, z něhož je obal prodejní, obal skupinový nebo obal přepravní přímo vyroben nebo který je součástí obalu sestávajícího se z více částí.

- e) osoby nebo organizované skupiny osob jsou povinny převzít zpět opakovaně použitelný obal, který byl použit v souladu s dohodnutými specifikacemi,
- f) všechny osoby uvádějící na trh balený výrobek podávají informace o použití obalu a místech, kde je možné obal ponechat pro účel opakovaného použití,
- g) je používán systém kontroly na základě dohodnuté specifikace odsouhlasené mezi účastníky systému.

2. Kritéria pro otevřený systém:

- a) uživatel obalu může sám rozhodnout, zda obal bude opakovaně použit,
- b) opakovaně použitý obal je vždy ve vlastnictví toho, kdo jej právě užívá,
- c) konstrukční typ obalu je stanoven podle obecně přijatých specifikací,
- d) obnova obalu k opakovanému použití může být zajištěna uživatelem obalu nebo je dostupná na trhu,
- e) systémy shromažďování a zpětného rozdělování těchto obalů mohou být v příslušném sběrném místě,
- f) je používán systém kontroly na základě všeobecně přijaté specifikace.

3. Kritéria pro smíšený systém:

- a) opakovaně použitelný obal zůstává vždy konečnému uživateli, je v jeho vlastnictví a je jím opakovaně plněn s použitím pomocného výrobku (náhradního balení),
- b) na trhu jsou dostupné pomocné výrobky (náhradní balení),
- c) všechny osoby uvádějící na trh balený výrobek podávají informace, jak opakovaně použitelný obal dále použít (naplnit).

3.6 Vratné obaly

(§ 8 zákona)

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu výrobky, jejichž obaly jsou vratné, je povinna zajistit opakované použití těchto obalů v systému opakovaného použití obalů (bod 3.5.1) podle bodu B. 1 nebo B. 2 nebo využití odpadů z těchto obalů podle bodu 3.9.

3.6.1 Vratné zálohované obaly

(§ 9 zákona)

Pokud je součástí opatření podle bodu 3.6 účtování zvláštní peněžní částky (zálohy), která je přímo vázána k vratnému obalu použitému k prodeji výrobku a jejíž vrácení po vrácení tohoto obalu je kupujícímu při prodeji výrobku zaručeno, je tento obal vratným zálohovaným obalem.

Povinnosti při nakládání s vratnými zálohovanými obaly, označování těchto obalů, výše záloh pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů jsou stanoveny v § 9 zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a dále ve vyhlášce č. 116/2002 Sb., o způsobu označování vratných zálohových obalů a NV č. 111/2002 Sb., kterým se stanoví výše zálohy pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů.

3.7 Zpětný odběr

(§ 10 zákona)

Pokud osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, neprokáže, že se z těchto obalů nestaly na území České republiky odpady, je povinna **zajistit zpětný odběr těchto obalů nebo odpadů z těchto obalů**. Zpětný odběr přímo od spotřebitele zajišťuje bez nároku na úplatu za tento odběr. Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst a jejich dostupnost.

Osoby, které uvádějí na trh nebo do oběhu výrobky prodejem spotřebiteli, a autorizované obalové společnosti v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o autorizaci (viz bod 4.0), jsou povinny informovat odběratele a spotřebitele o způsobu zajištění tohoto zpětného odběru.

3.8 Obaly pro přepravu nebezpečných výrobků (§ 11 zákona)

Zrušeno.

3.9 Využití odpadu z obalů (§ 12 zákona)

Pokud osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, neprokáže, že se z těchto obalů nestaly na území České republiky odpady, je povinna zajistit, aby odpady z obalů jí uvedených na trh nebo do oběhu byly využity v následujícím rozsahu (příloha č. 3 zákona):

Odpady z obalů	do 31.12.2013		do 31.12.2014		do 31.12.2015		do 31.12.2016	
	A	B	A	B	A	B	A	B
	%	%	%	%	%	%	%	%
Papírových a lepenkových	70		70		75		75	
Skleněných	70		70		75		75	
Plastových	27		27		40		45	
Kovových	50		50		55		55	
Dřevěných	15		15		15		15	
Prodejních určených spotřebiteli	-	-	38	43	40	45	40	45
CELKEM	55	60	55	60	60	65	60	65

Míra recyklace, resp. celkového využití prodejních obalů určených spotřebiteli se stanoví jako podíl množství využitého obalového odpadu získaného zpětným odběrem od spotřebitelů a množství prodejních obalů, které osoba uvedla na trh nebo do oběhu. Ve jmenovateli nejsou zahrnuty prodejní obaly, které jsou současně průmyslovými obaly.

Za obaly z jednoho materiálu se považují obaly, ve kterých daný materiál tvoří alespoň 70% hmotnostního obalu.

Recyklace a celkové využití jsou určeny v procentech hmotnostních a recyklace se zahrnuje do celkového využití jako jedna z jeho forem, společně s energetickým využitím a organickou recyklací § 4 odst. 1 písm. c).

Na osobu, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly naplněné nebezpečnými věcmi (vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí - ADR), nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými přípravky (zákon o chemických látkách a chemických směsích), se povinnost využití odpadů z obalů vztahuje nejméně v rozsahu stanoveném v sloupci B výše uvedené tabulky.

3.10 Způsoby plnění povinností zpětného odběru a využití odpadů z obalů (§ 13 zákona)

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly, **splní povinnosti** stanovené v bodech 3.7 a 3.9:

- samostatně organizačně a technicky na vlastní náklady (bod 3.11), nebo
- přenesením těchto povinností na jinou osobu spolu s převedením vlastnického práva k obalu, k němuž se tyto povinnosti vztahují, za účelem jeho dalšího uvedení do oběhu, jestliže tak smlouva o převedení vlastnického práva výslovně stanoví, nebo
- uzavřením smlouvy o zajištění plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů s autorizovanou obalovou společností (bod 4.0) (dále jen "smlouva o sdruženém plnění").

Jsou-li na trh nebo do oběhu uvedeny opakovaně použitelné obaly, pro které je opakované použití organizačně zajištěno způsobem systému opakovaného použití obalů (bod 3.5.1) podle bodu B.1 nebo B.2, platí, že pro tyto

11.0 Související předpisy

Zákon č. 477/2001 Sb.
Zákon o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech)

Částka	172	vydaná dne 31.12.2001
Účinné od	1.1.2002	
Autor	Parlament	

Novelizováno:		
předpisem č.	k datu	poznámka
274/2003 Sb.	1.10.2003	zákon; mění
94/2004 Sb.	3.3.2004	zákon; mění
237/2004 Sb.	() zákon; ruší část pátou	
257/2004 Sb.	() zákon; mění	
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
66/2006 Sb.	15.3.2006	zákon; mění
296/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
77/2011 Sb.	25.3.2011	zákon; mění
18/2012 Sb.	1.1.2013	zákon; mění
167/2012 Sb.	1.7.2012	zákon; mění
62/2014 Sb.	7.4.2014	zákon; mění
64/2014 Sb.	1.5.2014	zákon; mění

Podřazené předpisy:	
111/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví výše zálohy pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů
116/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu o způsobu označování vratných zálohovaných obalů
641/2004 Sb.	Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence obalů a ohlašování údajů z této evidence

4.0 Související předpisy

Zákon č. 167/2008 Sb.

Zákon o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů

Základní informace o předpisu

Částka	53	vydaná dne 19.5.2008
Účinné od	17.8.2008	(90. dne po vyhlášení)
	30.4.2011	§ 14 odst. 5
	1.1.2013	§ 14 odst. 1 až 4
	1.5.2008	bod 15 přílohy č. 1
Autor	Parlament	

Novelizováno

předpisem č.	k datu	poznámka
227/2009 Sb. 1.7.2010		zákon; mění
281/2009 Sb. 1.1.2011		zákon; mění
85/2012 Sb. 19.4.2012		zákon; mění
64/2014 Sb. 1.5.2014		zákon; mění

Podřazené předpisy

- 17/2009 Sb.** Vyhláška o zjišťování a nápravě ekologické újmy na půdě
- 295/2011 Sb.** Nařízení vlády o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění

Metodické pokyny:

[Metodický pokyn MŽP pro provádění základního hodnocení rizika ekologické újmy](#)

[Metodický pokyn MŽP pro provádění podrobného hodnocení rizika ekologické újmy](#)

